

«SA» PROGNOZĒ: KURŠ NEBRAUKS UZ SLOVĒNIJU?

Sporta Avīze

#32 (910)

Cena Ls 0,98

2013. GADA 13.-19. AUGUSTS

AINARS BAGATSKIS

**7 JAUTĀJUMI
GALVENAJAM
TRENERIM**

PO RZINGIS
NBA NOVĒRTĒ LATVIETI

ISSN 1691-0451

9 771407 342000

33

Mediju
nams

SMSCREDIT.LV

MĀRUPES MTB MARATONS

25. AUGUSTĀ

92^{km}
SPORTA DISTANCE

47^{km}
TAUTAS DISTANCE

500^m - 1^{km}
BĒRNU DISTANCE

SMS CREDIT.LV
nauda īstajā brīdī

MŪS ATBALSTA:

Skandi Motors

Tehnika dzīvei

Vytautas

REGISTRĒJIES: MARATONI.LV FANS CITYFITNESS

DĒĻAS JUBILĀRI

Bobijs Klārks	13.08.1949.	hokejs
Igors Meļņiks	14.08.1962.	basketbols
Artūrs Āboliņš	14.08.1984.	vieglatlētika
Guntis Peders	15.08.1973.	vieglatlētika
Kristaps Purnis	15.08.1977.	basketbols
Jānis Miņins	15.08.1980.	bobslejs
Armands Krauliņš	16.08.1939.	basketbols
Imants Bleidelis	16.08.1975.	futbols
Nelsons Pikē	17.08.1952.	F-1
Džims Kurjē	17.08.1970.	teniss
Igors Sokolovs	17.08.1974.	vieglatlētika
Inguna Minusa	17.08.1977.	volejbols
Tjeri Anri	17.08.1977.	futbols
Imants Ziediņš	18.08.1951.	hokejs
Raivis Zimelis	18.08.1976.	biatlons
Raimonds Vilde	19.08.1962.	volejbols

GUDRI PATEIKTS

*Lielākā kļūda, ko tu vari
pieļaut savā dzīvē,
ir baidīties no tā,
ka tu kļūdīsies.*

Elberts Hubards

PASMAIDI

Rževskis brauc vilcienā. Kupejā viņš apgūlies uz augšējā plaukta un noklausās divu dāmu sarunu.
– Vai jūs zinājāt, ka no olām sudrabs kļūst melns?
– Vai tiešām?
– Tiešām. Aizvakar kopā ar olām noliku sudraba karotīti, un nākamajā dienā karotīte bija melna!
«Mūžu dzīvo, mūžu mācies,» nodomāja Rževskis un sudraba portsiģāru pārlika no bikšu kabatas uz krūšu kabatu.

KALENDĀRS

13. AUGUSTS	
EČ basketbolā kadeti (U-16)	
14.15	Polija un Beļģija
14.15	Latvija un Zviedrija
14. AUGUSTS	
EČ basketbolā kadeti (U-16)	
14.15	Beļģija un Zviedrija
14.15	Latvija un Polija
Pārbaudes spēle futbolā	
19.00	Igaunija un Latvija (Tallinā)
LČ futbolā. Pirmā liga	
18.30	«Valmiera» un «Ventspils-2» (Valmierā)
15. AUGUSTS	
EČ basketbolā juniorēm (U-18). B divīzija	
14.45	Latvija un Rumānija
17.00	Ungārija un Skotija
Pārbaudes spēle hokejā	
14.00	«Dinamo» un «Salavat Julajev» (Prāgā)
16. AUGUSTS	
LČ futbolā	
19.00	«Daugava» (R) un «Jelgava» («Daugavas» stadionā)
LČ futbolā. Pirmā liga	
17.00	«Rēzeknes BJS» un «Liepājas metalurģs-2» (Rēzeknē)
19.00	«BFC Daugava» un «Rīgas FS» (Daugavpili)
17. AUGUSTS	
EČ basketbolā juniorēm (U-18). B divīzija	
19.15	Rumānija un Ungārija
21.30	Latvija un Skotija
LČ futbolā	
16.00	«Metta/LU» un «Ventspils» (Hanzas vsk.)
LČ futbolā. Pirmā liga	
15.00	«Jēkabpils/JSC» un «Valmiera» (Jēkabpili)
17.00	«Auda» un «SFK Varavīksne» (Ķekavā)
17.00	«Gulbene» un «Metta-2» (Gulbenē)
18.00	«Daugava/SFS» un «Jūrmala-2» (Rīgas 49. vsk.)
18. AUGUSTS	
Pārbaudes spēle basketbolā	
20.00	Latvija un Horvātija (Dubrovnikā)
LČ futbolā	
16.00	«Skonto» un «Spartaks» («Skonto» stadionā)
19.00	«Ilūkste» un «Daugava» (D)
19.00	«Jūrmala» un «Liepājas metalurģs» (Slokā)
LČ futbolā. Pirmā liga	
16.00	«Tukums'2000» un «Ventspils-2» (Tukumā)
18.00	«Jelgava-2» un «Skonto-2» (Zemgales OC)
19. AUGUSTS	
EČ basketbolā juniorēm (U-18). B divīzija	
14.45	Rumānija un Skotija
19.15	Latvija un Ungārija
Pārbaudes spēle basketbolā	
20.00	Latvija un Horvātija (Dubrovnikā)

TĀ BIJA...

Par basketbolista karjeras beigšanu paziņo leģendārais Bostonas «Celtics» spēlētājs Larijs Bērds. 13 gadu laikā, ko viņš pavadījis «Celtics» komandā, Bērds trīs reizes kļuva par NBA čempionu, trīs reizes tika atzīts par ligas vērtīgāko spēlētāju, kā arī 12 reizi tika iebalsots «All Stars» spēlē. Bija oriģinālās «Dream Team» dalībnieks.

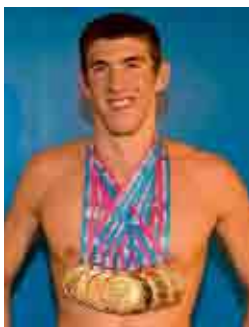
Par spožas karjeras beigšanu paziņo viena no visu laiku izcilākajām tenisistēm, 30 gadus vecā Štefija Grāfa. Karjeras laikā viņa izcīnījusi 107 vienspēļu titulus, ieskaitot 22 uzvaras «Grand Slam» turnīros, kā arī 377 nedēļas bijusi WTA ranga pirmajā vietā.

Šajā dienā savdabīgs pasaules rekords futbolā. Šefildas «Wednesday» vārtsargs Kevins Pressmans jau 13. sekundē pēc mača sākuma tika noraidīts no laukuma. Iepriekšējais rekords, kurš piederēja Markam Smitam un noturējās septiņus gadus, bija noraidījums jau 19. sekundē.

Olimpiskajās spēlēs Pekinā tiek labots rekords, kuru, šķiet, nelabos nekad. Amerikāņu peldētājs Maiks Felpss ASV izlases sastāvā uzvar 4x100 m kompleksajā stafetē, un tā viņam ir jau astotā zelta medaļa vienās olimpiskajās spēlēs. Iepriekšējais rekords – septiņas zelta medaļas – piederēja citam ASV peldētājam Markam Spicam, kurš par to iespēja 1972. gadā Minhenē.

Žurnāls «Sporta Avīze»
Reg. apliecināšanas Nr. 000361062
Izdevējs: SIA «Mediju nams»
Reg. Nr. 40003610627

Redakcijas adrese:
Cēsu iela 31/2, Rīga, LV-1012
e-pasts: sportav@nra.lv
www.sportavize.lv

Redakcijas tālrūni:
67886785, 67886786, 67886787
Reklāmas tālrunis 67886730, fakss 67886734
e-pasts: liene@sportacentrs.com

Iespiests: SIA «Poligrāfijas grupa Mūkusalā»
Mūkusalas 15A, Rīga, Latvija
Pārpublicēšanas gadījumā atsauce uz «Sporta Avīzi» obligāta

Galvenais redaktors: Ēriks Strauss. Redakcija: Ingmārs Jurisons, Romāns Kokšarovs, Ingrida Kraukle, Jānis Matulis, Armands Podāns, Dainis Āzens, Ilvars Koscinkevičs.
Mākslinieks: Edgars Švanks. Datorgrāfiķi: Gatis Pabērzs, Raivis Salmiņš. Numura karikatūra: Gatis Šjūka. Foto: Romāns Kokšarovs, SCANPIX, Reuters.

Telefoni kā no citas planētas?

Nokia
Lumia 520
Pirmā iemaksa 10 Ls
Mēnesi 5 Ls
Pērkot uzreiz, 110 Ls

LG
Optimus L4II
Pirmā iemaksa 5 Ls
Mēnesi 3.50 Ls
Pērkot uzreiz, 72 Ls

Samsung
Galaxy SIII Plus
Pirmā iemaksa 25 Ls
Mēnesi 9 Ls
Pērkot uzreiz, 207 Ls

Bite palīdz tiem nolaisties uz Zemes.

- Sagatavosim telefonu interneta lietošanai
- Ieteiksim Tev piemērotākās aplikācijas
- Parādīsim, kā kontrolēt Megaprieku patēriņu

Garlaicīga, tomēr svarīga informācija:

Telefonu piedāvājums ir spēkā ar tarifu plānīem Bite 1 un Bite 2, kā arī Bite 1.49, Bite 3.47, Bite 5.55 un Bite 8.43, slēdzot līgumu uz 24 mēnešiem.

Vairāk informācijas:
www.bite.lv

Kirova veiklās rokas

Latvijas sportā jau savus gadus divdesmit ir divi personāži, kuriem ir raksturīga viena kopīga iezīme. Proti, ja no rīta sabiedrība tiek aplaimota ar kādu interesantu ziņu, tas nenozīmē, ka tai ir jātic, jo tuvāk saulrietam pašu teiktāis tiek apmests vēkšpēdus un rīta stundā teiktajam vairs nav nekādas jēgas. Viens no viņiem – Valdis Valters – savas pērles bārsta kā amatieris, bet hokeja virspavēlnieks Kirovs Lipmans joprojām ir oficiāla amatpersona. Šoreiz par Kirovu, kurš pēdējos mēnešos imitē kustības, kuras atgādina centienus atgriezt dzīvību «Liepājas metalurga» martena krāsnim. Par Kirovu ir dzirdēts neskaitāms daudzums brīnumzemju pasaku, kurām var ticēt vai vienkārši nepievērst uzmanību. Tāpat taisnība ir kaut kur pa vidu. Lipmana pagājušās nedēļas valdes sēdes pieņemtais lēmums atgādināja olimpisko Soltleiksitiju, kad viesnīcas gaitenī notika tirgošanās ar kādu hokejistu. Toreiz hokejists centās no Lipmana saņemt nepieciešamo naudas daudzumu lidmašīnas biļetes iegādei, un šis darījums atgādināja deviņdesmito gadu sākumu uzpirkstuņu didītājus pie kāda lielveikala sliekšņa. Veiklas roku kustības, un beigu beigās sanāca tā, ka ar vienu roku Kirovs iedeva prasīto naudas daudzumu, bet otra tīkmēr veikli atguva pirmās rokas dāno devumu.

Pagājušajā nedēļā izplatītajam paziņojumam nebija nekāda sakara ar naudas mīšanu no vienas rokas uz otru. Šoreiz viss bija daudz nopietnāks un kaut kad pavasarī vai vēl agrāk izskanējušā brīdinājuma ieteikšana. LHF valde pieņēma lēmumu jaunajā sezonā nevienai jauniešu komanda

nejaut braukāt apkārt pa svešzemju čempionātiem. Pieņemtais lēmums ir apšveicams un atbalstāms, taču rīta pusē Kirova uzliktajam parakstam vakarpusē vairs nebija nekādas jēgas. Jau sen ir zināms, ka nav neviena likuma, kuram nevarētu apmest slaidu loku un to apiet, un tieši tāpat ir ar hokejistu valdes pieņemto aizliegumu. Uz aizlieguma dokumenta vēl nebija nožuvuši Lipmana pirkstu nospiedumi, kā no trases noņemtās komandas pamazām sakārtojās pie Krievijas un Baltkrievijas robežām – braucam un spēlējam viņu čempionātos! Visiem, kuri atrada veidus, kā uz naglīņas uzspaupt Lipmana (LHF valdes) lēmumu, bija savi argumenti, kāpēc krievu piedāvātais hokejs ir labāks par Kirova saimniecību, taču tam nav nekā kopēja ar Latvijas hokeja interesēm. Biznesā to sauktu par sava tirgus aizsargāšanu. Jauniešu komandām, kuras vago krievu hokeja laukumus, finansējuma avots ir zināms un tā apgūšana pateicīgāka, un izdevīgāk ir aizbraukt pēc iespējas tālāk no mājām. Jo tālāk no saviem pāļiem, jo grūtāk izsekot, cik cilvēku iekāpj autobusā, cik no viņiem tiek aizvesti līdz galapunktam utt. Šāda braukāšana daļēji ir lietderīga jaunajiem hokejistiem, taču lielākais ieguvums ir šo izbraukumu rīkotājiem, un te vairs nav runa par kopējo hokeja stratēģiju, kuras Latvijā nekad nav bijis un Kirova laikos, visticamāk, arī nebūs. Manevrs ar parakstīto aizliegumu ir nekas cits kā sava tirgus aizstāvēšanas imitācija un atgādinājums sabiedrībai, ka hokeja saimniecībā pārmaiņas nav gaidāmas!

Ēriks STRAUSS

Nedēļas sportists

ERNESTS GULBIS

Lēnāk nekā cerēts un gaidīts, taču pasaules spēcīgāko tenisistu sabiedrībai pamazām tuvojas Ernest Gulbis. Viņnedēļ Monreālā «Masters» turnīrā Gulbis tika līdz pat trešajai kārtai, kurā novāca ražu

olimpiskā čempiona Endija Mareja laukuma pusē. Neviens nav vainīgs, ka Marejam šī bija pirmā spēle pēc ilgākas pauzes, taču der atcerēties, ka arī Gulbis ilgāku laiku bija tikai trenējis un izticis bez spēļu prakses. Pēc daudzu tenisa speciālistu atzinuma, šogad Marejs ir labākais tenisists pasaulē, kaut ATP rangā viņš ir tikai otrais (aiz Džokoviča). Jāpiekrīt, ka Marejs nebija pašā labākajā fiziskajā kondīcijā un bija jūtams spēļu prakses trūkums, taču Gulbim bija tieši tādas pašas «kaites». Šajā konkrētajā mačā Ernestam bija tās pašas nelaimes, kas citreiz, taču viņš bija acīmredzami pārāks par Mareju. Uzvarot britu, Ernesta sarakstā ir jau trīs uzvaras pār četriem mūžīgajiem TOP 4 tenisistiem. Pietrūkst tikai viena – uzvaras pār Nadal. Ja liktenis būs lēmis, tad jau šajā nedēļā Ernestam būs lieliska iespēja pierādīt, ka pirmā uzvara pār Mareju nebija nejauša. Turnīrā Sinsinatī pirmajā kārtā ir jāpārvar Mihails Južnijs, un tad atkal tikšanās ar Mareju...

Premjerlīgas leģenda ir Raiens Gīgss, kurš ir vienīgais, kas spēlējis visās iepriekšējās 21 sezonās, un viņš šajā līgā ir aizvadījis arī visvairāk spēļu – 620. Vēl viens Gīgsa mūžīgais rekords – viņš 13 reizi kļuvis par premjerlīgas čempionu.

Ir tikai septiņas komandas, kuras piedalījušās visos premjerlīgas turnīros, – «Manchester United», «Arsenal», «Chelsea», «Liverpool», «Tottenham Hotspur», «Aston Villa» un «Everton». Visas minētās komandas ir aizvadījušas pa 810 spēlēm, un visvairāk uzvaru izcīnījuši «Manchester United» – 528! Arī titulu šai komandai ir visvairāk – 13!

Labākais latviešu futbolists premjerlīgā Marians Pahars guvis 42 vārtus, un viņš noslēdz visu laiku 100 rezultatīvāko spēlētāju sarakstu. Ar labo kāju viņš guvis 17, ar kreiso 14, ar galvu – 11 vārtus. Realizējis trīs 11 m soda sitienu, guvis 9 uzvaras vārtus. Savā laukumā guvis 28, izbraukumā – 14. Pirmajā puslaikā – 11, otrajā – 31. Iznākot uz maiņu – 6.

Anglijas premjerlīga

Par pirmo premjerlīgas vārtu guvēju kļuva Braiens Dīns no «Sheffield United», un tas notika 1992. gada 15. augustā, kad viņš izcēlās pret «Manchester United».

100 un vairāk vārtu premjerlīgas vēsturē guvuši tikai 23 spēlētāji. Alans Šīrers ir pārliecinošā vadībā, bet simtnieku tieši ar simts gūtajiem vārtiem noslēdz Didjē Drogbā.

Statistikā saskaitījuši, ka 21 sezonas laikā 8226 aizvadītajos mačos gūti 21 651 vārti jeb vidēji katrā mačā pa 2,63 vārtu guvumam. Rezultatīvākā bijusi 2012. gada sezona, kad 380 spēlēs gūti 1066 vārti jeb vidēji spēlē 2,81. Viszemākā rezultatīvāte fiksēta 2007. gada sezonā, kad ik spēlē gūti 2,45 vārti.

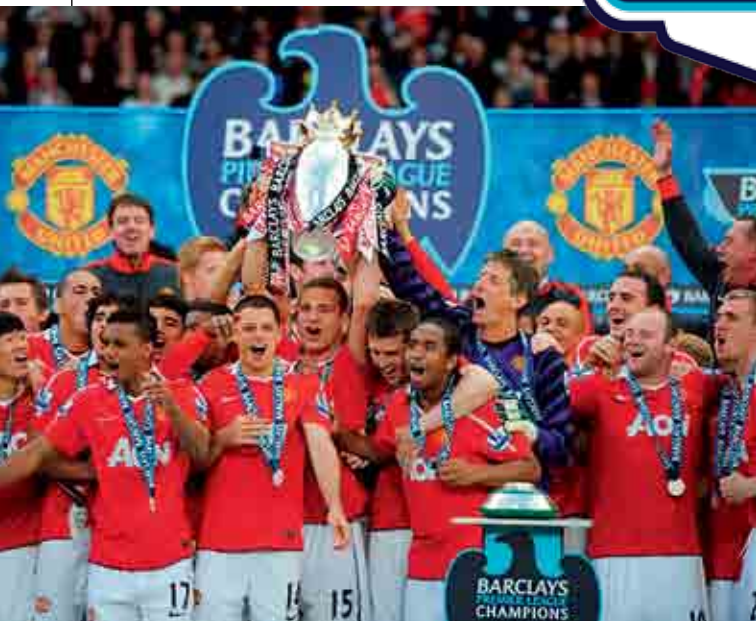
Par premjerlīgas čempioniem kļuvuši 39 valstu futbolisti. Loģiski, ka visvairāk čempionu ir Anglijai – 154. Francijā ir 43 čempioni, Īrijā – 23, Nīderlandē – 21, Portugālē un Velsā – pa 16.

Līgā spēlējuši 97 valstu futbolisti (neskaitot angļus). Vislielākā ārzemju pārstāvēniecība ir no Francijas, kas premjerlīgai deleģējusi 163 futbolistus. No Nīderlandes nākuši 93, no Spānijas – 67. No Baltijas valstīm pārliecinošā vadībā ir Latvija, kas premjerlīgai devusi 5 spēlētājus. Lietuva un Igaunija tikai pa vienam.

Visticamāk, ka savu vārdu premjerlīgas rekordu grāmatā uz visiem laikiem ierakstījis Alens Šīrers (attēlā), kurš ir šā turnīra rezultatīvākais spēlētājs. 441 premjerlīgas spēlē Šīrers ir guvis 260 vārtus. Tuvākais sekotājs ar 188 vārtiem ir Endrū Kols. No aktīvajiem spēlētājiem Frenks Lampards ar 165 vārtu guvumiem ir tikai ceturtais.

Par premjerlīgas čempioniem kļuvuši tikai pieci klubi. Visvairāk titulu ir «Manchester United» (attēlā) – 13. Pa trīs reizēm čempionu godā tikušas «Chelsea» un «Arsenal», pa reizei – «Manchester City» un «Blackburn Rovers».

Hokeju aizliegt NEDRĪKST!

7. augustā Latvijas Hokeja federācijas valde pieņēma lēmumu neatļaut «Rīgai-97» spēlēt Pēterburgas atklātajā hokeja čempionātā. Pamatojums: šai komandai lietderīgāk esot spēlēt Latvijas virslīgā un Latvijas U-20 čempionātā, kur kopējais spēļu skaits pārsniedzot 60. LHF Treneru padomes pārstāvji esot arī atzinuši, ka šī vecuma hokejistiem kā U-18 izlases kandidātiem lietderīgāk būtu startēt Latvijas čempionātā un vairāk trenēties.

Vieds lēmums, teiks tie, kam viss, kas notiek uz austrumiem no Vientuļu robežkontroles punkta, apriori ir slikti. Saprotams, ka jāstiprina vietējais čempionāts. Gan U-20 grupā, gan arī virslīgā. Taču ne tikai sportā ir tāds termins kā reālpolitika. Es kā žurnālists arī esmu par stipru Latvijas virslīgu, par stipru U-20 čempionātu, par stipru latu mūžu mūžos, par vietas parādīšanu visiem tiem, kas mums kādreiz nodarījuši pāri, par Latvijas hokeja sistēmu kā Šveicē utt. Bet reāli rudens Latviju atkal apgleznoz tur, kur mēs esam – blakus Krievijai un Baltkrievijai, pa vidu starp Igauniju un Lietuvu. Gribētos jau saņemt saujā un nolikt kaut kur starp Austriju, Šveici un Slovēniju... Ij hokeju būtu ar ko uzspēlēt, ij krievu un baltkrievu slimās cūkas netraucētu bez sirdēstiem baudīt vasaru.

Droši vien ne visi «Sporta Avīzes» avīzes lasītāji spēj atšķirt, ar ko latvju hokejā atšķiras divi termini – specgrupa un specklase (uh, kā terminoloģija smaržo pēc sovjetu laikiem, bet citas nav). Hokeja specgrupa ir veidojums, kad kādā vietā tiek izveidota treniņu grupa, kur ir labāki apstākļi trenēties un spēlēt. Kas pats par sevi ir apsveicama lieta. Ja vien nenotiktu labāko audzēkņu pārvilināšana un dažu citu treniņgrupu noplicināšana, kā tas vairākus gadus noticis sporta kluba «Rīga» sistēmā. Izveidojot specgrupu, kopā tiek savākti šā vecuma labākie spēlētāji, kas mācības parasti turpina tajā pašā skolā, kur bija mācījušies, lielai daļai skola aizvirzās uz 99. vietu dzīves prioritāšu sarakstā, taču ar hokeju nākotnē naudu dzīvei pelna ļoti maz spēlētāju. Dzīvot var arī šādi.

Taču ir arī tāds veidojums kā specklase. Proti, visi (vai lielākā daļā!) kāda vecuma labākie jaunie hokejisti, kas trenējas vienā komandā, mācās vienā skolā. Kur treniņprocess saskaņots ar mācībām (un otrādi). Kur, vienviet trenēties un mācoties, iespējami divi treniņi dienā – viens pirms skolas, otrs – pēc tam. Kur jaunajiem hokejistiem nodrošināta ēšana un tiem, kuriem nepieciešams – arī naktsmājas. Kā tas bija Andra Silīņa laikos Rīgas 55. vidusskolā, kur blakus atrodas t.s. hokeja internāts. Kur ir kāds, kurš jauneklus mazliet arī pieskata. Kā tas bija, sākot ar 1967. gada puikām (Irbe, Grundmanis), labāko rezultātu hokejā dodot ar 1968. un 1972. gadu. Latvijas hokejam gandrīz ideāls risinājums.

JĀNIS MATULIS

Kāds šim visam stāstam sakars ar «Rīgai-97»? Ļoti vienkāršs. Šīs komandas treneris Mihails Svarinskis, kurš hokeja specklasei gājis cauri kā «Latvijas bērza-83» (vēlāk «Prizma-83») audzēknis, savu 1997. gada puīšu komandu atvedis atpakaļ uz savu veco ligzdu – nu jau Sergeja Žoltoka vārdā nosaukto vidusskolu, kas atrodas turpat, kur bija tad, kad hokejā skolojās Ozoliņš, Cipruss un lielākā daļa jaunlaiku Latvijas izlases hokejistu. Septiņpadsmit «Rīgas-97» spēlētāji uzrakstījuši iesniegumus, ka no rudens grib mācīties S. Žoltoka vidusskolā, vēl daži apliecinājuši, ka stundas, ko kavētu hokeja dēļ, apgūtu tālmācībā. Būtībā Svarinskis ar saviem domubiedriem izdarījuši to, uz ko klusībā cerējis tagadējais LHF ģenerālsēkretārs Māris Baldoniekis, kurš kā treneris 55. vidusskolā un hokeja internātā audzinājis 1970. un 1983. gada puikas, palīdzot arī citiem gadagājumiem. Svarinskis «Rīgas-97» specgrupu pārtaisījis par specklasi. Aizliegt šādi Rīgas komandai spēlēt Pēterburgas čempionātā būtu ļoti netālredzīgi. Jo, bāzējoties vienviet (hokejam un mācībām!), iespējams tuvoties ideālai treniņu un spēļu attiecībai: 65 vai 60 procenti laika treniņiem, 35 vai 40 procenti spēlēm. Ar treniņiem jāsaprot ne tikai nodarbības uz ledus, bet arī t.s. sausie treniņi, atlētika, skriešana, taktika utt.

Labi būtu, ja «Rīgai-97» visas vai lielāko daļu spēļu nevajadzētu aizvadīt izbraukumā, kā tas bijis līdz šim, taču neba Pēterburgas komandas prasās sacensties ar mums... «Rīgas-97» jeb Svarinska projekts ir visnotaļ atbalstāms, tāpēc hokeja funkcionārs Baldoniekis atšķirībā no LHF valdes lēmuma ir par to, un visticamāk, ka aizliegums piedalīties Pēterburgas čempionātā tiks atcelts. To atbalsta arī Treneru padomes priekšsēdētājs Gints Bisenieks – šai komandai esot lietderīgi spēlēt Pēterburgas čempionātā. Jo tā ir stipra. Pērn zaudējot tikai finālā ar 4:5 un 4:5 «Peterhof-97». Cita lieta: «Rīga-97» un atsevišķu jauno hokejistu vacāki neizrādāt lielu interesi spēlēt Latvijas virslīgā. It kā baidoties no savainojumiem un veterānu rupjībām... Man liekas, ka rupjību un visatļautības laiki ir pagātne. Var jau būt, ka «Rīga-97» ir kāds, kurš vēl nav fiziski nobriedis. Skaidrs, ka 1,60 m garam un 56 kg smagam jauneklim ir neiespējami izrādīt nopietnu pretestību pieaugušam vīrietim, taču jādomā, ka gada laikā visa «Rīga-97» ir nobriedusi un nobriedis vēl vairāk. Talantīgie gadi kā 1967. un vēl vairāki citi astoņpadsmit gadu vecumā jau bijuši Latvijas čempioni. SA

BASKETBOLS

7 jautājumi

BAGATSKIM

1

Vai jūti, ka sabiedrība pret basketbolu kļuvusi labvēlīgāka, pozitīvāka? Kādi tam ir iemesli?

Sabiedrības pozitīvā attieksme pret basketbolu sāka parādīties jau pirms diviem gadiem Eiropas čempionātā Šauļos. To varēja just arī pirms gada kvalifikācijas cikla laikā, un to izjūtu arī šodien. Kad spēlējām ar Krievijas izlasi, vairāki tūkstoši cilvēku izvēlējās apmeklēt mūsu spēles, nevis aizbraukt uz jūru vai vienkārši atpūties. Neskatoties uz to, ka ārā bija virs +30! Izskatās, ka šobrīd sabiedrības uzskati par basketbolu ir mainījušies. Iemesli? Jaunatnes izlases jau vairāku gadu garumā startē sekmīgi, arī lielā izlase spēlē pieklājīgi, un, visbeidzot, arī paši basketbolisti nedod iemeslu, lai par mums rakstītu sliktu.

2

Cik stundas dienā velti basketbolam, kad vienlaikus laiks jāsadala izlasei un klubam?

Stundas neskaitu, bet basketbols ir mana dzīve, basketbols ir mans darbs. Jau četrus gadus savienāju darbu izlasē un klubā un šajā situācijā varu izteikt milzīgu paldies cilvēkiem, kuri man palīdz gan izlasē, gan klubā. Piemēram, izlasē manu darbu reizēm izdara citi cilvēki, un to es ļoti novērtēju. Tāpat paldies jāsaka «Budivelnik» vadībai, kura vārda vistiešākajā nozīmē man atļauj vienlaikus strādāt divus darbus. Eiropā ir ļoti daudz piemēru, kad nekas tamlīdzīgs netiek pieļauts.

3

Rims Kurtinaitis nesen izteicās, ka vienlaikus vadīt nacionālo izlase un būt Eirolīgas komandas galvenajam trenerim ir tas pats, kas, braucot ar mašīnu, nodarboties ar seksu. Tavs komentārs.

Kā mēs zinām, Rims Kurtinaitis ir ne tikai viens no izcilākajiem speciālistiem Lietuvas basketbolā, bet arī seksā (smejas)... Varu tikai piekrist Kurtinaiša teiktajam, jo daudzos klubos rēķinās, ka treneris ar komandu būs, sākot ar pirmo darba dienu. Tomēr nedaudz iebildīšu izcilajam lietuviešu trenerim. Nav svarīgi, vai tiek apvienotas izlase un Eirolīgas klubs. Vienlaikus trenēt jebkuru klubu un izlasi ir ļoti grūti, taču es neredzu neko ārkārtēju, ja klubs bez galvenā trenera paliek uz trīs nedēļām.

4

«Budivelnik» ir vienojies ar Jāni Strēlnieku. Kāds statuss šobrīd ir Kuksikam? Cik tālu ir nokomplektēts «Budivelnik»?

Kuksikam nav līguma ar «Budivelnik». Kad veidojam sastāvu jaunajai sezonai, kluba vadībai un man bija cits redzējums par sastāva komplektāciju. Šobrīd Kuksika pozīcija komandā ir aizņemta, taču gadīties var visādi. Kā zināms, Eirolīgas spēlēm varam pieteikt neierobežotu ārzemnieku skaitu. Vai piesaistīsim vēl kādu leģionāru, runāt ir pārāgi. Plānojam, ka komandā būs seši ārzemnieki, kaut Ukrainas līgā var izmantot piecus. Šobrīd mums komandā ir 13 spēlētāju, taču tas nenozīmē, ka, sākoties sezonai, kāds netiks atdots citām komandām.

5

Kāds ir tavs ieteikums Žanim Peineram par nākamo sezonu? Kur viņam labāk spēlēt – Ukrainā vai Ventspilī?

Negribu ieteikt nevienu konkrētu komandu, bet viņam ir jāatrod savs treneris, sava vieta, sava komanda, kur viņam ir dota pilna brīvība, viņam ir tiesības kļūdīties, un komanda, kur nedaudz tiek pievērtas acis uz viņa veselību. Mans pirmais novēlējums Peineram – nostiprināt veselību.

6

Kļuvis zināms, ka Melnkalnes izlasē Eiropas čempionātā nespēlēs Nikola Pekovičs. Tāpat zināms, ka arī Serbijas izlasē nespēlēs vairāki vadošie spēlētāji. Tavs komentārs.

Šobrīd pretinieku komandām nepievēršu uzmanību, jo visa uzmanība ir veltīta savai izlasei. Protams, Pekovičs basketbolā ir ļoti «smags» uzvārds. Varbūt tas pat ir slikti, ka viņiem nebūs Pekoviča, jo ar viņu spēle ir prognozējamāka. Ja nav Pekoviča, tad Melnkalnes uzbrukums noteikti būs kustīgāks. Nesen Melnkalne aizvadīja pārbaudes maču ar Ukrainu un uzvarēja ar 30 punktu starpību. Bez Pekoviča!

7

Kāpēc pēc uzvaras pār Krieviju «iedevi iekšā» komandai? Ar ko nebiji apmierināts?

Rezultāts uz tablo bija ļoti pārlicinošs, taču brīžiem spēle bija zem katras kritikas, ko izsaka protokolā ierakstītās 24 kļūdas, taču to bija vēl vairāk. Otrās spēles sākums pierādīja, ka basketbolā ir kā tenisā – bumba visu laiku nāk atpakaļ. Protams, ir patīkami, ka mēs Krieviju vairs neuzskatām par nopietnu pretinieku, taču vienlaikus ir jāapzinās, ka Krievija ir Krievija un šajā valstī mērķi ir visaugstākie un iespējas praktiski neierobežotas.

Armands Šķēle
nav neko zaudējis no saviem
nestandarta manevriem
un šādi spēlētāji pretiniekiem
ir ļoti nepatīkami. →

RAIMONDS RUDZĀTS

Latvijas vīriešu basketbola izlase, gatavojoties Eiropas čempionātam, ir aizvadījusi piecas no deviņām paredzētajām pārbaudes spēlēm. Tātad mūsējie ir tikuši pāri ekvatoram, Eiropas čempionāts tuvojas platiem soļiem. Kaut arī treneriem vēl ir daudz laika, ko spriest un domāt, tas netraucē mums paspēlēties ap pārbaudes spēlēs redzēto un izteikt prognozi, ko pēc nepilna mēneša varēs salīdzināt ar reālo situāciju laukumā. Ja rīt sāktos Eiropas čempionāts, kas būtu tie 12 spēlētāji, kas tajā piedalītos?

JA RĪT SĀKTOS Eiropas čempionāts...

Jānis BLŪMS

Ko tur daudz komentēt – Jānis Blūms ir viens no izlases lideriem, no kura lielu pienesumu gaidīs arī Eiropas čempionātā. Pārbaudes spēlēs vairāk spēlētājs uzbrūkošā aizsarga pozīcijā, kur viņam ir brīvākas rokas uzbrukumā, lai liktu lietā savu spēcīgāko ieroci – tālmetienu. Pārbaudes spēlēs grozu no tālmetienu līnijas ir apdraudējis gana bieži un ar atzīstamu precizitāti – 39%. Tik pieredzējušam spēlētājam problēmas noteikti Eiropas čempionātā nesagādās arī saspēles vadīšana, kad tāda vajadzība radīsies.

Jānis STRĒLNIEKS

Šobrīd izskatās, ka tiek gatavots kā pamatsastāva saspēles vadītājs. Lai arī sezonas laikā

vairāk ir spēlētājs uzbrūkošā aizsarga pozīcijā, tieši Strēlnieks no visiem Latvijas izlases kandidātiem ir vistuvāk apzīmējumam «pamatsastāva saspēles vadītājs». To parāda kaut vai rezultatīvo piespēļu ailīte statistikā – pārbaudes spēlēs Jānis pagaidām ir mūsu līderis šajā rādītājā. Veiksmīgi prot regulēt spēles tempu un labi pārredz laukumu. Šobrīd vēl meklē precizitāti no distances, bet, jo tuvāk nāks čempionāts, jo labākam vajadzētu būt realizēto metienu procentam.

Dairis BERTĀNS

Pārbaudes spēlēs nav bijis ārkārtīgi spilgts, taču viņa vietu braucēju sarakstā nevajadzētu apšaubīt. Itin bieži pārbaudes spēlēs ir nodarbojies ar saspēles vadīšanu, un, visticamāk,

arī Eiropas čempionātā ar to sanāks nodarboties diezgan daudz. Bertāns Bagatska spēles stilam ir ļoti piemērots spēlētājs – ātrs, agresīvs, nebaidās uzbrukt grozam, kaut varbūt brīžiem prasītos nospēlēt pragmatiskāk. Pat ja Bertāns spēles EČ sāks no soliņa, viņa loma noteikti būs nozīmīga.

Armands ŠĶĒLE

Iespējams, nepopulāra izvēle, taču Šķēle, prātīgi izmantots, varētu būt izlasei ļoti noderīgs. Sākotnēji Šķēle nemaz nebija izlases kandidātu sarakstā, bet beigās Jeromanova atteikuma dēļ izlases nometnē ir nonācis un pārdzīvojis arī pirmo atskaitīšanu. Skaidrs, ka tas vairs nav «barons» Šķēle, taču viņš vienlīdz ir meistarīgs un nu jau arī pieredzējis spēlētājs.

sekmīgi izmantojis, uzbrūkot grozam vien ar 10% precizitāti. Par to gan nevajadzētu ļoti satraukties, jo klusie periodi gadās visiem, līdz ar to būs tikai labāk. Droši vien Kuksika loma izlasē vairs nebūs tik liela kā pirms gada vai diviem, taču labi snaperi Latvijas basketbolā vienmēr ir bijuši augstā vērtē, un tā ir Kuksika niša. Vēl ir daudz kur pielikt, un, lai tiktu sastāvā, tas būs jāizdara.

Jānis BĒRZIŅŠ

Tikai kurlais varēja nedzirdēt, kurš ir Latvijas basketbola līdzjutēju milulis. Tauta mīl veiksmīgos un spēcīgos, tāpēc «sudraba Bērziņš» Latvijas izlasei piestāvētu tīri no emocionālā viedokļa. Debija pret Krieviju bija mazliet bikla (ko gan citu varēja gaidīt, ja pirmais uznaiciens ir trešās ceturtdaļas izskaņā), taču turpinājums nebija slikts. Nekaunīgs spēlētājs, kurš nerespektē autoritātes (epizode pret Savrasenko). Ļoti labs cīņā zem gro-

Tikpat labi Zaķis varētu vēl «izšaut», taču tieši tas, ka viņš ir ļoti neprognozējams spēlētājs, varētu liegt viņam debitēt EČ. Tajā pašā laikā tā nebūs nekāda sensācija, ja viņš uz Slovēniju tomēr dosies.

tājs. Pārbaudes spēles līdz šim nav bijušas ļoti veiksmīgas – daudz kļūdu, daudz brāķa spēlēs un avantūristiski gājieni, kas ne vienmēr nostrādā. Divu punktu metienus piecās pārbaudes spēlēs ir izpildījis vien ar 17% precizitāti. Un tomēr, par spīti visam – Šķeļe vēl aizvien ir neordinārs daudzpusīgs spēlētājs, kurš aktīvi cīnās zem groziem un var izkārtot labas metienu pozīcijas partneriem. Labs aizsardzībā – arī bumbu pārķeršanas iemaņas vēl aizvien ir «dzīvas». Izskatās, ka Šķeļe vairs nevar izlasē spēlēt pirmās vijoles, taču šādam vispusīgam, individuāli ļoti meistarīgam spēlētājam EČ kādā brīdī noteikti vajadzētu noderēt. Ja vien nav problēmu ar disciplīnu...

Kristaps JANIČENOKS

Kā intervijā LTV7 izteicās Žanis Peiners, Blūms un Janičenoks kā pieredzējušākie spēlētāji ir vokālie lideri arī ģērtbtuvēs. Janičenoks izlasē nav spēlējis ilgāku laiku, taču šogad

viņa loma būs tik liela kā nekad iepriekš – paudžu maiņas dēļ. Pārbaudes spēlēs izmantots mērenās devās, spēlējis stabili, ar augstu procentu uzbrūkot grozam no tālmetienu līnijas. Noteikti būs viens no tiem spēlētājiem, kam būs visilgākais spēles laiks EČ, kur no viņa prasīs lidera cienīgu sniegumu. Kā ierasts, var spēlēt gan uzbrūkošā aizsarga, gan vieglā uzbrucēja pozīcijā. Pagaidām gan izskatās, ka vairāk varētu tikt izmantots uzbrucēja pozīcijā.

Rihards KUKSIKS

Lai arī pārbaudes spēlēs līdz šim ir demonstrējis diezgan blāvu sniegumu, visticamāk, uz Slovēniju dosies. Pārbaudes spēlēs savu trumpi – tālmetienus – tikpat kā nav

Jānis Bērziņš tikai pagājušajā nedēļā aizvadīja pirmo spēli valstsvienībā un izskatās, ka varētu iekļūt starp braucejiem uz Eiropas čempionātu. ➤

Ja nenotiks kaut kādas ligas ar veselību, Kasparam Bērziņam ir jābūt divpadsmitniekā. →

DER SAPURINĀTIES

Jānis TIMMA

Jāuzteic par latviešiem neraksturīgo sportisko niknumu un bezkaunību, to visspilgtāk apliecināja spēlē pret Serbiju, kad Jāņa un Raško Katiča ceļi krustojās. Problēmas acīm redzami sagādā spēle aizsardzībā, arī metienu precizitāte ir zema. Izlasei pievienojās ar nokavēšanos pa taisno no NBA Vasaras ligas. Iespējams, vēl tikai meklē savu vietu laukumā un nākamajās pārbaudes spēlēs mēs redzēsim citu Jāni Timmu. Patiesībā grūti prognozēt Timmas gaitas, jo tas atkarīgs arī no tā, kāda būs ārējās līnijas un garā gala proporcija sastāvā. Un vai viņu uzlūko kā vieglo vai spēka uzbrucēju.

Mareks MEJERIS

Līdz šim pārbaudes spēlēs izskatījās ļoti nepārliecināši, turklāt abās pozīcijās, kurās tika izmēģināts. Vieglā uzbrucēja pozīcijā pārāk neuzņēmgms, savukārt kā spēka uzbrucējam trūkst «gaļas». Uzvarētajā pārbaudes spēlē pret Krieviju manāmi «peldēja» aizsardzībā. Pēdējos gados kļuvis par Latvijas izlases vērtību, taču šogad izskatās, ka, lai brauktu uz EČ, būs jāizkonkurē kāds Bērziņš. Vēlams, pat divi.

Ronalds ZAKIS

Ārkārtīgi talantīgs spēlētājs. Atlētisks, var doties caurgājienā, var uzbrukt no distances, fiziski spēcīgs. Tieši tāpēc ir grūti aprast ar domu, ka viņš spēlē tādā līmenī, kādā spēlē. Pārbaudes spēlēs teicamas epizodes mijas ar muļķīgām kļūdām. Pirmajā spēlē pret Krieviju bija acīm redzamas problēmas aizsardzībā, zaudējot visas divcīņas ar Savrasenko. Lai arī ļoti atlētisks, galīgi nespēj cīnā zem groziem. Tikpat labi Zakis varētu vēl «izšaut», taču tieši tas, ka viņš ir ļoti neprognozējams spēlētājs, varētu liegt viņam debitēt EČ. Tajā pašā laikā tā nebūs nekāda sensācija, ja viņš uz Slovēniju tomēr dosies. Svarīgs būs sniegums nākamajās pārbaudes spēlēs, un tas attiecas uz gandrīz visiem izlases kandidātiem.

ziem, it sevišķi par atlēkušajām bumbām uzbrukumā. Pēc komplektācijas solids vieglais uzbrucējs, kurš ne tikai no emocionālā, bet arī praktiskā viedokļa varētu būt noderīgs. Interesanti būs pavērot, kā nospēlēs nākamās pārbaudes spēles.

Kaspars BĒRZIŅŠ

Aizsardzībā gluži vai neaizstājams spēlētājs Latvijas izlasē, kurš cementē groza apakšu. Arī uzbrukumā līdz šim ir bijis rezultatīvākais spēlētājs pārbaudes spēlēs. Bērzs EČ būs Latvijas izlases svarīgākais spēlētājs, tāpēc vispirms ir jācer, ka viņam beidzot šādā basketbola forumā izdosies debitēt. Noteikti spēlēs ilgas minūtes, aizpildot arī centra spēlētāja pozīciju. Tandēms ar Freimani zem groza izskatās ļoti pieklājīgi un varētu sagādāt mums prieka brīžus.

Rolands FREIMANIS

Pārbaudes spēlēs grozam no visām distancēm ir uzbrucis ar labu precizitāti, sev atvēlētās minūtēs pieklājīgi cīnījies zem groziem, it sevišķi par atlecošajām bumbām uzbrukumā. Kā ierasts, drošāk jūtas mazliet tālāk no groza, kas spēka uzbrucējam ir normāli. Paredzams, ka EČ spēlēs daudz, tāpēc būs viens no tiem spēlētājiem, no kura individuālajam sekmēm – galvenokārt aizsardzībā – atkarīgs būs visas komandas liktenis.

Mārtiņš MEIERS

Stabils spēlētājs, no kura kalnu gāšanu gaidīt nevajadzētu, taču vilšanos arī noteikti ne-

sagādās. Progresē ar katru sezonu, izņēmums nav bijusi arī aizvadītā – izskatās, kļuvis atlētiskāks. Centīgi cīnās aizsardzībā, ceļu negriežot nevienam. Uzbrukumā nebūs pirmā vijole, taču arī labs pustālais metiens ir viņa arsenālā. Spēles laiks, visticamāk, nebūs tik ilgs kā pirms diviem gadiem, taču sava loma Meieram kā centram noteikti būs.

Artūrs BĒRZIŅŠ

Pārbaudes spēlēs pozitīvā ziņā ir izcēlies ar cīņu zem groziem, būdams trešais labākais šajā rādītājā Latvijas izlasē. Ar groza precīzu apdraudēšanu pagaidām nav sevišķi veicies, taču viņš tāds ne tuvu nav vienīgais – precizitāte pēc smagiem treniņiem mēdz uz brīdi noklist. Bērziņa spēles laiks EČ, ja viņš uz to vispār dosies, droši vien nebūs tas lielākais, taču izmantojumu atrast var katram. Uz citu savas pozīcijas spēlētāju fona izceļas ar ātrumu un kustību asumu.

Andrejs ŠEĻAKOVŠ

Astoņas atlēkušās bumbas deviņarpus minūtēs – šīs divas statistikas ailes vislabāk raksturo centru Andreju Šeļakovu, kurš sagatavošanās ciklā pagaidām ir aizvadījis tikai vienu pārbaudes spēli. Neko jaunu par Andreju nepateiks – fiziski ļoti spēcīgs, var sastādīt labu komāniju zem groziem fiziski spēcīgajiem pretinieku centra spēlētājiem, kādu EČ netrūks. Uzbrukumā nav un laikam arī nekad nebūs Šeļakova stihija, taču – katram savi plusi, savi mīnusi. Epizodiski varētu būt noderīgs. SA

MŪSU PASAŽIERI VAR SĒDĒT SAVĀS VIETĀS UN VAR ARĪ NESĒDĒT!

RĪGA-MINSKA

RĪGA-MASKAVA

RĪGA-ST. PĒTERBURGA

katru dienu tālr. 1181
www.ldz.lv

**LATVIJAS
DZELZCEĻŠ**

PAMANĪTI

RAIMONDS RUDZĀTS

Nesen Latvijā noslēdzās Eiropas U-18 čempionāts basketbolā vīriešiem. Mīles par nesasniedzamajām godalgām vēl ir palikušas, taču svarīgākais šādos čempionātos ir atrādit jaunos spēlētājus skautiem, kas šādiem sarīkojumiem līdzī seko biezā slānī. Šajā ziņā Latvijas izlasei čempionāts izdevās, jo uz skatuves bija redzami vairāki labi aktieri. Divi spilgtākie un garākie ir pamanīti arī ārpus Latvijas un nonākuši interneta vietnes «nbadraft.net» speciālistu redzeslokā.

Patikami un pelnīti.

Kristapu Porziņģi nevarēja nepamanīt nesenaajā Eiropas čempionātā un viņa sniegumu ir novērtējuši ar NBA jauno talantu pētnieki. →

↑ Turcijas izlases spēlētājs **Kenans Sipahi** rangā iespraucies starp abiem latviešiem.

Horvātijas izlase šajā čempionātā izcīnīja sudraba medaļas un acīgie vērtētāji pamanīja

← **Lovro Mazalina** un **Karlo Zgaņeca** ↗ varējumu.

Atzinīgi vārdi latviešiem

Kristapa Porziņģa un Anžeja Pasečņika tandēmu zem groza ar lielām cerībām un tajā pašā laikā arī krietnu neziņas devu basketbola vērotāji uzlūkoja jau pirms čempionāta. Eiropas čempionātā redzētais nelika vilties – jau no pirmās spēles «Dviņu torņi» atrādīja savu potenciālu. Vēlāk – spēlējot teju katru dienu – šādi priekā brīži bija retāki, jo ne līdz galam nobriedušie organismi lika par sevi manīt, tāpēc visbiežāk Porziņģis un Pasečņiks viens otru mainīja, nevis spēlēja tandēmā zem groza. Tas nenoliedzami arī bija viens no iemesliem, kāpēc šoreiz «tikai» ceturrtā vieta Eiropā U-18 izlasei.

Latvijā par abu garo spēlētāju spožo nākotni mēles tika trītas uz nebēdu (ko var labi saprast – basketbols šovasar atkal ir lielā cieņā, jo par sevi runāt liek jauna spēlētāju paaudze), un ilgi nebija jāgaida, līdz atzinīgi vārdi izskanēja arī no mūžīgajiem drafta gaidītājiem. Populārā interneta vietne «nbadraft.net» visu cauru gadu seko līdzī jaunajiem basketbola talantiem, piedāvājot savu skatījumu uz spēlētājiem un viņu perspektīvām. Patīkami, ka pamanīts ir mūsu varenais tandēms zem groziem. Interneta vietnes ap-

skatnieks Davide Bortoluci ir izcēlis 15 spēlētājus no aizvadītā Eiropas čempionāta, kuri varētu nākotnē būt interesanti NBA klubiem. Kā pirmais izcelts neviens cits kā Kristaps Porziņģis. «Viņš ir ļoti kalsns, bet ar lielisku augumu savai pozīcijai,» savu izvērtējumu iesāk Bortoluci, atzīmējot arī garās rokas un atlētismu.

Tāpat apskatnieks vērs uzmanību uz Kristapa spēles manieri, kas, par spīti augumam, vairāk ir vēsta uz pretinieku apspēlēšanu tālāk no groza. «Viņam ir teicama koordinācija un bumbas pārvaldīšanas iemaņas, pat kad viņa «rāmīs» liek zaudēt balansu pēc kontakta vai kad viņš cīnās par vietu ar muguru pret grozu,» vērtē Bortoluci. «Pārliecinotš driblā, mierīgi var tikt garām centriem un spēka uzbrucējiem ar driblu. Viņam ir veiklas rokas un labs metiens no distances, bet uzbrukuma iemaņas ir jāattīsta, it sevišķi spēle ar muguru pret grozu,» norāda «nbadraft.net» apskatnieks.

Tāpat publikācijā ir atzīmēts, ka Porziņģis skautiem atgādinot Andreju Kiriljenko, slave-

no krievu basketbolistu. Jāatzīst, līdzību – pat portretisku! – netrūkst, tikai Kristaps ir vēl slaidāks augumā. «Aizsardzībā viņam piemīt teicama metienu bloķēšanas izjūta. Viņam ir centra augums (spēka gan vēl nav), un viņš kustas kā aizsargs,» raksturojumu noslēdz basketbola apskatnieks.

Atzinīgi vārdi ir tikuši arī Pasečņikam, kuru Bortoluci sauc par vienu no turnīra lielākajiem pārsteigumiem. Līdzīgi kā Raivo Otersons SA slejās pirms dažām nedēļām, arī Bortoluci atzīmē Pasečņika augumu un teicamo tā uzbūvi, kas viņam ļaus dienās būt fiziski ļoti spēcīgām centram. «Viņš ir mobils un meistarīgs, ar labām apspēlēšanas kustībām ar muguru pret grozu gan pie gala līnijas, gan soda laukuma vidū. Labs metiens no pustālās distances, metot uzreiz pēc bumbas saņemšanas,» spēcīgās puses uzbrukumā atzīmē «nbadraft.net» apskatnieks, piebilstot, ka pie spēles uzbrukumā tomēr vēl ir krietni jāpiestrādā. «Aizsardzībā viņš labi sargā groza apakšu, bet mēdz sapelnīt piezīmes, tāpēc būtu jāstrādā pie pozīcijas izveles un metienu bloķēšanas.»

Pagaidām Pasečņiks nedaudz ir palicis Porziņģa ēnā, taču arī bija iekļauts Eiropas čempionāta simboliskajā piecniekā. Tomēr Anžejs ir labā nozīmē neprognozējams spēlētājs, kurš pēdējos gados ir audzis un progresējis pa dienām. Progresam vajadzētu turpināties, taču grūti ir prognozēt, cik tālu

Mazalina un Žgaņeca arī Marko Arapovičs ir izcelts «nbadraft.net» vērtējumā. Turklāt pats pilgtākais šā vecuma talants visā Eiropā Mario Hezonja, kurš arī ir horvāts, Eiropas čempionātā nemaz nespēlēja.

Vēl ar trim spēlētājiem nākotnes cerību sarakstā arī turki un spāņi, tāpat uzmanība

tikusi veltīta Serbijas, Francijas, Anglijas un Lietuvas izlašu līderiem. Leišiem, protams, izcelts 1996. gadā dzimušais Domants Sabonis, kuru atceramies pēc spēles pret Latviju ¼ finālā, kas lietuviešiem un arī Sabonim pašam nebija tik veiksmīgs, kā viņiem gribētos. Bortoluci ir atzīmējis Saboņa piespēles (man-

Interesanti, ka šajā sarakstā nefigurē neviens spēlētājs no trim Eiropas U-18 čempionāta medaļniecēm Turcijas, Horvātijas un Spānijas, kas ar vēl biežākām kontūrām pasvītro faktu, ka «nbadraft.net» favorīts aizvadītajā čempionātā bija mūsu Kristaps.

Pasečņiks var aiziet. Varam vien citēt «Prāta vētru» – tur kaut kam ir jābūt...

Aug vēl viens Sabonis

Starp 15 spēlētājiem, protams, var atrast arī turnīra vērtīgākā spēlētāja turka Kenana Sipahi vārdu, kuram kā stiprās puses ir atzīmēts slaidais augums aizsargam (mazliet zem 200 cm), eksplozivitāte, atlētisms un kreativitāte. Sipahi tiek pareģota spoža nākotne.

Viens no skatāmākajiem spēlētājiem aizvadītajā čempionātā bija Karlo Žgaņecs no Horvātijas, kurš demonstrēja ļoti nobriedušu sniegumu laukumā. Žgaņecs ir pamanīts un atzīmēts arī no «nbadraft.net». Pamatoti gan tiek norādīts, ka Žgaņeca augums (205 cm) varētu būt nepietiekams veiksmīgai karjerai NBA, taču laba līmeņa spēlētājs no viņa noteikti sanāks. Ātrs un mobils spēlētājs, kurš aizsardzībā var tikt galā arī ar uzbrūkošajiem aizsargiem un vieglajiem uzbrucējiem, uzbrukumā – laba individuālā meistarība un tajā pašā laikā arī spēles izpratne, vērtē «nbadraft.net».

Starp 15 izceltajiem spēlētājiem 5 – trešdaļa – ir tādi, kas arī nākamgad varēs piedalīties U-18 čempionātā, bet Lovro Mazalins no Horvātijas to varēs darīt pat nākamās divas vasaras. Mazalins mums vairāk asociējas ar nespēju aizsardzībā tikt galā ar Ivaru Rihardu Žvīguru, taču kopumā aizvadīja teicamu čempionātu, neskatoties uz to, ka bija divus gadus jaunāks par pieļaujamo vecuma cenzu. Augsts basketbola intelekts, labs pirmais solis, labi spēka iedīgi – tā Mazalīnu novērtē «nbadraft.net». Tāpat tiek izceltas arī piespēlētāja dotības un gudra metienu izvēle. Nenoliedzami – ļoti talantīgs spēlētājs.

Horvātiem aug laba jaunā maiņa, jo vēl bez

Anžejs Pasečņiks NBA apskatnieka prognozēs pēc U-18 čempionāta novērtēts kā trešais labākais starp saviem vienaudžiem. ➔

tots tikums...), āķa metienus un produktivitāti zem groziem. «Viņš ir garš un mobils savam augumam, bet viņam ir jāstrādā pie ķermeņa kontroles, uzbrūkot grozam, jo viņš mēdz zaudēt balansu pēc kontakta ar pretspēlētāju,» vērtē Bortoluci. «Viņš ir labs atlēts, bet neviens viņu nesauks par eksplozīvu spēlētāju. Viņa mobilitāte ļauj viņam labi pārvietoties pa laukumu, viņš ir ļoti efektīvs «otrā tempa» situācijās,» uzskata basketbola apskatnieks.

Pie pilnveidojamajām lietām ir atzīmēts metiens no distancē un bumbas pārvaldīšana, kas ļautu Sabonim kļūt vēl efektīvākam uzbrukumā. Taču pats galvenais – mentālā sagatavotība,

norāda Bortoluci. «Reizēm viņam ir grūtības tikt galā ar psiholoģisko spiedienu – iespējams, viņam ir grūti sadzīvot ar spiedienu, ko uzliek viņa uzvārds,» prāto «nbadraft.net» apskatnieks. Katrā ziņā Domants Sabonis turnīru noslēdza ar vidēji 14 punktiem un

11,4 atlēkušajām bumbām ik spēli, kas, spēlējot starp gadu vecākiem puīšiem, ir cienījams rādītājs. Nenoliedzami – aug labs spēlētājs. Cita lieta, ka uzvārds pieprasa izcilu, nevis vienkārši labu limeni...

Porziņģim prognozē pirmo kārtu draftā

Aizvadītās nedēļas beigās tas pats prestižais «nbadraft.net» publicēja savu šā brīža 2015. gada NBA drafta prognozi. Tajā 13. numurs (Dalasas «Mavericks») atvēlēs Kristapam Porziņģim. Kristaps ir vienīgais eiropietis, kuram prognozēs atvēl pirmo kārtu. Interesanti, ka šajā sarakstā nefigurē neviens spēlētājs no trim Eiropas U-18 čempionāta medaļniecēm Turcijas, Horvātijas un Spānijas, kas ar vēl biežākām kontūrām pasvitro faktu, ka «nbadraft.net» favorīts aizvadītajā čempionātā tiešām bija mūsu Kristaps.

Lai arī atzinība ir patikama un pelnīta, tai pievērst pārāk lielu uzmanību arī nav sevišķas jēgas. Vēl tomēr daudz ūdeņu pagūs aiztecēt, līdz mūsējie reāli pieteiksies draftā. Skaidrs, ka Kristaps Porziņģis (un noteikti arī Pasečņiks) ir NBA skautu bločiņos, pateicoties savam sniegunam Eiropas čempionātā.

Tomēr garantēts nekas nevienam nav, darbs visu saliks pa plauktiņiem un labus spēlētājus ar laiku nostādīs drošā attālumā no izciliem. Cerēsim, ka mūsējie nonāks pie otrajiem, jo potenciāls par tādiem kļūt nenoliedzami abiem «torņiem» piemīt.

Tuvākie pāris gadi parādīs īsto abu spēlētāju vērtību. Tagad no viņiem gaidīs un ar laiku arī pieprasīs vairāk. Nu par viņiem zina visi, un tā 18 gadu vecumā ir smaga nasta, ko nest, taču tajā pašā laikā arī teicams pārbaudījums jauniešiem spēlētājiem. Ja netiks galā ar apkārtējo cilvēku lielo interesi par abu spēlētāju gaitām, tātad – nebija lemts... Tagad vienkārši jānovēl mūsu talantīgajiem spēlētājiem daudz trenēties un labi spēlēt (nevis sēdēt), lai par viņiem NBA drafta sakarā rakstītu un runātu arvien biežāk. Porziņģa sakarā šajās dienās no kompetentiem cilvēkiem ir nācies dzirdēt, ka viņa vietai NBA draftā ir jābūt pirmajā piecniekā. Ar norunu, ka turpinās progresēt un mazliet uzaudzēs «rāmi». Pagaidām viss izskatās ļoti cerīgi... **SA**

➤ Domantam Sabonim ir skanīgs uzvārds, taču NBA pirmsdrafta prognozēs viņš atrodas aiz abiem latviešiem.

asics

TAVAS TREINĪTU
PROGRAMMAS
RUDENS
SKRĒJENIEM
WWW.ASICS.LV
SADALĀ
MY ASICS!

ASICS.LV

PATROL.LV

Apmeklējiet laboratorijas testus bez maksas!!

Laboratoriju sarakstus meklējiet www.patrol.lv

asics

+ TESTI

Vai zināji, ka gandrīz katrs otrais pasaules maratonu dalībnieks skrien *Asics* apavus? Sāc skriet arī tu! Izvēlies sev piemērotus

skriešanas apavus no *Asics* un sāc trenēties jau tagad! Tieši kādus apavus izvēlēties? Apmeklē *Asics* laboratorijas testus. Izvēlēties piemērotākos apavus Tev palīdzēs *Asics* speciālisti – Olimpiskās vienības fizioterapeits Mareks Osovskis un fizioterapeite Signe Jačmenkina.

14.08.2013 18.00-21.00

Sportland Running, t/p Alfa 2. stāvā, Rīga, Brīvības iela 372

17.08.2013 12.00-15.00

Elkor Plaza, Rīga, Brīvības iela 201

21.08.2013 16.00-19.00

Maratons, Rīga, Brīvības iela 155 K2

24.08.2013 12.00-15.00

Sportland, t/c Spice, Rīga, Lielirbes iela 29

31.08.2013 12.00-15.00

Sportland Running, t/p Alfa 2. stāvā, Rīga, Brīvības iela 372

04.09.2013 17.00-20.00

Sport 2000, t/c Olimpia 2. stāvā, Āzenes iela 5

07.09.2013 12.00-15.00

Elkor Plaza, Rīga, Brīvības iela 201

11.09.2013 16.00-19.00

My Sport, Rīga, Brīvības iela 224 K6

18.09.2013 16.00-19.00

Maratons, Rīga, Brīvības iela 155 K2

Mārtiņš PĻAVIŅŠ:

DAINIS ĀZENS

Pēcolimpiskā sezona daudzos sporta veidos saistīta ar eksperimentiem. Arī pludmales volejbolā šogad tiek mēģināti trīs jauni pāri. Pērnā gada olimpiskās bronzas ieguvējs un par sezonas labāko aizsargu pasaulē atzītais Mārtiņš Pļaviņš nebija domājis, ka arī šogad būs tikai godalgotas vietas, taču rezultāti bija zemāki par cerētajiem. Turklāt

vēl neaicinātas uzradās veselības problēmas...

Visā tajā ir arī kas labs – Mārtiņam bija laiks piesēst, sezonas vidū atpūsties, ja to tā var saukt, padomāt un... atkal doties uz pludmali.

«Zemāk mums vairs nav kur krist»

– Mārtiņ, sen neesi sezonas vidū biča procesus vērojis no malas. Vai kādas atziņas arī pa šo laiku nākušas klāt?

– Man liekas, ka tik lielas pauzes man vispār nav bijis. Pēdējā lielā pauze bija pirms iepriekšējās olimpiādes, kad plecam bija operācija. Toreiz arī kāds mēnesis tika izlaists, bet tas bija ziemā. Vasarā tādas pauzes nav bijis.

Par atziņām runājot, daudzi sportisti, kas kaut ko ir sasnieguši, saka, ka, lai tiktu pie lielām uzvarām, ir jāpārvar sāpīgi zaudējumi. Ceru, ka dzīve mani tagad pārbauda un ka turpmāk viss izdosies.

– Nav šobrīd sajūtas, ka sezona jau beigsies?

– Varbūt, bet, tā kā sezona padevās nekāda, varbūt tas pat būtu labāk, ja tā beigtos tagad, nevis mēs vēl turpinātu. Tomēr vēl ir pasaules tūres posmi, un mēģināšu pāris posmus spēlēt kopā ar Aleksandru Soloveju, skatišos, kā viņam veiksies. Tāpēc sajūtas ir divējādas. No vienas puses, ja sezona beigtos, aizmirstam to, koncentrējamies nākamajam gadam, no otras – gribas pludmales volejbolu uzspēlēt vēl arī šogad.

– Velk spēlēt?

– Jā, man nevienu brīdi nav bijis tā, ka pludmales volejbols būtu līdz kaklam. Vis laiku gribas spēlēt. Ja ne trenēties ar simtprocentīgu atdevi, tad aizbraukt līdz jūr-

malai vienkārši uzspēlēt ar draugiem un paziņām.

– Ja būtu bijuši kādi panākumi, varbūt tad varētu ar mierīgu sirdi šosezon beigt spēlēt?

– Es domāju, ja būtu panākumi, tā būtu vēl papildu motivācija turpināt. Pagājušosezon pēc medaļas Londonas olimpiādē likās, ka varētu beigt sezonu. Aizbraucām uz Stare Jablonkiem, hops, «grandslamā» zelts! Līdz ar to papildu motivācija, ticība un gribēšana ir, jo reti kad mūsu darbs nes augļus.

– Sezona tev aprāvās slimības dēļ. Pastāsti, kas tas meningīts ir par zvēru un kā pie tāda var tikt? Sporta aprindās šis vārds pēdējā laikā tiek piesaukts pārāk bieži...

– Kā pie tā esmu ticis, pateikt nevarēšu, jo, kad biju slimnīcā, ārsti pārbaudīja vairākas versijas par iespējamajiem slimības izraisītājiem, bet reakcija uz visiem tiem bija negatīva. Tāpat izraisītājs ir bijis vīruss. Kā vīrusu dabū, pats nepamani, it īpaši vasarā. Ziemā saproti, kad cepuri neuzvilki vai sevi par augstu novērtēji, bet vasarā ir ļoti grūti pateikt.

Man, paldies dievam, nav tik smagi kā Guncam Celitānam un Armandam Šķēlem. Es ļoti laicīgi, tikko parādījās pirmās pazīmes, aizbraucu uz slimnīcu pārbaudīties. Slimību konstatēja pašā sākumā, un

slimnīcā nācās nedēļu nogulēt gultā. Tikai aizgāju uz labierīcībām un atpakaļ. Pēc tam vieglā režīmā nodzīvoju pa mājām, divas nedēļas vispār neko nedarīju. Varēju iet ārā, bet nevarēju iet ātrā tempā – lai pulss nekāpj, jo tad organisms piebremzē, galva drusciņ tā kā sāk sāpēt. Kad jūti, ka tūlīt būs, jānomet apgrīzieni. Apgrīzieni jau tāpat nebija (smejas). Citreiz, neko nedarot, izdara vairāk nekā tajās trijās nedēļās.

– Tev ārsti prognozēja, ka mēnesi neko nevarēsi darīt.

– Nē, man teica, ka pēc mēneša jau varēšu trenēties. Latvijas Olimpiskajā vienībā (LOV) ārsti, lai pēc mēneša varētu sākt trenēties, ieteica man bišķiņ pakustēties jau pirms tam. Piektdien, 9. augustā, man būs pagājušas četras nedēļas. Tāpēc jāpamēģina nedaudz uzskriet. Ari pašam ir grūti mierīgi nosēdēt, jo visu laiku gribas pamēģināt kaut ko darīt, tomēr nedaudz vairāk nekā trīs nedēļas esmu godīgi noturējies. Rit (saruna notika pirmsdien, 5. augustā – D.Ā.) aizbraukšu nedaudz pakustēties, jo liekas, ka ir labi, bet treniņā redzēs, kā būs. Ja sāks sāpēt galva, ar veselību, protams, neriskēšu.

– Rit tev būs pirmais treniņš?

– Redzēs, kā treniņš izvērtīsies, bet pakustēšos. Vakar biju jūrmalā un lēnā solī paskrēju. It kā viss bija kārtībā. Tur es biju viens, bet rit būs vēl pāris cilvēku. Nezinu, vai to varēs nosaukt par treniņu, bet aktivitātes tās būs.

– Kādas procedūras tev nācās iziet?

– Pirmajā nedēļā slimnīcā bija tabletes un sistēmas. Pēc tam vienkārši vajadzēja ievērot mieru. Teica, ja kas, uzreiz atpakaļ, bet nekas tāds nav bijis.

– Kas bija galvenais stimuls, lai pēc iespējas ātrāk atveseļotos?

– Nezinu, vai tas bija stimuls, bet bija sakrājies nogurums. Organisms prasīja pauzi. Sezona ir neveiksmīga, un bija iespēja apsēsties, padomāt, izveseļoties un tad ar jauniem spēkiem sākt atkal. Šo brīdi arī izmantoju un ceru, ka sezonas beigu

turnīros tas nāks par labu un ziemas periodā ar papildu enerģiju gribēsies gatavoties nākamajai sezonai.

– **Vai par spēlēšanu ziemā Turcijā jau ir kas zināms?**

– Nav. Turki ir vēl lēnāki par igauņiem (smejas), un, ja sezona sāksies, piemēram, 1. oktobrī, tad nedēļu pirms tam kāds sāks zvānīt un interesēties. Oktobrī vēl ir divi «grandslami», tā ka pieļauju, ka sezona Turcijā vēl oktobrī varētu nesākties, jo viņi paši brauks uz pasaules tūres sacensībām. Ja turki nezvanīs, gatavošos Latvijā. Tā nebūs liela bēda.

– **Toties tagad vismaz varēji atpelnīt sponsoru uzticību, braukājot pa Latviju ar viņu piešķirto automašīnu.**

– Tagad tā sanācis, ka šajās divās nedēļās, kamēr biju mājās, lielākās aktivitātes ir – pabraukt ar mašīnu.

– **Kā sponsori to uztver?**

– Šogad prieka ir maz – gan sponsoriem, gan mums. Cerams, ka sponsoriem būs tāda pati ticība kā mums, ka nākamgad viss iegriezīsies savādāk. Uzskatu, ka no sportiskā viedokļa zemāk mums vairs nav kur krist, tā ka nākamais gads var būt tikai labāks.

– **Vēl jau var neizkļūt no kvalifikācijas.**

– Jā, bet man liekas, ka nav nekādas baudas braukt uz Pasaules kausa posmiem un palikt pēdējiem. Tas ir tas pats, kas zaudēt

«It kā augstu mērķu pirmajai kopīgajai sezonai nebija, taču pēc Londonas un vinnētā «grandslama» es ar augstiem mērķiem tādus panākumus arī saprotu. Gribējās pirmo pusotru mēnesi iespēlēties un tad pamatturnīrā pa devītajām, septiņpadsmitajām vietām grozīties.»

kvalifikācijā. Jā, tur minimāls balvu fonds, tomēr uzskatu, ka galvenais ir panākt komandas saspēli, lai ir saderība un cīņasspars. Tad pēc kāda laika saderība noteikti būs. Ja nav saderības, tu brauc un dabū tās 25. vietas, tad es uzskatu, ka nav jēgas. Ir labāk gūt baudu no spēles ar pārinieku, pat zaudējot sevā cīņā, bet ir jāredz, ka būtu pelnīts būt augstāk, kaut pagaidām tas neizdodas. Ja tikai minimāli atkāties Pasaules kausā, negūstot no tā baudu, es tam neesmu gatavs.

– **Tas jums šosezon...**

– Jā, mēs bijām pamatturnīrā uz veco lauru rēķina. Plus vēl mainījās punktu sistēma, kas mums bija izdevīga, un punkti nāca klāt. Ja citu gadu būtu sākuši no tās pašas vietas, kur tagad, mēs arī pamatturnīrā droši vien būtu uz pusi retāk, un līdz ar to varbūt ātrāk gribētu kādas pārmaiņas.

– **No kā vispār ir atkarīga pāra saderība, tas, vai duets spēlēs vai nespēlēs?**

– Es domāju, ka tas ir atkarīgs no katra spēlētāja individuāli, jo, ja katrs spēlētājs sevi laukumā atdod par 110 procentiem, cīnās, skrien, dara visu, lai uzvarētu, un, noejot no laukuma, var teikt, ka šodien ir izdarīts viss, ko varēju, kaut nebija mana diena, tad ir labi. Ja tā dara abi divi, tur var samest jebkurus divus kopā, un būs. Taču, ja viens dara, otrs – nē, vai neviens nedara, tad tur nekas nebūs. Piemēram, amerikāņi – Fils Dalhausers un Šons Rozenštāls – ir ļoti labi spēlētāji, bet viņiem ir pārāk mierīgs stils, viņi neskrīn uz simt procentiem un neraujas. Varbūt tā ir pēcolimpiskā sezona, kad daudzām komandām viss notiek lēnām, arī viņiem, bet tas nav pareizi. Jā, viņi ir septītie pasaules rangā, jo ne uz visiem posmiem ir aizbraukuši, šur tur sliktāk nospēlējuši, un

tāpēc ir zemāk. Tomēr es domāju, ka no nākamās sezonas, nākot tuvāk Riodežaneiro olimpiādei, viņiem būs mērķis – izcīnīt pirmo vietu kopvērtējumā. Un domāju, ka viņi to reāli var izdarīt, kad ieslēgs istos apgriezienus. Viņiem ir viens no pasaules labākajiem aizsargiem un Dalhausers... Ja viņi šosezon bija vieni no galvenajiem favorītiem uz pasaules zeltu, ieslēdzot visus apgriezienus...

– **Arī savstarpējās attiecības pāra spēlētāju starpā ir svarīgas.**

– Tas arī atkarīgs no spēlētājiem, jo, piemēram, man tas ir svarīgi, lai attiecības būtu pa vidu starp normālām un ļoti labām. Man liekas, ka labas attiecības dod papildu procentus kopējā spēlē, bet noteikti var būt arī tā, ka katrs laukumā atdod sevi visu, kad sanāk kopā, un kā biznesa partneri izdara savu darbu un aiziet katrs uz savu pusi.

← **Pēdējos gados Mārtaņa panākumi iet roku rokā ar treneri Aigaru Birzuli.**

– **Pirms sezonas Pļaviņa un Jāņa Pēdas duets izskatījās perspektīvs...**

– It kā augstu mērķu pirmajai kopīgajai sezonai nebija, taču pēc Londonas un vinnētā «grandslama» es ar augstiem mērķiem tādus panākumus arī saprotu. Gribējās pirmo pusotru mēnesi iespēlēties un tad pamatturnīrā pa devītajām, septiņpadsmitajām vietām grozīties. Tomēr līdz tam kaut kā pietrūka. Tiešām kaut kā. Arī es pats kopā ar Jāni nespēlēju tik labi, kā to darīju pagājušogad. Tas «kaut kas» atspoguļojās arī manī, un es pats arī sāku spēlēt sliktāk. Tas nav pareizi. Neko nevarējām izdarīt – trenējāmies, kaut ko mainījām, bet kaut kā pietrūka. Varbūt mirdzuma acīs? It kā jau gribējās, bet līdz galam nesanāca. Trenējāmies, bija treniņi sešos no rīta, bet neizdevās. Mums tomēr bija 11 kopīgi turnīri, un tas ir ļoti daudz, jo citreiz visā sezonā kopā nav tik daudz. 2009. gadā, kad sākām spēlēt kopā ar Jāni Šmēdiņu, pirms tam ar Lauri Iecelnieku kopā mums bija tikai divi turnīri. Tāpēc šogad nevar teikt, ka par agru vai vēlū vai ka pacietības nebija. Redzēsim, kā būs nākamgad, jo par to, kas būs no 1. janvāra, ir tumša bilde.

– Jums jau kopā nesagāja Dalhausers ar Rozentālu, un, saejot kopā ar Lauri un Šmēdiņu, pirmajā sezonā rezultātu arī nebija.

– Jā, nebija rezultāta. Tomēr par daudz ko liecināja mūsu treniņi kopā ar latviešiem. Mums jebkurā gadījumā jābūt labākiem par viņiem. Tu nevari braukt uz pasaules kausiem un nebūt labāks par jebkuriem citiem latviešiem, kas nebrauc. Tas jau nav pieņemami. Treniņos nebija tā, ka mēs pārrullētu pāri jaunajiem, it īpaši tad, kad kļūst grūti. Tas radija šaubas, jo pasaules kausos noteikti būs grūti. Ja Latvijā ir grūti un mēs nevaram jaunus vinnēt, tad kas notiks pasaules kausos, kad kļūs grūti? Fiziskā bedre būs vai rutīna iestāsies.

Ar Sašu un Šmēdiņu Jāni bija tā, ka jau laiku bijām patrenējušies kopā un zinājām, ko gaidīt no otra. Kā jau teicu, tur vienkārši bija jāpagaida, kad būs rezultāti. Ar Lauri un Jāni Pēdu varbūt vajadzēja savādāk darīt – mēnesi pusotra patrenēties un tad sākt domāt par braukšanu. Mēs varbūt pasteidzāmies. Ja treniņos redzam, ka kaut kas sanāk, braucam, ja nesanāk, tad to redzam jau treniņos. Jāmācās no kļūdām. Ar Jāni, kurš desmit gadus nebija spēlējis, sanāca tā, ka viņš atbrauca, sezona sākās, neko negribējām iekavēt, pat nedrīkstējām iekavēt, lai neizkristu no aprītes, jo mainījās reitinga punktu skaitīšanas

MAZĀK BURBUĻU
MAZĀK SĀLS
MAZĀK SLĀPES

Ca ²⁺	80 mg/l
Mg ²⁺	73 mg/l
Na ⁺	690 mg/l
HCO ₃ ⁻	2500 mg/l
SO ₄ ²⁻	53 mg/l
Cl ⁻	37 mg/l

**DABĪGS MINERĀL-
ŪDENS NO GRUZIJAS**

Nabeghlavi minerālūdens ir piemērots ikdienas lietošanai neierobežotā daudzumā. Minerālūdenim piemīt ārstnieciskas īpašības, tāpēc to iesaka arī dažādu slimību ārstēšanai un profilaksei.

sistēma, un braucām. Tas nebija pareizi, sa-
steidzām, tomēr šogad apstākļi bija tādi, ka
nevarēja nesasteigt.

– Pēc «Saulkrastu kokteiļa» izskatījās, ka
beidzot ejat uz augšu. Jānis blokā sāka iz-
skatīties arvien pārliecinošāk, izskatījās, ka
bija sev noticējis, un veiksmīgā spēle turpi-
nājās arī pasaules čempionāta pirmajos ma-
čos. Vai bija kāds lūzums, kas labi iesāktu
aprāva?

– Varbūt, bet viens turnīrs no 11 nav pa-
matojums. Turklāt cīņas pret latviešiem es
arī neuzskatu par svarīgu indikatoru, jo mēs
viens otru pazīstam, un ir skaidrs, kur vairāk
sitīs. Tā sakrīta, ka Jānis sabloķēja gan Sašu,
gan Šmēdiņu. Pasaules čempionātā mums
paveicās ar grupu, jo itāļi nav pamatturnīra
komanda tāpat kā poļi. Līdz ar to tas ir tā kā
vinnēt kvalifikācijā divas spēles. Tas nav rā-
dītājs. Labi, Alisona rieksts mums bija par
cietu, bet austrālieši, ko bijām apspēlējuši ar
2:0, kad nebijām labākajā sportiskajā formā,
ir rādītājs. Tagad, svarīgā brīdī, kad viņus at-
kal vajadzēja apspēlēt, it kā jau bijām pamatu
ielikuši, lai uzvarētu, bet nekā. Tādas spēles
mums jau ir bijušas diezgan daudz, kad lie-
kas, ka viss jau ir, it kā uzvarēta spēle, un tad
viss pajūk. Līdz ar to pa 11 turnīriem tas sa-
krājās. Arī mani tas vilka atpakaļ savā izaug-
smē. Ir grūti ciesties, ciesties, jo pagājušogad

bija pavisam citi rezultāti. Mēs visi esam cil-
vēki, un pacietība nav neizmērojama.

– Ja būtu šogad spēlējis kopā ar Šmēdiņu
Jāni vai Sašu, rezultāti noteikti būtu labā-
ki. Pastāsti, kāda tev ir atšķirība, ja priekšā
blokā ir Samoilovs, Šmēdiņš vai Pēda?

– Saša ar Kreili (Jāņa Šmēdiņa iesauka –
D.Ā.) noteikti blokā ir pieredzējušāki un ne-
ļauj sevi tā sist. Viņus vairāk respektē, un vai-
rāk ir māņu sitienu, kas savukārt patik man.
Kas ir Pēda, neviens nezināja. Kāpēc viņš būtu
jārespektē? Tāpēc aizsardzībā spēlēt bija grū-
tāk, bet arī nebija tā, ka galina nost. Pret viņu,
man liekas, ka sita vairāk. Saša ar Kreili šad tad
pieturēja pretiniekus blokā, tāpēc mēģināja
māņu sitienus, ko šad tad var paņemt un atsit.
Galvenā atšķirība starp Pēdu un viņiem abiem
diviem ir tā, ka, ja es aizsardzībā paņemu kā-
du grūto bumbu, Kreilis ar Sašu ir ļoti fiziski
spēcīgi, aizskrien un iedod piespēli pie tikla.
Jānis Pēda nav tik kustīgs smiltis, un tāpēc tā
pietrūkst. Kad ir viena, divas bumbas, pēc ku-
rām jāaizskrien, jāaizķer, vai garās izspēles, tas
drusciņ pietrūka, jo daudz bija setu, ko zaudē-
jām uz 18. Ja neaizskrien pēc divām bumbām
un neatsit, tas uzreiz ir 18 uz otru pusi. Man
liekas, ka tas bija svarīgākais. Negribas izcelt,
kur kuram vājās puses, bet tā kustība smiltis
pludmales volejbolā ir pats galvenais.

– Tas ir iedzimts vai katrs to var apgūt?

– Kaut kādā mērā tas ir atkarīgs no cilvē-
ka – vai tu esi smagais vai vieglais tips. Plud-
malē prasās, lai esi vieglais, lai varētu skriet
pa smiltīm, nevis grimt tajās. Visi, kas ilgāk
spēlē pludmales volejbolu, ir vieglāki, un viņ-
ņiem nav lielas starpības, vai smiltis būs ne-
daudz mikstākas vai cietākas. Smagākiem kā
Jānim Pēdam un arī Ruslanam ir grūtāk pār-
vietoties pa smiltīm. Kustēšanos smiltis var
uztrenēt, taču ļoti daudz jāskrien, un vajag
lielu pacietību. Un tas, manuprāt, ir jādara ār-
pus treniņiem, jo treniņos jau tā ir daudz pie
kā strādāt. Pašam jāseko līdzī. Ja tev liekas, ka
nevari paskriet, bet citi var, tā tad jāpaskrien.
Ja man sāp plecs, ne jau treneris man liek to
vingrināt. Man to vajag, es eju un daru. Tāpēc
es domāju, ka spēlētājam vajag sevi pilnvei-
dot arī pašam, pakonsultēties ar treneri, jāiz-
rāda iniciatīva un sava gribēšana. Trenerim
viss nav ar pirkstu jābaksta. Kustībai smiltis
daudz jāstrādā ātrumam un jādabū savs op-
timālais svars, jo arī tas iespaido. Ja paska-
tāmies tos, kas spēlē aizsardzībā – Toms, es,
Saša un Kreilis, lieko kilogramu mums nav.
Saša arī varbūt agrāk pēc ziemas bija drusciņ
apaļīgāks un pa vasaru, daudz skrienot, visu
lieko nodzina. Šogad, man liekas, jau kopš
sezonas sākuma viņš ir tievāks un var ātrāk
skriet, ilgāk skriet, un tas ir pareizi.

– Prasīju par latviešu bloķētājiem, bet

«Par daudz ko liecināja mūsu treniņi kopā ar latviešiem. Mums jebkurā gadījumā jābūt labākiem par viņiem. Tu nevari braukt uz pasaules kausiem un nebūt labāks par kādiem citiem latviešiem, kas nebrauc. Treniņos nebija tā, ka mēs pārrullētu pāri jaunajiem.»

vai ir kāds sapņu bloķētājs, ar kuru gribētu
uzspēlēt kopā, ja tas būtu iespējams?

– Nebūtu slikti aiz Dalhäusera stāvēt, jo
domāju, ka tad ir diezgan vienkārši. Viņiem
tā taktika gan ir diezgan primitīva, jo viņiem
ir labs bloks un labs aizsargs, bet, ja viņš vēl
drusciņ nodarbotos ar māņu kustībām, ne-
viens i tuvu Filam nestāvētu un jebkuram
būtu grūti ar viņu cīnīties. Pārējie... Labi, Ali-
sons, jo viņš ir masīvs. Vēl man patīk itālis Ni-
kolai, bet viņi man patika arī pagājušogad un
aizpagājušogad, tā ka tur nekas nav mainījies.
Pārējiem ir savas labās un ne tik labās dienas.

– Kurā brīdī nolēmāt, ka ar Jāni šosezon
vairs kopā nespēlēsiet? Kas bija iniciators?

← **Lai nu kā tur ar tiem citiem vīriešu
darbiem, šovasar aiz Mārtiņa Stare
Jablonku Čempionu birzi palika
krietna rinda ozolu. Atliek tikai tāds
sīkums kā tituls.**

– Mums jau bija doma pēc pasaules čempionāta dot iespēju Aleksandram Solovejam, jo Eiropas ranga punkti tikai tad maina pasaules ranga punktus, ja izdodas uzlabot pasaulē iegūtos. Ja ne, «entry» punktos tie vienkārši neskaitās. Jānis dabūja līgumu ar austriešiem (Tiroles «Hypo» – D.Ā.). Tā kā viņš uzreiz Gštādē traumēja muguru, bet es saslīmu ar meningītu, kas nozīmēja mēnesi, kā minimums, bez spēlēšanas, un pēc tam jau uzreiz nesākam spēlēt, vēl jāpatrenējas, tad nebija skaidrs, vai tiksīm uz Berlīnes un Maskavas «Grand Slam» turnīriem. Uz Berlīni nebraucam jau tagad, jo tā sākas šotredien., Maskava, kas sākas 21. augustā, ir uz jautājuma zīmes. Līdz ar to Jānim, pat ja mugura būtu sadakterēta, nebija jēgas sēdēt Latvijā. Labāk lai viņš aizbrauc uz klubu un gatavojas sezonai. Ja reāli skatāmies uz lietām, tas bija pareizais lēmums, vienīgais variants – Jānim braukt uz klubu, man savukārt jāatpūšas, jo nebija iespējams spēlēt. Jānis arī, man liekas, divas nedēļas nevarēja sportot. Kad pēc iznākšanas no slimnīcas viņu satīku, viņš vēl staigāja muguru saturošā jostā, jo bez tās viņš tikai gul. Tāpēc arī viņš tik ātri laukumā neatgrieztos.

– Kas kaitēja Pēdas mugurai?

– Es īsti nezinu, bet viegli nebija, jo katru dienu viņš gāja uz LOV uz masāžām. Tagad viņam jau drīz jāsākas treniņnometnei Aus-

trijā. Kā bija skaidrs, ka vairs spēlēt nevarēs, pirms nedēļām trim Jānis laikam aizbrauca uz Itāliju pie draudzenes nedaudz atpūsties un tālāk uz Austriju gatavoties ziemas sezonai.

– Kā apstājāties pie Aleksandra Soloveja kandidatūras?

– Viņš visu ziemu trenējās, visu laiku grib sevi pierādīt. Viņš mācās un trenējas pludmales volejbolā. Viņš zālē nemaz neiet un nemēģina tur spēlēt.

– Otrais Aleksandrs Samoilovs?

– Nu, jā (smejas). Līdz ar to viņš visu laiku progresē. Var salīdzināt, kā viņš spēlēja pagājušogad un kā viņš spēlēja šogad. Pēc diviem trim gadiem viņš to darīs vēl daudz labāk. Augums viņam ir, viss nepieciešamais pludmales volejbolam ir. Varbūt viņam nav tik daudz talanta kā dažam labam citam, bet darbaspējas ir ļoti lielas, un viņš tās izmanto. Tāpēc kaut kas no viņa sanāks, un tāpēc viņš ir ar mums kopā, ka viņš spēlēs. Mēģinām «paugstināt» to, kurš šobrīd ir labāks. Tā kā Jānis aizbrauca uz Austriju un Solovejs savos galvenajos sezonas mačos jau ir nostartējis, pasaules U-23 čempionātā izcīnot 4. vietu, bet nākamsezon tādu sacensību nav, tad bez lielām sāpēm varam pamainīt arī viņa duetu ar Rihardu Finsteru. Pats viņš grib spēlēt, ir gatavs, man citu iespēju nav, un šī iespēja jāizmanto.

– Tu teici «mūsu komandas». Kas tajā ietilpst?

– Šobrīd mums komandā ir seši volejbolisti – Solovejs ar Finsteru, Haralds Regža ar Armandu Āboliņu un mēs ar Pēdu. Tā kā Pēda ir Austrijā, šobrīd šo vietu aizpilda Edgars Točs, kas arī ir bloķētājs. Darbojamies Mārtiņa Pļaviņa Sporta kluba paspārnē. Esam viena grupiņa, sauksim viņus par profesionāļiem. Nākamajai sezonai domājam par astoņu cilvēku dalību tajā, mani ieskaitot, kuru starpā skatīsimies, kurš ar kuru labāk pasētu kopā. Tas ir smags darbs, un, ja kāds notraumējas, domājam par to, lai būtu maiņas iespējas. Arī pārējie sportisti ir ieinteresēti, jo grib trenēties, grib piedalīties sacensībās, grib progresēt, bet Latvijā to iespēju nav tik daudz. Tāpēc tas ir izdevīgi visiem.

– Teici, ka nemaz tik viegli pret jauniešiem treniņos jums neklājās. Jūti, ka jauniešiem meistarībā tuvojās vai ka jūs no viņiem attālināties?

– Par jaunajiem vispār ir grūti spriest, jo viņi respektē mūs. Piemēram, Regžam ar Āboliņu ir vairāk kļūdu nekā parasti, un mums ir diezgan vienkārši. Tāpēc tas varbūt nav īstais rādītājs. Indikators varētu būt Latvijas čempionāts, kur ir visi labākie Latvijas pāri. Droši vien Sašam un Jānim Šmēdiņam viņi nevarēs neko izdarīt, bet ar Ruslanu un

Tomu varbūt kādu setu arī var aizķert. Jāskatās, kā viņi savā starpā nospēlēs. Tas varētu būt rādītājs, vai viņi nāk vai nenāk klāt. Treniņos, es domāju, viņiem būtu jātuvojas mums. Vairāk vai mazāk. Ja tā nenotiek, būtu jāpamaina sastāvs vai trenēšanās process.

– **Tas būtu loģiski, jo viņiem vēl ir daudz izaugsmes iespēju, salīdzinot ar pieredzējušajiem spēlētājiem.**

– Galvenais, kur jaunieši var progresēt, ir fiziskie rādītāji – uzlēkt augstāk, paskriet ātrāk –, un tas viņiem daudz dod. Vai ir rakstura īpašības – pacietība, neatlaidība un darbaspējas –, no tā arī ir daudz atkarīgs. Ja tas būs, progress neizpaliks.

– **Ar kādu mērķi dibinājāt Mārtiņa Pļaviņa Sporta klubu, un ko no tā varam gaidīt?**

– Nodibinājāmies 2012. gada decembrī. Daudziem no potenciālajiem sponsoriem ir svarīgi nodokļu atvieglojumi. Tobrīd tas bija galvenais mērķis kluba izveidošanai. Mums bija jāuzraksta, kādi ir mūsu mērķi un kādās sfērās darbosimies. Šobrīd mums ir profesionāļu grupa. Nākamā varētu būt U-20 sporta grupa, ko gatavot, taču par to šosezon vēl pārāgrī spriest. Darbosimies, lai ar laiku trenētos ne tikai profesionāli, bet arī citi pludmales volejbolisti. Mēģināsim visiem astoņiem profesionāļiem piesaistīt finanses kā sporta klubs, kas palīdzētu aizbraukt uz sacensībām arī jauniešiem uz kādu Eiropas posmu. Caur

«Galvenā atšķirība starp Pēdu un viņiem abiem diviem ir tā, ka, ja es aizsardzībā paņemu kādu grūto bumbu, Kreilis ar Sašu ir ļoti fiziski spēcīgi, aizskrien un iedod piespēli pie tīkla. Jānis Pēda nav tik kustīgs smiltīs, un tāpēc tā pietrūkst.»

sporta klubu ir iespējams līdzekļus piesaistīt vieglāk nekā to darot tikai priekš jaunajiem sportistiem. Tas arī bija viens no galvenajiem iemesliem sporta kluba izveidošanā, lai mēģinātu palīdzēt pilnveidoties jauniešiem, jo mēs – ne Saša, ne es, ne Kreilis, ne Toms, ne Ruslans – mūžīgi nespēlēsim. Vajag arī kaut ko, kas paliek pēc mums. Pagaidām pārējie ārpus Latvijas un EEVZA īpaši nebraukā, bet vajag kaut ko vairāk par to.

Mums ir tikai pats sākums. Redzēsim, kā pirmais gads tiks aizvadīts, kāda būs sponsoru atsauce un ko mēs varēsim piedāvāt viņiem. Arī es pats visu mūžu biču nespēlēšu, tā ka kaut kas ir jādara, lai palīdzētu arī citiem.

– **Tātad pirmais solis ir vairāk profesionālisma virzienā?**

– Jā, un pakāpeniski skatīsimies, cik būs gribētāju, bet sākums noteikti ir saistāms ar

profesionāļiem, ar junioriem. Redzēsim, kā veiksies un kā mēs varētu paplašināties.

– **Vai savu bronzu Eiropas čempionātā pirms trim gadiem vēl atceries?**

– Jā, protams, atceros. Es tur visas spēles atceros. Kaut kas tāds tik ātri neaizmirstas.

– **Šogad puīši (Samoilovs ar Šmēdiņu) vēl uzlaboja jūsu panākumu, izcīnot otro vietu. Varbūt vari salīdzināt šīs medaļas. Jums toreiz ar Jāni Šmēdiņu tās tomēr lielā mērā bija negaidītas godalgas, šogad tā bija likumsakarība.**

– Tieši tā. Mēs 2010. gadā Berlīnē bijām izsēti ar desmito numuru, tagad Saša ar Kreili – ar pirmo. Tur no viņiem gan paši, gan visi citi neko citu kā medaļu negaidīja. Varbūt finālā vai pusfinālā kādam kaut kas uzkrīt, bet līdz tūrienei, līdz četriniekam, līdz medaļām vēl bija jātiec. Arī paši puīši rakstīja, ka iet uz

zeltu. Labi, drusciņ pietrūka, bet spāņi ļoti labi nospēlēja. Kad mēs tikām pie medaļas Berlīnē, šie paši, toreiz ar otro numuru izliktie spāņi Erera un Gavira mums nāca pretī pirmajā izslēgšanas spēlē. Mēs viņus izslēdzām, un viņi palika devītie. Gads no gada atšķiras, kāds izkāpj no gultas ar labo, kāds – ar kreiso kāju. Daudzi faktori. Kādam vairāk paveicas, kādam mazāk. Mums ar Kreili paveicās, mēs labi nospēlējām. Šogad arī nav slikti, bet, lai tā īsti paveiktos, viena soliņa pietrūka. Viņu medaļa gan ir likumsakarīga.

– **Cik tas ir likumsakarīgi, ka šogad mēs ņemam medaļas, kamēr pagājušajā sezonā par to vēl tikai sapņojām?**

– Mūsu pirmais pāris spēlēja ļoti labi. Pārējie.. Var teikt, ka limenis ir izlīdzinājies. Līdz ar to mūsējie ir virs visiem pārējiem. Par to liecina rezultāti. Spāņi, piemēram, pagājušo-

◀ **Iepriekšējās sezonas pasaules labākais aizsargs šogad dievišķo dzirksti vēl tikai meklē.**

– Grūti pateikt par pārējiem Latvijas pāriem, jo mums gandrīz visas spēles sakrīta vienlaikus, bet es uzskatu, ka Tomam ar Ruslanu tāpat kā mums sezona ir ar minusa zīmi. Jābūt objektīviem – tās divdesmit piektās vietas pasaules reitingā neapmierina. Varbūt kaut kas jāpamaina, varbūt abi saņemsies, bet šobrīd tas nav tas, kas gaidīts. Tāpat nezinu arī to, kā pietrūka Sašam ar Kreili spēlē pret kanādiešiem, bet noteikti ietekmēja tas, ka kanādieši pirms pasaules čempionāta bija atbraukuši uz Latviju un skatījās, kā mēs savstarpēji spēlējam. Kanādieši pasaules meistarsacīkstēs ļoti labi paši nospēlēja, un bija izvēlēta laba spēles taktika. Kanādiešu treneris arī bija Latvijā, kaut parasti nebraukā līdzī. Saulkrastos ar treneri kopā padomāja, patrenējās nedēļu, un viņiem uzreiz bija iespaidīgs kāpums sniegumā. Pirms tam viņi cīnījās starp kvalifikāciju un pamatturnīru, bet pēc Latvijas viņi pasaules čempionātā finišēja piektie un nākamajos turnīros grozījās pa devītajām vietām, labi spēlējot. Nevajadzēja viņus saukt uz Latviju (smejas). Kanādieši – malači!

Treniņos mums bija četri pret nulli, un te pēkšņi viss kājām gaisā. Tagad komandu spēki ir izlīdzinājušies un jebkurš pāris var vinnēt jebkuru. Ja kāds nespēlē savu spēju robežās, citi viņu var vinnēt. Ja Jānis ar Sašu nospēlē drusciņ sliktāk par savu standartu, kanādieši – pāri savam, tur ir rezultāts. Ja mūsējie nospēlē pāri savam standartam, neviens viņiem nestāv blakus, visus viņi vinnēs.

– **Arī jums ar Pēdu viss bija vairāk vai mazāk kārtībā līdz trešajam setam ar austrāliešiem Kapu un Makhjū. Kas salūza komandas mehānismā trešajā setā?**

– Iespējams, visas neveiksmes sakrīta vienā brīdī. Pēc otrā seta, ko uzvarējām, man pašam arī likās, ka jāvinnē. Pacēlām aizsardzībā un nobloķējām, normāli sitam iekšā, viss ir... Trešajā setā... Arī Jānis it kā bija mierīgs, vienkārši viens pieķēra blokā, otrs paņēma aizsardzībā... Pat grūti izskaidrot. Pats Jānis teica, ka šogad viņš vēl nevienu spēli fiziski nav jūties tā, ka ir milzu enerģija. Uz mani parasti nospēlē, bet es jūtos ļoti labi. Varu ātri paskrīet, uzlēkt un visu izdarīt. Ja nejuties īpaši labi un klāt vēl nāk nogurums, austrālieši varbūt to sajuta, aiztaisīja pāris galvenos uzbrukuma virzienus, spēlētājs apjūk, un... Tomēr tas, ka dabūjām tikai trīs punktus, vienalga ir antirekords.

– **Latvijas noteikti.**

– Domāju, ne tikai Latvijas. Tādā līmenī,

gad spēlēja, Eram celis spēja, bet Londonā viņi arī bija devītie. Ziemā abi labi pastrādāja, sezonas sākumu izlaida, jo Eram trauma joprojām neatstājās, bet pēdējos divos turnīros viņiem ir sudrabs Longbičā un zelts Klāgenfurtē. Un viņi nekādus brīnumus nerāda. Tāpēc grūti pateikt, vai pagājušā gada līmenis ir zemāks vai augstāks. Pašam man liekas, ka pēdējo olimpiskajā sezonā daudzi spēlēja, īpaši nesaspringstot, sak, tepat jau mēs vien esam, bet mūsējie mauc par 110 procentiem. Līdz ar to viņi visus izslēdz. Redzēs, kā būs nākamgad, bet šogad mūsējie ļoti iespringst, lai visu izdarītu, kamēr pārējiem kaut kā nav. Piemēram, itāļi Nikolai un Lupo ir ļoti laba komanda, taču izšķirīgajos brīžos, kad mūsējie iespringst, viņi it kā samierinās ar to vietu, kas viņiem šobrīd ir.

– **Varbūt mūsējiem vienkārši tos panākumus vairāk vajag, jo viņi ir izsalkuši pēc tiem?**

– Noteikti. Kad medaļu nav, katrs grib pierādīt, ka ir labākais. Un tas dzen uz priekšu un sekmē rezultātus.

– **Varbūt pasaules čempionātā no Samoilova un Šmēdiņa tika gaidīts vairāk, taču nepameta sajūta, ka visi trīs Latvijas dueti varēja uzvarēt vēl vismaz vienu maču...**

SKATIES KLĀTIENĒ
VAI TIEŠRAIDĒ

PLŪDMALES
VOLEJBOLS

Svētdien, 18.augustā 14:00

KING OF THE BEACH
LOK prezidenta kausa izcīņa

SACENSĪBAS ATBALSTA:

LOK ģenerālsponsors

LATVIJAS VALSTS MEŽI

Swedbank

OPEN 2013

← **Ja tā bija jānotiek, laikam jau tomēr labāk, ka viduvējā spēle un saslīmšana saskrējās vienā sezonā, jo uz priekšu var būt tikai labāk.**

kas atkarīgs no tā, vai vēl kāds kandidāts šajā laikā parādīsies redzeslokā. Treneris arī īpaši nav apmierināts, ka mēs visu laiku zaudējam. Viņš grib iet uz priekš. Tāpēc kaut ko domā un skatās, ar ko varētu spēlēt, ar ko vajadzētu parunāt. Ja būs kāds kandidāts, skatīsimies. Ja vari izkonkurēt Soloveju, braucam, ja ne, tad mēs ar Sašu pēdējos posmos nospēlēsim, ziemā patrenēsimies un atkal braucam. Ar Pēdu būs līdzīgi. Beigsies zāles sezona, jāsazvanās, jāsaprot, ko grib viņš. Ja viņš grib pierādīt, ka ir labāks par Soloveju un pārējiem, tad trenējamies un braucam, ja tā nav, varbūt viņam ir kāds alternatīvs variants, ar ko spēlēt. Plud-

«Arī es pats kopā ar Jāni nespēlēju tik labi, kā to darīju pagājušogad. Tas «kaut kas» atspoguļojās arī manī, un es pats arī sāku spēlēt sliktāk. Tas nav pareizi. Neko nevarējām izdarīt – trenējamies, kaut ko mainījām, bet kaut kā pietrūka. Varbūt mirdzuma acīs?»

kad palikušas spēcīgākās 32 komandas... Tā arī neizrunājām, kas isti notika, jo tur nekas nenotika. Vismaz kaut kam vajadzēja notikt, bet nenotika nekas.

– **Pašreiz nav tādas dīvainas sajūtas, ka pagājušās sezonas labākais aizsardzības spēlētājs pasaulē ir bez pārinieka, viens?**

– Mums jau tomēr vairāk pa zāli volejbolisti spēlē. Cik tad ir mums to, kas spēlē tikai bīču? Visi pārsvarā ziemā meklē darbu zālē, lai saņemtu garantētus ienākumus. Protams, ka pēc pagājušās sezonas panākumiem šī sezona ir tāda kā vilšanās, nesaprašana, kāpēc tā notiek. It kā vajadzētu būt savādāk, taču tam ir jātiek pāri, un es domāju, ka tagad ir zemākais punkts, kas var būt. Šo gadu pabeigsim, un nākamgad var būt tikai labāk. Ar tādu apņēmību arī turpināšu trenēties un pilnveidot sevi. Iespējas ir. Kad ar Kreili bijām Pasaules kausa finālturnīrā, mača pret Alisonu un Emanuelu, pretinieki neko pārdabisku nepaveica. Mazajos punktos mēs viņus pat vinnējām, bet zaudējām divas galotnes. Mēs ļoti ilgi nebijām trenējušies kopā, un tas tomēr rezultātu iespaido. Un arī pusfinālā pret amerikāņiem Gibu un Patersonu abos setos zaudējām tikai ar divu punktu starpību. Ja būtu kopā vairāk patrenējušies, Pasaules kausā zelta medaļu varējām paņemt. Tomēr tagad Jānim bija lielāka pieredze ar Sašu, jo cēlieni tomēr viņam ir augstāki. Man vajag drusciņ

savādāk. Ja viņi abi būtu aizbraukuši, varbūt rezultāts būtu savādāks, bet esmu apmierināts ar bronzu.

– **Cik daudz no savstarpējām saiknēm laukumā pa pussezonu pazūd?**

– Lielos vilcienos viss bija, kā vajag. Vienīgā atšķirība ir tāda, ka uzbrukumā es vairāk eju pie Jāņa, bet Saša iet drusciņ nostāk. Tad sanāk, ja es eju, kā man vajag, un man bumba ir uz kreiso roku, man pret lielu bloku kā Alisonam vienkārši nav to bumbu kur likt. Sašam vajag nedaudz savādāk. Kad par to piedomāju, viss bija labi, bet ir epizodes, kad rikoļies automātiski. Tā tie pāris punkti savācas, kas izšķir mača likteni.

Viss pārējais bija labi. Jānis labi spēlēja blokā, līdz ar to es varēju pacelt bumbas aizsardzībā. Vienīgais, tā kā Jānim plecs sāpēja, viņš nevarēja gremdservi uzservēt un kārtīgi uzsist. Bijām lietū trenējušies, un viņam savilka plecu. Lielāko daļu gan spēlēja uz mani, taču kāds punkts ar gremdservi noteikti būtu atvieglojis panākumus.

– **Sezonu turpināsi ar Soloveju. No kā būs atkarīgs, kas notiks nākamajā sezonā? Jānis Pēda nāks atpakaļ?**

– Kādu laiku šogad vēl trenēsimies un, kad nospēlēsim līdz sezonas beigām, tad domāsim. Solovejs jebkurā gadījumā paliek kopā ar mums, grupā. Ja viņš nespēlēs kopā ar mani, būs kāds cits labs aizsargs viņam. Daudz

malē viņam patīk, viņš grib spēlēt, bet būs jādomā, kā darīt. Šobrīd es nevaru pateikt, kā būs.

– **Nav tā, ka tagad tev rindā stājas zāles volejbolisti, kas gribētu ar tevi spēlēt šajā vai nākamajā vasarā?**

– Šajā sezonā nesanāks, bet neviens jau nezina, ka es viņus meklēju. No kurienes tad citurienes kā no zāles varētu skatīties kādus kandidātus? Tas vairāk ir jautājums trenerim, viņa domas šajā jautājumā. Pagaidām, es domāju, treneris īpaši nesteidzas, jo mēs pamēģināsim ar Soloveju. Un varbūt mums izdodas tā, ka mēs aizbraucam un visus vinnējam. Tad nemaz cits partneris nebūs vajadzīgs. Tāpēc pārāgri spriest par to. Tie, kas spēlē zālē, jau parakstījuši līgumus ar klubiem un būs gatavi pievienoties tikai pavasarī. Tāpēc laika vēl ir daudz un steiga nav nepieciešama.

– **Tad pastāsti, lūdzu, kādas tagad būs jūsu dueta turpmākās gaitas sezonā – treniņi, spēles, turnīri, sezonas ilgums?**

– 18. augustā ir «King of the Beach». Cerams, ka atgūšu sportisko formu, lai varētu piedalīties. Tā kā vakar ar amatieriem uzspēlēju, man būtu kauns iet uz laukuma. Es domāju, ka tas ir pāris dienu treniņu jautājums, kad daudz maz jūtīšos labāk. Tad ir «Grand Slam» Maskavā, tad augusta un septembra mījā, arī Maskavā, būs arī EEVZA finālturnīrs. Septembra vidū būs Latvijas čempionāta

fināls un septembra beigās – oktobrī – vēl trīs tālie pasaules tūres posmi – Uganda, Ķīna un Brazīlija. Ja viss būs kārtībā, mēģināsim dabūt lētās biļetes un visus trīs apvienot. Domāju, ka līdz oktobrim Latvijā varēs trenēties, ja ne plikām kājām, tad zeķēs. Decembrī vēl ir «Open» turnīrs Dienvidāfrikā, bet tur starpā ar Brazīliju ir gandrīz divi mēneši... Jāskatās, ko es darišu, ko Saša. Kaut arī daudzi no spēcīgākajiem turp nebrauks, tomēr jāskatās, lai atpelnītu braucienu, un jātiek astotniekā. Tāpēc jāuztur sevi formā un jāskatās, vai būs finansējums, lai pirms tam uz divām nedēļām varētu aizbraukt uz kādu treniņnometni.

– **Kā tev šķiet, cik ilgs laiks nepieciešams, lai atgūtu labāko sportisko formu?**

– Tādas pauzes man nekad nav bijis. Pats gribētu normāli spēlēt jau «King of the Beach», vismaz Latvijas čempionāta finālā, bet man grūti par to spriest. Parasti pauzes gadī-

jumā uzturu sevi fiziskajā formā. Ķermenis ir gatavs, atliek tehniskās lietas. Tagad mēnesi man nav bijis ne fizisko, ne tehnisko nodarbību. Tie ir tā kā divi robi. Arī pārslodze tagad nav vēlāma.

– **Raksturo savu nākamo pārinieku So-loveju. Vai viņš pēc pāris gadiem varētu līdzināties kādam no šī brīža pasaules varētajiem?**

– Labāk ir, kad viņš nevienam nelīdzinās un izeļas ar kaut ko savu, lai viņam ir sava odziņa, ar ko viņš var pārsteigt pārējos. Tas ir tāpat kā kreļiem kreisā roka. Viņu nemaz tik daudz nav, un kreļi tāpēc ir neparocīgi pretinieki. Jāatrod kaut kas savs. Ja viņš to atradīs un sapratīs, ka tas ir viņa galvenais ierocis, tad ir labas izredzes, bet standarta spēlētāju ir ļoti daudz.

– **Un kurš aizsargs ir tas, no kura tu visvairāk esi paņēmis?**

– Līdz šim man patika nīderlandietis Reindors Numerdors, kā viņš spēlē aizsardzībā. Šuils jau ir vecs un tik augstu nelec. Tāpēc aizsargam ir ļoti daudz jāskrien, jāveic māņu kustības un jāraujas aizsardzībā, lai cīnītos par uzvaru. Šogad man patīk Alvaru Filju, kas spēlē kopā ar Hikardu. Viņš arī ir kreilīšs un paveic brīnumus. Viņš labi izvēlas pozīciju laukumā un cīnās par katru punktu, par 110 procentiem cīnoties aizsardzībā. Līdz ar to viņš arī daudz bumbu paceļ. Nav brīnums, ka viņš tika atzīts par pasaules čempionāta vērtīgāko spēlētāju. Viņam vēl ir tikai 22 gadi, bet no viņa var pamācīties azartu un atdevi aizsardzībā. Tas ir tas, kā šogad noteikti pietrūkst man. Viņam blokā ir viņa elks, līdz ar to Alvaru Filju ļoti cenšas un respektē, ko pārinieks saka. Latvijā tā īsti nav, ja jāņem kāds jaunāks vai mazāk pieredzējis. Ja redzi, ka bloķētais raujas melnās miesās, lai tikai bum-

ba paliktu spēlē, tas arī man dod lielāku stimulu. Tad pašam ir neērti, ka viņš cīnās un es stāvu. Tā mēs viens otru pavilksim uz augšu. Šogad tā nebija, un varbūt tas bija tas, kas neļāva progresēt straujāk.

– **No tā, ka šī sezona īsti nav izdevusies, lielie mērķi pludmales volejbolā taču nav mainījušies?**

– Nē, lielais mērķis ir olimpiāde Rio, un uz to joprojām raugos. Tur ne tikai gribu nokļūt, bet arī labi nospēlēt – cīnīties par medaļu vai nē, tur jau daudz kas no izlozes atkarīgs, no sagatavošanās. Varbūt vienīgi šis gads ir nedaudz iedragājis pārliecību par saviem spēkiem. Tāpēc esmu piezemētāks. Pagājušogad biju pārliecināts, ka jābrauc un labi jāstartē. Šogad mēģinu sadzīvot ar domu, ka atkal jā-sāk no paša sākuma. Jātiek skaidrībā par nākamā gada pārinieku un jāsitās uz augšu no pašas apakšas. Gan sevī, gan pāriniekā jāat-

modina cīņasspars, jāsitās par katru bumbu, lai bumba tā vienkārši nenokristu laukumā. Ja nebūs cīņasspara, nekas labs nav gaidāms. Tāpat arī Ruslanam ar Tomiņu. Skaties spēli, it kā viss ir. Vienā brīdī, kad vajadzētu ieslēgt cīņassparu, aizskriet, saņemties, rokas nolaižas. Tas nav pareizi. Arī mums šogad nebija cīņasspara, un es uzskatu, ka gan viņu, gan mūsu komandai šī sezona ir solis atpakaļ. Cik liels solis, to rādīs nākamās sezonas.

– **Ar to, ka būs solis atpakaļ, mainot pāriniekus, droši vien rēķinājies pirms sezonas.**

– Jā, bet neticēju, ka būs tik daudz uz leju. Ja mums būtu cīņasspars, es domāju, ka ar to pietiktu pāris uzvarām, un tās daudz ko izmainītu sezonas garumā un ranga vietā, kā arī nākotnes plānus. Bija daudz spēļu, kas gandrīz uzvarētas pārvērtās zaudējumos. Un tas, gluži otrādi, mūs sagrāva. **SA**

Šonedēļ Maskavā startē pasaules čempionāts vieglatlētikā, un tajā spožākā zvaigzne būs planētas ātrākais skrējējs jamaikietis Useins Bolts, kurš solījis 200 m distanci mēģināt veikt ātrāk par 19 sekundēm. Bolts ir sprinta karalis jau astoņus gadus, viņam pieder pasaules rekordi 100, 200 m skrējienos, kā arī kopā ar komandas biedriem no Jamaikas izlases arī 4x100 m stafetē. Bolts ir arī visvairāk pelnošais vieglatlēts pasaulē, bet ārpus sporta ļoti dzīvespriecīgs un ļautrs. Kā jau īstam jamaikietim pienākas.

Bolts ir mūsdienu vieglatlētikas karalis gan sportisko sasniegumu, gan ienākumu un popularitātes ziņā. Viņš ir arī viens no atpazīstamākajiem sportistiem pasaulē, jo vieglatlētikas ģeogrāfisko izplatību var salīdzināt tikai ar futbolu. «Zibens Bolts» – jamaikieša firmas žestu, domājams, būs redzējis ikviens sporta līdzjutējs un ļoti daudzi arī no sporta tālu stāvoši cilvēki. Bolta sportiskie sasniegumi ir apskaužami – viņš ir pasaules rekordists (un diez vai tuvākajā un tālākajā nākotnē pārspējams) vieglatlētikas karaliskajās disciplīnās 100 m (9,58 s, uzstādīts 2009. gadā pasaules čempionātā Berlīnē) un 200 m (19,19 s; labots turpat). Boltam kopā ar komandas biedriem no Jamaikas izlases pieder arī pasaules rekords 4x100 m stafetē (36,84 s; pagājušā gada Londonas Olimpiādē).

Bolts ir vienīgais sportists vieglatlētikas vēsturē, kurš divās olimpiskajās spēlēs pēc kārtas (2008. gads, Pekina, un 2012. gads, Londona) uzvarējis abās sprinta distancēs – 100 un 200 m. Boltam pieder arī vēl kāds sasniegums – nevienam citam skrējējam vienā olimpiādē nebija izdevies uzstādīt pasaules rekordus trīs sprinta distancēs – 100, 200 m un 4x100 m stafetē. Bolta bagātīgajā godalgu kolekcijā nav tikai nozīmīgāko sacensību zelts. Karjeras sākumā 2007. gadā pasaules čempionātā Osakā nākamajam sprinta karalim nācās samierināties ar sudrabu 100 m (piekāpās amerikānim Taisonam Gejam) un 4x100 m stafetē.

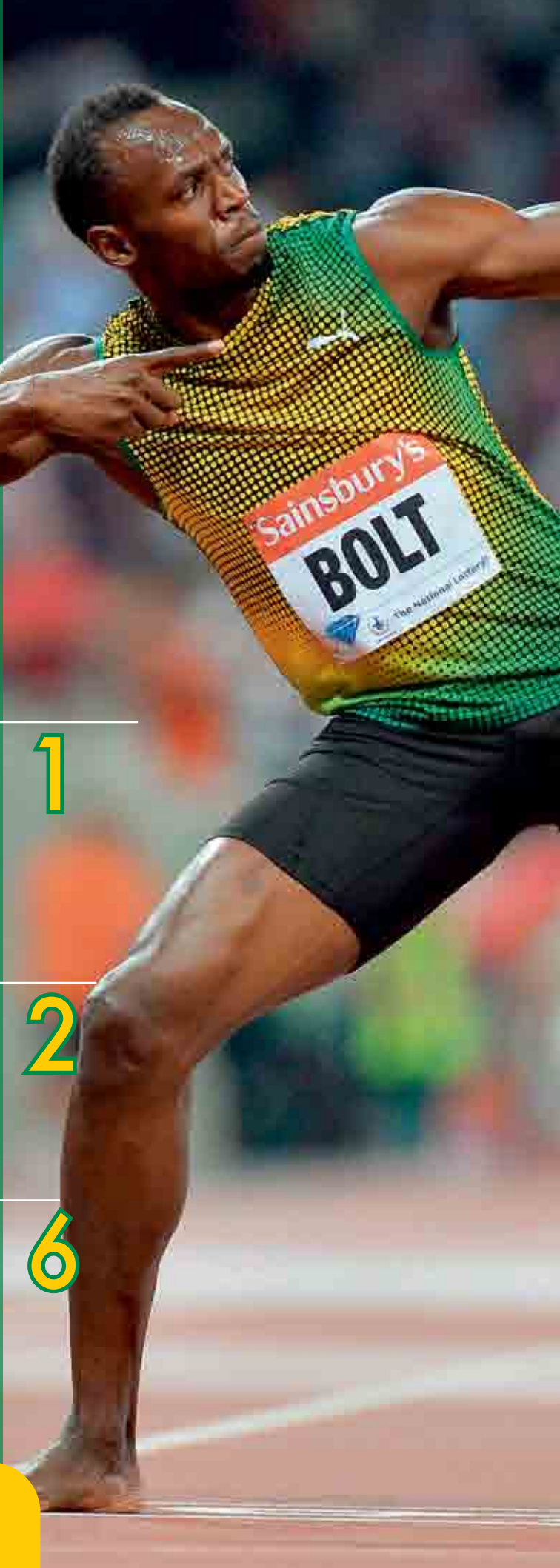
Bolts ir seškārtējs olimpiskais čempions – pa trim augstākā kaluma godalgām viņš izcīnīja gan Pekinas, gan Londonas spēlēs. Tik daudz olimpiskā zelta nav izcīnījis neviens cits Jamaikas sportists, un nav brīnums, ka Bolts ir nacionālais varonis, kam uzcelts piemineklis un kura vārdā nosaukta viena no galvenajām valsts automaģistrālēm (uz kuras viņš, starp citu, cieta autoavārijā, nopietnus savainojumus gan negūstot). Bolts ir arī viens no tikai četriem (vēl arī Rejs Jūrjjs, Pāvo Nurmi un Karls Lūiss) vieglatlētiem, kam izdevies olimpiskajās spēlēs izcīnīt sešas un vairāk zelta medaļas. Bolts ir arī pieckārtējs pasaules čempions (trīs zelti 2009. gadā Berlīnē, divi – pirms diviem gadiem Tegū).

1

2

6

Useins BOLTS

8

Bolts karjeras laikā līdz šim astoņas reizes labojis oficiālos pasaules rekordus. Pirmo reizi jamaikietim tas bija pa spēkam 2008. gada 31. maijā «Reebok Grand prix» sacensībās Ņujorkā, kad 21 gadu vecais sportists par 0,02 sekundēm pārspēja Asafas Pauela rekordu 100 m, to veicot 9,72 sekundēs. Pagaidām pēdējo reizi pie pasaules rekorda Bolts ticis pagājušā gada vasaras olimpiskajās spēlēs Londonā, kur kopā ar Nestu Kārteru, Maiklu Freiteru un Johanu Bleiku 4x100 m veica 36,84 s, par 0,2 sekundēm labojot pašiem piederējušo labāko sasniegumu. Boltam pieder arī pasaules labākie sasniegumi neoficiālajās 150 m (14,35) un 300 m (30,97) distancēs.

11

2009. gada pasaules čempionātā Berlinē Bolts savus labākos rezultātus 100 m un 200 m distancēs laboja precīzi par 11 sekundes simtdaļām. 100 m Pekinas olimpiādē sasniegto 9,69 jamaikietis uzlaboja līdz 9,58 s, bet 200 m – 19,30 s pārvērta par 19,19 s. Kopš amerikāņa Maikla Džonsona Atlantas spēlēs 1996. gadā uzstādītā pasaules rekorda 200 m (19,32) bija pagājuši tikai 12 gadi, kad Bolts pirmo reizi šo rezultātu pārspēja, bet Džonsona sasniegumu savulaik dēvēja par fenomenālu un diez vai pārskatāmā nākotnē pārspējamu. Taču Bolts ar savu neticamo ātrumu to prata.

19

Šonedēļ Maskavā startējošajā pasaules čempionātā Bolts plāno labot pašam piederošo labāko sasniegumu 200 m distancē, ko vēlas veikt ātrāk par 19 sekundēm. «Tas ir viens no mērķiem. Domāju, ka spēšu noskriet ātrāk par 19 sekundēm. Man tas būs kaut kas īpašs,» atzīst Bolts, piebilstot, ka 100 m rekordu viņš varētu labot pie zināmas apstākļu sakrītības. «Tam ir nepieciešams, lai viss būtu ideāli tehniskajā un laikapstākļu ziņā.» Bolts šobrīd ir pasaules eksčempions 100 m distancē – pirms diviem gadiem Tegū vieglatlētikas spīdekli par pāragru startu diskvalificēja.

24,2

Bolts ir visvairāk pelnošais vieglatlēts pasaulē. Pēc izdevuma «Forbes» aprēķiniem, pagājušajā gadā viņš savu kontu papildinājis ar 24,2 miljoniem USD. Protams, laivas tiesu ienākumu viņam dod sponsoru līgumi, bet pieprasījums pēc «Zibens» reklāmas tirgū ir ļoti liels, vai tā būtu sporta ekipējuma ražotāja «Puma» (deviņi miljoni gadā), vai autoražotāja «Nissan», vai tādi slaveni zīmoli kā «Visa», «Gatorade». Kopumā gada laikā balvās Bolts nopelnījis tikai divus miljonus dolāru, pārējā nauda nākusi no reklāmdevējiem. 24,2 miljoni viņam gan dod tikai pieticīgo 40. vietu pasaules vislabāk pelnošo sportistu rangā, kura priekšgalā atkal ir golferis Taigers Vuds. Tomēr starp vieglatlētjiem viņš ir neapstrīdams līderis.

41

Pasaules rekorda uzstādīšanas laikā 100 m skrējienā (9,58) Bolts distanci veica 41 soli, no kuriem garākais bija 2,85 m! Skrējiena laikā Bolts 5,29 sekundes atradās gaisā (neskarot skrejceļa segumu). Lielākais ātrums, kādu sasniedza jaunais pasaules rekordists, bija 44,7 km/h, bet vidējais ātrums, kādā viņš veica šo simtiņu, – 37,5 km/h. Tostarp distances otrajā pusē viņš skrēja ar vidējo ātrumu 41,4 km/h. Par vienkupra kamieli (35,3 km/h vai 9,8 m/s) Bolts ir ātrāks, skrējienā pret strausu, zirgu, antilopi, par gepardu nemaz nerunājot, jamaikietim nav izredžu.

45

Speciālisti uzskata, ka Boltam tik ātri sprinta distancēs veikt palīdz fiziskie dotumi. Lai gan uzskata, ka sprinterim ideāls augums ir no 180 līdz 185 cm, Bolts šo teoriju ar saviem 195,5 cm apgāž, vispirms jau ar to, ka viņa solis ir garāks. Turklāt Bolta kājas izmērs sprinterim ir visnotaļ pieklājīgs – viņš valkā 45. izmēra apavus. Boltam kopš bērnības ir izliekts mugurkauls (skolioze), tādēļ viena kāja ir par centimetru garāka par otru, taču šo defektu viņš spēj padarīt par efektu. Zinātnieki, kuri analizē Bolta skrējiena fenomenu, secinājuši, ka pasaules rekorda (100 m) uzstādīšanas laikā jamaikietis jau 0,89 s pēc starta sasniedzis maksimālo paastrinājumu – 9,49 metri sekundē kvadrātā. Tobrīd viņa ķermenis attīstījies jaudu, kas līdzinās 2,6 kilovatiem, lielākā daļa (92%) no kuriem tika izmantota, lai pārvarētu gaisa pretestību.

**Riota
JAMAGATA**

(Japāna, 21 gads)

Personiskais rekords 10,07 s.

2013. gada Universiādes vicečempions 100 m un 4x100 m stafetē. Japānas triju pēdējo gadu (tajā skaitā arī šā gada) čempions. Londonas olimpiskajās spēlēs skrēja 100 m pusfinālā. Tieši Londonā vēl viens japāņu sprinta talants sasniedza personisko rekordu. Ja vēl pieskaita 18 gadu veco Anijuki Hašimoto, kura personiskais rekords ir 10,39 s, tad Japānai sanāk trīs talantīgi sprinteri, un savstarpējā konkurencē viņi var tikai krietni uzlabot savus rezultātus.

**Vorens
VEIRS**

(Jamaika, 23 gadi)

Personiskais rekords 10,02 s.

Londonas olimpisko spēļu bronzas medaļas ieguvējs 200 m distancē. Vēl viens trenera Millsa audzēknis. Londonas olimpisko spēļu finālā 200 m skrējienā visu goda pjedestālu aizņēma Millsa audzēkņi – Bolts, Bleiks un Veirs. Tieši 200 m ir Veira kroņa distance, kurā viņa personiskais rekords ir 19,79 s (sasniegts šogad Jamaikas čempionātā), taču arī «simtniekā» Veirs savu personisko rekordu šosezon laboja no 10,51 s uz 10,02 s –

**Čārlzs
SAILMONS**

(ASV, 22 gadi)

Personiskais rekords 9,98 s.

2010. gada junioru pasaules vicečempions 100 m distancē un čempions 4x100 m stafetē. Šā gada NCAA čempions 100 m (finālā – 9,89 s ar 3,2 m/s stipru pavēju). Viens no mazākajiem (173 cm) sprinteriem pagājušo sezonu pabeidza ar rezultātu 10,05 s, bet šosezon tieši ASV vieglatlētu atlases sacensībās uz pasaules čempionātu sasniedza personisko rekordu – 9,98 s. Spilgtākais no jaunajiem

**Kemars
BEILIJS-KOULS**

(Jamaika, 21 gads)

Personiskais rekords 9,96 s.

Londonas olimpisko spēļu čempions 4x100 m stafetē (skrēja tikai pusfinālā), šā gada Jamaikas vicečempions aiz Useina Bolta. Gandrīz tikpat slaidais (193 cm) Bolta treniņu biedrs Jamaikas čempionāta finālā lika trūkties pasaules rekordistam un zaudēja viņam tikai 0,04 s. Pašreiz tieši Beilijs-Kouls ir Jamaikas sprinta otrais numurs, un vēl nav teikts, ka viņš tāds nepaliks, kad skrejceļā atgriezies vēl viens trenera Glēna Millsa audzēknis Johans Bleiks.

Boltam SEKO...

ANATOLIJS KREIPĀNS

Pagājušo svētdien Lužniku stadionā Maskavā pasaules čempionātā vieglatlētikā notika fināls 100 m skrējienā vīriešiem. Pirms diviem gadiem Tegu jamaikietis Useins Bolts pāragra starta dēļ zaudēja savu titulu, un tagad viņš alka to atgūt. Daudzi uzskatīja, ka Boltam to nebūs ļoti grūti izdarīt, jo nebūs taču ne Johana Bleika, ne Taisona Geja, ne Asafas Pauela, taču pasaules rekordists kategoriski iebilda – šāds pavērsiens tikai liek viņam būt vēl modrākam, nevis atslābināties.

Useins Bolts titulu atguva un vismaz divus gadus būs sprinta karalis (vai tad arī tāpat nebija?!), taču tas nebūs mūžīgi. Cik vēl ilgs «Bolta ēra» sprintā? Kas varētu būt tie, kuri gāzīs jamaikieti no troņa? Un vai vispār iespējams gāzt, pirms viņš aizies pats... Iespējams, ka mēs vēl nemaz nezinām Useina Bolta pēcteča vārdu. Iespējams, ka «otrs Bolts» tik ātri vispār neuzradīsies, taču agri vai vēlū pienāks diena, kad Bolts vairs nebūs pirmais. Katru sezonu sprintā parādās kāds talants, un varbūt tieši viens no šeit pieminētajiem būs «Bolta maiņa» sprintā.

Džimmijs VIKO

(Francija, 21 gads)

Personiskais rekords 9,95 s.

2012. gada Eiropas vicečempions 100 m distancē, 2011. gada pasaules vicečempions 4x100 m stafetē, 2011. gada Eiropas junioru čempions 100 m un 2010. gada pasaules junioru čempionāta bronzas medaļas ieguvējs 100 m. 2013. gada Francijas čempions 100 m un Eiropas čempions telpās 60 m. Francijas čempionātā Džimmijs Viko divas reizes sasniežda 9,95 s – tajā skaitā arī finālā. Pirms diviem gadiem Tegu viņš kļuva tikai par otro junioru vēsturē pēc Darelā Brauna (Trinidāda un Tobāgo), kurš iekļuva 100 m finālā. Toreiz Viko finišēja sestais. Ja vēl pirms kāda laika uzskatīja, ka Kristofs Lemetrs (9,92 s) būs lielākais Bolta drauds no Eiropas, tad tagad tik viennozīmīgi vairs nevar teikt.

Esihide KIRJU

(Japāna, 17 gadu)

Personiskais rekords 10,01 s.

Jauniešu pasaules rekorda (10,19 s) īpašnieks un junioru pasaules rekorda (10,01 s) līdzīpašnieks (kopā ar jau minēto Darelū Braunu un amerikāni Džeferiju Dempsu). Par Esihidi Kirju speciālisti pagaidām izsakās piesardzīgi. Redzēsīm, kas būs tālāk, jo viņam ir tikai 17 gadu (18 paliks 15. decembrī) un viņš ārpus Japānas vēl nav sevi parādījis. Savulaik Kirju uzvarēja Japānas U-16 čempionātā ar rezultātu 10,58 s, un jau tad par viņu sāka runāt kā par izcilu talantu sprintā. Pagaidām japānis prognozes attaisno, taču piesardzība tik un tā paliek.

Ārons BRAUNŠ

(Kanāda, 21 gads)

Personiskais rekords 10,05 s.

2010. gada pasaules junioru vicečempions 200 m distancē, 2009. gada pasaules jauniešu (U-17) vicečempions 100 m distancē. Londonas olimpiskajās spēlēs skrēja 200 m pusfinālā. Kopš Donovana Beilija un Brunī Surīna laikiem Kanādai nav bijis tik laba sprintera. Jamaikieša un barbadosietes dēļ pagaidām spēcīgāks ir 200 m distancē, kurā viņam pietrūka tikai 0,05 s līdz tikšanai olimpiskajā finālā.

Adams DŽEMILI

(Lielbritānija, 19 gadu)

Personiskais rekords 10,05 s.

2013. gada Eiropas U-23 čempions un 2012. gada pasaules junioru čempions 100 m. 2011. gada pasaules junioru vicečempions. Skrēja pusfinālā Londonas olimpiskajās spēlēs. Marokāņa un irānietes dēļ Adams Džemili starp mūsdienu elites sprinteriem ir vismazākais – tikai 165 cm, taču šokē ne viņa augums vai rezultāti, bet gan fakts, ka nopietni sprintam Džemili pievērsās tikai... 2012. gada sezonā! Daudzi tam joprojām nespēj noticēt. Pirms tam Džemili septiņus gadus trenējās «Chelsea» futbola akadēmijā, aizvadīja pat dažas spēles labās malas aizsarga pozīcijā «Dagenham&Redbridge» komandā Anglijas 2. līgā (ceturta pēc ranga), bet pēdējos gados paralēli trenējās arī vieglatlētikā. Tikai pērn viņš izvēlējās palikt tikai vieglatlētikā un junioru pasaules čempionātā Barselonā uzvarēja ar rezultātu 10,05 s. No Eiropas junioriem ātrāk ir skrējis tikai Kristofs Lemetrs (10,04 s). Šosezon londonietis skrējis 100 m «tikai» 10,16 s, taču tas arī saprotams – katru gadu tik strauja lēciena nebūs.

Starp iespējamajiem Useina Bolta sekotājiem bez jau pieminētā Hašimoto vēl noteikti ir jāmin šā gada Universiādes čempions, 21 gadu vecais Anaso Džobodvans no DĀR, kurš sagādāja pārsteigumu jau pērn Londonā, iekļūdamas finālā 200 m distancē (8. vieta). Vēl ir 20 gadu vecais jamaikietis Džulians Forts (10,13 s), kurš nāk no cita Jamaikas trenera Stīvena Frensisa grupas, 21 gadu vecais amerikānis DarelusVešs (10,14 s) un viņa tautietis un vienaudzis Deondrs Betsons (10,06 s), jāmin arī 20 gadu vecais amerikānis B. Dž. Lī (10,07 s), 19 gadu vecais bulgārs Deniss Dimitrovs (10,16 s), kuru dzimtenē jau paspējuši nosaukt par «mūsu Boltu», 22 gadus vecais 2008. un 2010. gada pasaules junioru čempions jamaikietis Deksters Lī (10,06 s), kurš pirms diviem gadiem Tegu jau kļuva par pasaules čempionu 4x100 m stafetē (pirmais, kurš uzvarēja 100 m finālā divos pēc kārtas pasaules junioru čempionātos), šīs sezonas trešais labākais junioru pasaules rangā 100 m distancē (aiz Kirju un Dimitrova) 19 gadu vecais amerikānis Teivins Hesters (10,21 s)... Varētu minēt vēl dažus 17–19 gadu vecus jaunekļus, taču, iespējams, ka Bolta sekotāju redzēsīm nākamā gada pasaules junioru čempionātā, bet, iespējams, ka «otrs Bolts» vēl nemaz nav piedzimis.

JĀNIS CĪRULIS

Aizvadītajā nedēļā par sevi runāt atkal lika Latvijas labākais tenisists Ernests Gulbis. Monreālā notiekošajās «Rogers Cup» sacensībās viņš aizkļuva līdz ceturtdaļfinālam, uzveicot ne tikai spāni Felisiano Lopesu un itālieti Fabio Fonjīni, bet arī ATP ranga vicelideri Endiju Mareju. Šī Ernestam bija 11. uzvara karjerā pār TOP 10 tenisistu, un trešā, kad izdevies apspēlēt TOP 3 pārstāvi. Atskatīsimies uz šiem skaļajiem panākumiem.

GULBIM

pie breika, bet desmitajā geimā bez aizķeršanās izservēja setu un maču – 6:4, 6:4. Nenoliedzot, ka serbs neparādīja labu spēli, nedrīkstēja paslavēt Gulbi, kurš nereti bija izlaidis šķietami drošas uzvaras. To uzsvēra arī pats sportists: «Apzinājos, ka nevajag trakot, kā man nereti gadās. Zināju, ka varu uzvarēt pie viņa serves, it īpaši tāpēc, ka viņa pirmās serves procents bija zems. Pērn bija daudz tādu maču, kuros biju breiku priekšā, bija pat mačbumbas, bet tajā brīdī nodomāju, ka esmu jau uzvarējis. Šodien koncentrējos katram punktam.»

Nākamajā mačā Brisbenā Gulbis piekāpās Polam Anri Matjē, bet sezonas turpinājumā līdz pat rudenim nespēja uzvarēt vairāk par vienu maču viena turnīra ietvaros. Pret Džokoviču Ernests vēl spēlēja divas reizes, sakāves ciešot gan Bāzelē 2010. gadā (4:6, 2:6), gan Indianvelsā 2011. gadā (0:6, 1:6).

Romā krīt ranga līderis – 2:6, 6:1, 7:5 pret Federeru (27.04.2010.)

2009. gada izskaņā Ernests uzlaboja savu sniegumu, bet 2010. gada ievadā iepriecināja savus atbalstītājus ar pirmo ATP vienspēļu titulu karjerā, triumfējot Delrejbīčā. Lieliski Gulbis turpināja spēlēt arī Eiropā, kad turnīri norisinājās uz māla seguma. Īpašas izvērtās Romas sacensības. 1. kārtā latvietis sakāva kiprieti Markosu Bagdati, iegūstot iespēju otro reizi karjerā tikties ar Šveices leģendu, tā brīža ATP ranga līderi Rodžeru Federeru. Rodžeram Ernests pirms tam bija zaudējis 2010. gada pirmajā turnīrā Dohā (2:6, 6:4, 4:6).

Romā pirmais sets tika zaudēts ar identisku rezultātu kā Dohā – latvietis izskatījās krietni sanervozējies un pieļāva daudz nepiespiesto kļūdu (17 pret Federera 5). Otrais sets izvērtās diametrāli pretējs – ranga līderis spēlēja pat ļoti nepārliecinoši un kļūdījās pat ļoti vienkāršās situācijās, galarezultātā setā uzvarot tikai vienā geimā.

Nervu spriedze un sirmi mati – tā varētu raksturot trešo setu. Setā vidū Gulbis ieguva breiku un šķietami droši tuvojās pretī uzvarai (5:3). Pie šāda rezultāta Ernestam bija pirmās divas mačbumbas (servēja pretinieks) – abos gadījumos auts. Pie 5:4 un paša serves mūsu tenisistam bija vēl četras mačbumbas, taču atkal nekā – Federers sagaidīja kļūdas un panāca neizšķirtu. Par laimi, šī nebija šveicieša diena. Nākamajā geimā viņš atkal zaudēja savu servi, bet Gulbis vēl vienu

Dāvana jaunajā gadā – 6:4, 6:4 pret Džokoviču (5.01.2009.)

2008. gads Ernestam Gulbim bija izvērties salīdzinoši veiksmīgs (vismaz gada pirmā pusē), tāpēc ar cerībām tika gaidīta 2009. gada sezona. Latvietis sezonu nolēma sākt Brisbenā (Austrālija), kur viņam gadījās šķietami neveiksmīga izloze – jau 1. kārtā jāspēlē pret serbu Novaku Džokoviču, kurš tobrīd atradās ranga 3. pozīcijā. Par izlozi priecīgs nebija arī serbs, kurš labi zināja ne vien Gulbja minusus, bet arī plusus. Abiem tenisistiem šī bija trešā savstarpējā cīņa – 2008. gadā Džokovičs bija uzveicis Ernestu gan Parīzē (7:5, 7:6(3), 7:5), gan Sinsinati (6:3, 6:4).

Cīņas pirmais sets parādīja, ka jaunajai sezonai vairāk gatavs bija latvietis. Džokovičam ne pārāk klausīja serve (starpsezonā viņš nomainīja raketes modeli), tāpat tika pieļautas itin daudzas nepiespiestās kļūdas, tāpēc loģiski, ka pirmais pie breika tika Ernests. Mūsu sportistam pirmajā setā bija pat astoņas breikbumbas, no kurām tika izmantota tikai viena, kamēr serbs neizmantoja nevienu no savām divām iespējām – 6:4 Gulbja labā. Otrā seta sākums bija ļoti saspringts – Džokovičs divas reizes pēc kārtas nespēja uzvarēt geimu pie savas serves, taču tieši tāpat neveicās Gulbim (2:2). Setā vidū jau šķita, ka Džokovičs tūlīt pārņems iniciatīvu (viņam 4:3 un 30:0 vadība pie Ernesta serves), tomēr tā nenotika. Gulbis izglābās šajā geimā, pēc tam ar lielisku spēli pie tikla tika

3 no 4

atspēlēšanos nepieļāva – ar septīto mačbumbu spēle tika noslēgta (2:6, 6:1, 7:5).

Pēc uzvaras Gulbis atzīmējās ar vienu no savām preses konferenču pērlēm: «Kad neizmantoju visas tās mačbumbas, gandrīz pietaisīju bikses. Atvainojos par nepieklājību. Es biju ļoti uztraucies, nervozēju. Bet izjūtas pēc uzvaras nevaru aprakstīt vārdos.» Tikmēr Federers piebilda, ka nav spējis turēt līdz ātrajam cīņas tempam un pats pieļāvis pārāk daudz kļūdu. Toties Gulbim viņš paredzēja spožu nākotni.

Pēc Federera pārspēšanas Gulbis Romā uzveica arī itālieti Volandri un spāni Lopesu, līdz pusfinālā viņu trijos setos apturēja māla karalis Rafaels Nadals. Pēc divām nedēļām Gulbis ar Federeru tikās Madrides turnīra ceturtdalfinālā (arī uz māla) – šveicietīm izdevās revanšēties ar 3:6, 6:1, 6:4. Kopš tā laika abiem savstarpējo cīņu nav bijis.

ce – pieci zaudējumi tikpat oficiālās spēlēs (vienīgo uzvaru Ernests bija guvis paraugmačā uz māla seguma).

Kanādā Marejs mēģināja darīt to pašu – brīžam spēlējot pat slinki, viņš gaidīja Gulbja kļūdas, īpaši no «forehand» puses. Ja spēles pašā sākumā tās arī bija, tad turpinājumā skots tika sodīts. Atspēlējot dažas breikbumbas, Gulbis visu setu turējās priekšā, bet 10. geimā sagaidīja savu iespēju, noliekot sāncensi uz lāpstīņām gan ar lielisku noīsināto sitienu, gan perfekti uzņemtu otro servi. Otrajā setā Gulbis vēl vairāk uzlaboja sitienu no labās puses, labi cīnījās pie tikla, parādīja Marejam, ka arī viņš lieliski pieprot izpildīt svecītes, pārceļot bumbu pāri pretiniekam, un likumsakarīgi ieguva 3:1 vadību. Marejs uzreiz ieslēdza citu ātrumu un ar cīņassparu atguva breiku, tomēr pretspēka Gulbja spēlei viņam pietika tikai dažiem geimiem. Setā izskaņā viņš tika breikots vēlreiz un Ernests tika pie skaistas uzvaras – 6:4, 6:3. Pēc panākuma latvietis uzsvēra, ka viņa spēle nav bijusi perfekta, taču tā uzlabojusies cīņas gaitā. Tāpat Ernests piebilda, ka mačos pret šāda līmeņa sportistiem nedrīkst domāt par viņu tituliem un varenību. Marejam nācās vien secināt, ka Gulbi bez pilnas jaudas pārspēt vairs nevar.

Monreālas nākamajā kārtā latvietis sīvos trijos setos zaudēja mājiņiekam Milošam Raoničam, neizmantojot iespēju tikt pusfinālā. Ja Sin-

Kopumā pret Rafu latvietis spēlēja sešas reizes un tikai vienā gadījumā nav uzvarējis setu – visi mači spānim sagādājuši lielas problēmas.

sinati turnīra 1. kārtā izdosies uzveikt krievu Mihailu Južniju, tad jau atkal nāksies spēlēt pret Mareju. Šajā spēlē skots noteikti būs motivētāks.

Kad kritīs māla karalis Nadals?

Gulbja kontā tagad ir uzvaras pār trijiem no četriem lielā četrinieka spēlētājiem – trūkst tikai panākuma par spāni Rafaelu Nadal (Ernests nav uzveicis arī citu spāni Davidu Fereru, kurš šobrīd ir ranga 4. vietā priekšā Federeram). Kopumā pret Rafu latvietis spēlēja sešas reizes un tikai vienā gadījumā nav uzvarējis setu – visi mači spānim sagādājuši lielas problēmas. Gulbis ir atzinis, ka viņam patīk spēlēt pret Nadal, spāņa spēles stils ļaujot viņiem cīnīties līdzvērtīgi, taču līdz panākumam katru reizi nedaudz pietrūkst.

Nākamā abu tikšanās reize var iznākt šonedēļ Sinsināti turnīrā – tas var notikt pusfinālā. Pēc tam «US Open» – jācer, ka Gulbis iekļūs izsēto sportistu statusā, kas viņam ļaus izvairīties pat no teorētiskās tikšanās ar Nadal kādā no pirmajām divām kārtām. Lai gan – nereti tieši pirmajās kārtās pasaules labākie ir ievainojamāki... SA

Vimbldonas čempions pārspēts Kanādā – 6:4, 6:3 pret Mareju (8.08.2013.)

2013. gada lieliskais pavasara sākums (13 uzvaras pēc kārtas) daudziem lika mūsu tenisistu saukt par «Jauno Gulbi». Sezonas turpinājumā Ernests bija uzspīdējis epizodiski (6:1 pret Nadal uz māla, pārspēts Tsonga Vimbldonā), tāpēc ranga TOP 30 vēl palicis nesasniegts. Cerības tikt izliktā sportista godā uz «US Open» tika atliktas uz «Masters» turnīriem Monreālā un Sinsināti.

Kanādā šis mērķis kļuva reālāks, kad uzveikti tika gan spānis Lopez, gan itālietis Fonjini. Tālāk pretiniekos latvietis ieguva ranga otro numuru, šī gada Vimbldonas čempionu Endiju Mareju. Britu nacionālais varonis ATP sacensībās nebija spēlējis kopš sava triumfa dzimtenē, bet Monreālā pirms mača ar Gulbi uzveica spāni Granoljeru, sasniedzot 13 nezaudētu spēļu sēriju. Mareja spēles stils Ernestam nemaz nav parocīgs – skots bieži spēlēja no aizsardzības pozīcijas, sagaidot pretinieka nepacietību un kļūdas. To apliecināja arī līdzšinējā bilan-

➤ Grūti kaujā, viegli... Vēl pavisam nesen **Artis Ābols** bija komandas galvenā trenera v.i., taču visu sagatavošanās posmu viņš aizvada oficiālā galvenā trenera amatā un tieši viņš būs atbildīgs par to, cik labi komanda ir sagatavota jaunajai sezonai.

Pašu PUIKAS,

JĀNIS MATULIS

Rīgas «Dinamo» meistari jau vairāk nekā mēnesi kolektīvi lej sviedrus, gatavojoties sestajai sezonai KHL. Pēc izrādīšanās spēles Valmierā aizvadīti arī divi pārbaudes mači – 8:1 pret VHL pērnās sezonas čempionu Ņižņekamskas «Toros» un 3:0 pret Kazaņas «AK Bars» fārmklubu Almetjevskas «Neftjaņik».

Daudziem nehokeja ļaudīm noteikti pārsteigums bija abu... pārbaudes maču apmeklētība Piņķos. Spēles vasaras karstumā pulcēja gandrīz 1500 skatītāju, kas pārbaudes spēlēm ir daudz. Patik tas kādam vai nepatik,

bet «Dinamo» hokejs ieņēmis nozīmīgu vietu Latvijas sporta fanu ēdienkartē. Savulaik, kad «Rīga 2000» spēlēja Baltkrievijas atklātajā čempionātā, pusotrs tūkstotis Piņķos bija tikai uz pašiem svarīgākajiem mačiem.

Ko tad «Dinamo» līdz šim ir izdarījis? Kā to paredz KHL reglaments, gatavošanās sezonai drikstēja sākties tikai 11. jūlijā. Desmit dienas komanda pārsvarā svīda Jūrmalas smiltis – atšķirībā no citiem gadiem šovasar vairāk laika tiek veltīts skriešanai, kas formāli ir tāds kā padomju hokeja rudiments. Taču divkārtējie Gagarina kausa ieguvēji Maskavas dinamieši strādā pēc šim metodēm... Kādi vēl jautājumi? Ja mērķis nav Nadeždas kauss, tad jāsvīst!

Kā tas paredzēts KHL, treniņos drikst piedalīties tikai hokejisti ar līgumiem vai vismaz

Pirms gada Māris Jučers bija viens no «parakstītajiem» «Dinamo» vārtsargiem, bet šogad viņam piederību komandai ir jāpierāda pārbaudes periodā. →

pārbaudes laika līgumiem. Un treneri pārbaudīja (vēl pārbauda!) krietnu pulku jauno. Vienam no labākajiem «Liepājas metalurga» jauniešiem uzbrucējiem Artūram Mickēvičam (1991.) gan tas bija īss – sprauga starp Baltkrieviju un KHL tomēr ir diezgan prāva, turklāt Mickēvičs ir jau... pavecs. Ar hokeja mērauklu mērot. Pērn viņš «Dinamo» vēl būtu varējis spēlēt kā t.s. juniors (1991. gads un jaunāki), šogad ir cita kārtība – vajag divus 1992. gada un divus 1993. gada jaunekļus vai arī visus jaunākus. Taču ir kāds skarbs bet: klubiem, kuriem ir komandas KHL, jaunatnes līgā MHL 1992. gads vairs nedrīkst spēlēt. Līdz ar to pirms 3:0 spēles ar Almetjevsku bija izšķirts Kirila Tambijeva (1992.) liktenis. Marinēt uz «Dinamo» rezervistu soliņa jauno uzbrucēju nebūtu saprātīgi, taču garantēt, ka viņš noteikti tiks sastāvā, arī neviens nevar. Tāpēc pieņemts saprātīgs lēmums – pagaidām šķirties.

Pēc treniņspēles Valmierā 27. jūlijā komandu atstāja arī trīs pārbaudes laika aizsargi – Ričards Birziņš (1989.), Aleksandrs Galkins (1990.) un Ņikita Koļesņikovs (1992.), bet no deviņiem uz pārbaudes laiku acinātajiem treniņus joprojām turpina aizsargi Mārtiņš Porejs (1991.), Edgars Siksa (1993.), uz-

vārtsargu), treneri uz spēli varētu izlikt klāt vienu veco aizsargu vai uzbrucēju. Skaidrs, ka Gudļevska paša izaugsmei būtiski ir spēlēt, diezin vai viņam izdotos kļūt par pirmo vārtsargu «Dinamo», turklāt, ja pūsis ir nopietni atvēzējies uz NHL, tad jo ātrāk viņš pieradīs pie Amerikas mazajiem laukumiem, jo labāk.

Aizpērn likās dīvaini: kā tas var būt, ka «Dinamo» neder NHL bijušais uzbrucējs Vile Nieminens. Šogad neder arī trīskārtējais Čehijas čempions ar Pardubices klubu Jans Kolārzs (1981.), kurš spēlējis arī Čehijas izlasē, bet ne pasaules čempionātos, pērn sešas spē-

Vecais jaunais ģenerālmenežeris Normunds Sējējs savu jaunās sezonas brigādi jau bija nokomplektējis diezgan ātri: Sandis Ozoliņš par dinamieti atkal kļuva 8. maijā, aizsargs Mets Robinsons – 14., Marsels Hosa – 16. maijā, Kails Vilsons un Aleksandrs Ņiživijs – 12. jūnijā, pirms vasaras nometnes 4. jūlijā – Mārtiņš Cipulis, bet jau nometnes laikā 19. jūlijā – Georgijs Pujacs.

Šobrīd ar «Dinamo» treniņus turpina 31 hokejists, un es atļaušos apgalvot, ka 2013. gada augusta vidus sastāvs ir labāks par «Dinamo» pirms gada.

pašu KAROGS

brucēji Lauris Bajaruns (1989.), Juris Uptis (1991.). Pārbaudīti arī divi junioru vecuma uzbrucēji – Kārlis Ozoliņš, Deivids Sarkanis un aizsargs Edmunds Augstkalns (visi 1994.). Ar Artūru Kuzmenkovu (1993.) jau pirms treniņiem Rīgā tika noslēgts divu gadu līgums – Kuzmenkovs ir ne tikai talantīgs centra uzbrucējs, bet «Dinamo» sistēmai arī ļoti noderīgs, jo, ja nekas KHL nemainīsies, tad arī nākamgad viņš būs t.s. limitētais juniors.

Pabeidzot junioru tēmu, «Dinamo» ļoti būtisks ir Kristera Gudļevska zaudējums. Neviens nevar pateikt, vai Kristeram jaunā sezona KHL izdotos tikpat spoža kā pasaules čempionāts (4 spēles, 92,5% atvairītu metienu, 2,22 zaudēti vārti ik spēlē), taču viņš bija ideāls dzokers – 1992. gads KHL iet kā limitētais juniors, un, liekot viņu vārtos (vai pat kā otro

les KHL – Ņižņekamskas «Neftehimik». Pēc nepilnas nedēļas treniņiem – brīvs. Slovāks Patriks Valčāks (1984.) bija no mazliet citas operas – jaunībā perspektīvs, ar Bostonas 2003. gada 4. kārtas draftu, Kanādas junioru (CHL) ligas Memoriāla kausa ieguvējs, liels un spēcīgs (1,87 m, 92 kg), taču pērn Polijas, pirms tam Francijas čempions. Uz pirmajām trim maiņām nevelk, turklāt pašu Lauris Bajarūns, kuram arī labi fiziskie rādītāji, ir gan jaunāks, bet nav sliktāks.

Pārbaudes līgums ir vēl vienam čeham – 23 gadus vecajam vārtsargam Jakubam Sedlāčekam (1,75 m, 75 kg). Divus gadus Jakubam bijis labākais atvairīto metienu procents Čehijas ekstralīgā (93,5% un 94,3%), taču tas bijis agrā jaunībā – pirms pieciem un četriem gadiem.

VĀRTSARGI

«Dinamo»-2013	«Dinamo»-2012
Telkvists (1979.)	Telkvists
Jučers (1987.)	Jučers
Sedlāčeks (1990.)	Gudļevskis (1992.)

Turinas olimpisko spēļu čempions Mikāels Telkvists ir kļuvis par gadu vecāks, taču 33 gadi vārtsargam nav nekāds vecums. Pērn ap šo laiku un tuvāk sezonas sākumam pirmā vārtsarga reģalijas pielaikojā Māris Jučers, likās, nu jau zviedrs nokosts, taču sezonas sākumā ar viņu vārtos pie uzvarām netikām, kā ielika Telkvistu – bija uzvaras vai vismaz cerība uzvarēt. Sezonas gaitā Mīka kļuva par stabilu pirmo numuru, treneri viņam uzticējās, bet Māris arī pasaules čempionāta pirmajā

spēlē ar Krieviju tika pamatīgi saplosīts. Radot baumas, ka «Dinamo» posms viņa dzīvē beidzies. Ja 26. jūlijā par saviem nodomiem nepaziņotu Gudļevskis, kas to zina, kā viss būtu beidzies. Nu Jučers, kurš vasaras sākumā pamatīgi rāvis ārpus «Dinamo», ir uz pārbaudes laiku. Salīdzinot pērnو vasaru ar šo, vārtsargu pozīcija izskatās cerīgāka. Pērn Telkvists augustā bija nekāds, Jučers – bez pieredzes, bet ar Gudļevski pirms gada neviens nopietni nerēķinājās. Tātad pagaidām divi vārtsargi tie paši, plus Sedlāčeks.

AIZSARGI

«Dinamo»-2013	«Dinamo»-2012
Ozoliņš (1972.)	Galviņš (1986.)
Pujacs (1981.)	J. Rēdlihs (1982.)
K. Rēdlihs (1981.)	K. Rēdlihs
Cibuļskis (1988.)	Cibuļskis
Sotnieks (1987.)	Sotnieks
Reķis (1979.)	Reķis
Laviņš (1974.)	Laviņš
Robinsons (1986.)	Karls (1987.)
Porejs (1991.)	Porejs
Siksna (1993.)	Andersons (1986.)

Visu cieņu aizbraucējiem un aizgājējiem – Karlam, Galviņam, Jēkabam Rēdliham un Andersonam, taču atnācēji – Ozoliņš, Pu-

jacs un Robinsons – ir sprauņaki. Jā, Ozo ir 41 gads, taču vismaz laukumā šķiet, ka vecums viņu neskar – pērn Mitiščos viņš bija rezultatīvākais aizsargs (2+18) un rezultatīvākais no Latvijas leģionāriem KHL. Pateicoties kapteiņa spēlei, «Atlant» tomēr ielida «play-off».

Pujacs Krievijā vienmēr bijis cieņā, un dies' to zina, kāpēc «Avangard» somis Matikainens izlēma no viņa atteikties, klubam ļaujot līgumu un izmaksājot kompensāciju.

Robinsons tāpat kā Karls ir labrocis metējs – aizsargs. Atšķirībā no Karla, kuram Rīga bija pirmā pieredze Eiropā, Robinsons trīs gadus Eiropā jau spēlējis – vispirms Norvēģijā, pērn un aizpērn Zviedrijas elites sērijas klubā «Timra». Tur Mets savācis 28 un 30 rezultatīvākus punktus. Kustīgs, aktīvs aizsargs, kura lielākais minuss varētu būtu salīdzinoši mazais augums (1,78 m). Viens mazulis – Svets, kurš arī gāza kalnus Somijā, mums jau bija. Karls bija masīvāks, taču nekāds supermetējs vairākuma monstros Rīgā no viņa neiznāca (35 spēlēs 3+2).

Pērn Rautakalio jauno aizsargu Poreju sākumā izmantoja tikai tam, lai aizpildītu protokolu, Mārtiņam laukumā dodoties tikai pašas novembra beigās. Šobrīd šķiet, ka Sikсна ir gatavāks nekā Porejs pirms gada. Somijās «Mestis» ligas (otrā pēc spēka) klubs «Jokipo-

jat» savā mājas lapā gan paziņojis, ka Porejs, kā arī vēl trīs pusjaunie – Vilkoits, Biezais, M. Lipsbergs – sezonu sāks Somijā. Ar Poreju gan somi mazliet pasteigušies, taču tā nav slikta prakse, ja «Dinamo» rūpējas par tiem saviem bijušajiem, kas šobrīd KHL neder, bet varbūt kādreiz...

UZBRUCĒJI

«Dinamo»-2013	«Dinamo»-2012
Hosa (1981.)	Karsums (1986.)
Ščehura (1985.)	Šremps (1986.)
Vilsons (1984.)	Žirū (1981.)
Haščāks (1987.)	Džonsons (1982.)
Niživijs (1976.)	Niživijs
Meija (1987.)	Meija
Džeriņš (1988.)	Džeriņš
Bukarts (1990.)	Bukarts
Cipulis (1980.)	Ivanāns (1979.)
Indrašis (1990.)	Indrašis
Pavlovs (1989.)	Pavlovs
Bičevskis (1991.)	Bičevskis
Upītis (1991.)	Upītis
Skvorcovs (1990.)	Skvorcovs
Kuzmenkovs (1993.)	Biezais (1991.)
K. Ozoliņš (1994.)	M. Lipsbergs (1991.)
Bajaruns (1989.)	Ankipāns (1975.)
Sarkanis (1994.)	Luceniuss (1989.)

← **Nekur nav tik labi, kā mājās. Ja Osmkai nav vajadzīgi Georgija Pujaca pakalpojumi, tad Artis Ābols ir pratis novērtēt šī aizsarga trumpjus.**

Karsums noteikti ir lielākais šīs vasaras zaudējums Rīgā. Trīsarpus sezonās «Dinamo» viņš bija viens no labākajiem un rezultatīvākajiem uzbrucējiem, 196 spēlēs gūstot 62 vārtus, tātad vidēji viena ripa trijās spēlēs. Kā arī 57 piespēles. Vietā nācējs Hosa ir piecus gadus vecāks, divarpus labākās no piecām KHL sezonām aizvadot Rīgā: 146 spēlēs 74 vārti un 50 piespēles. Statistiski Marsels ir sprauņāks par Mārtiņu, pa ripai metot ik otrajā spēlē. Jācer, ka Hosam izdosies ceturto reizi iekāpt vienā un tajā pašā upē.

No pārējiem pērnās sezonas leģionāriem labs metējs bija Žirū (47, 16+5), taču no AHL lielmetēja (889, 420+387) tika gaidīts mazliet vairāk. Šremps (21, 1+5) tika aicināts kā centrs un metējs, taču arī «Dinamo» nebija viņa komanda. Pirms sezonas Rautakalio mēģināja trijnieku Žirū - Šremps - Niživijs, taču kaut kas tur neklapēja kopā. Vēl viens centra uzbrucējs Džonsons (52, 8+14) pērn sezonu sāka ļoti labi, taču ne tik labi pabeidza. Džonsonam un Šrempam jau bija Eiropas pieredze, Žirū – nebija, kas skaitās slikti, Eiropa un lielie laukumi ir mazliet cita realitāte nekā AHL. Arī jaunajam centram Vilsonam (1,83 m, 91 kg) nav Eiropas pieredzes... Visa karjera līdz šim ritējusi Amerikā – Kolgeitas universitātē, ir neliela NHL prakse (39, 4+9), lielāko daļu karjeras aizvadot AHL (497, 166+197). Droši vien liela daļa jau piemirsusi, ka augustā Rīgā vēl bija arī tāds kadrs kā Luceniuss, kuru Peka atskaitīja par normālas attieksmes trūkumu.

Divu pašmāju uzbrucēju – Ankipāna un Ivanāna – zaudējums ir zaudējums pirmām kārtām jau tāpēc, ka abi mūsējie, taču Ģirtam pēdējā sezona profesionālās iznāca viduvēja, savukārt Raitis kā policists šeit bija vismaz gadu par vēlu. Cita lieta, ka Raitis un arī Jēkabs Rēdlihs godprātīgi trenējās un darīja visu, kas bija viņu spēkos, un varbūt nebija pelnījuši šādu šķiršanos no «Dinamo». Taču hokejs ir skarbs sporta veids. Jaunie – Miks Lipsbergs un Elvijs Biezais –, manuprāt, pērn bija ne tik gatavi kā Kuzmenkovs un Kārlis Ozoliņš šovasar.

Objektīvi uzbrukuma līnijā ir vislielākie zaudējumi, taču ieguvumi (Hosa, Vilsons, Cipulis, arī Ščehura, kurš Rīgā ieradās septembra beigās) nav mazāk vērtīgi. Gribējam Lauri Dārziņu, Čeljabinska pārpirka, gribējam Jāni Spruktu, taču loģiski, ka Sprukts grib vairāk, nekā Sējējs spēj piedāvāt.

Uzbrukumā savus spēkus vēl pārbauda Marsels Haščāks (1987.), Slovērijas čempions Košices vienībā, pēdējo divu pasaules čem-

pionātu dalībnieks, 2012. gada pasaules vicečempions.

Jā, pērn ap šo laiku bija nojausma, ka septembra vidū komandai var pievienoties Kaspars Daugaviņš, taču apgalvot, ka pērnā augusta uzbrucēji bija meistarīgāki par tagadējiem, īsti pamata nav. Turklāt pašmāju jaunie un vairs ne tik jaunie kadri kļuvuši par gadu pieredzējušāki.

TRENERI	
«Dinamo»-2013	«Dinamo»-2012
Ābols	Ābols
Ignatjevs	Ignatjevs
Ankipāns	Rautakalio
Klodāns	Tarvainens

Pekam Rautakalio bija vismaz divdesmit gadu pieredze galvenā trenera amatā, Ābols kopš pērnā gada 5. novembra dzīvoja ar v.i. 44 gadus vecā vārtsargu trenera Mikas Tarvaineņa CV ir darbs Somijas un Zviedrijas elites līgas klubos, taču pēc vienas sezonas KHL somis atgriezās, no kurienes nācis – zviedru klubā «Timra». Grūti spriest, cik šis Mika bijis labs treneris Rīgā, droši vien darīja, ko varēja, taču sezonas beigās, kad šeit vairs nebija Pekas, esot grimis somiem piedēvētā izklaidē.

Pasaules čempionātā Helsinkos aprunājos ar vairākiem somu kolēģiem. Vai Rautakalio ir spēcīgs treneris? Nevienam neteica, ka slikts, taču trāpījies ne savā komandā. Ja nav arī kontakta ar ģenerālmenedžeri, kā tas bija pirmajā sezonā, ja īsti nav kontakta ar komandu – es pats par sevi, komanda par sevi, tad loģiski, ka hokejisti sāka atcerēties Jūliusa Šuplera laikus.

Šovasar komandā ienākot diviem jauniem treneriem – Ģirtam Ankipānam un Jurim Klodānam, esot atgriezušies atjaunotā «Dinamo» pirmsākumu gaisotnē. Zinu, ka dažs smikņā par abiem jaunajiem, taču Ģirta, visu laiku spēlējot hokeju, pratis pabeigt LSPA. To pašu izdarījis arī Juris, kurš savainojuma dēļ hokeju gan nespēlēja gadus desmit. Pēdējā laikā strādājot Jelgavā, trenējot arī Ventpils jaunos vārtsargus, kā arī aktīvi piedaloties visās vārtsargu aktivitātēs, Tretjaka un Naumova nometnes ieskaitot.

Visi četri treneri ir mūsu cilvēki, hokeju spēlējuši zem Latvijas karoga. Ābolam ir četrarpus gadu pieredze KHL kā trenera palīgam, pusgads ar v.i., ideāli pārzina pretinieku apcirkņus, nav noslēgts kā Rautakalio, taču nav arī tik atvērts kā Šuplers. Gudrs puika, ar savām komunikācijas spējām jau paspējis iegūt

Apguvis hokeja gudrības Liepājā, Artūrs Kuzmenkovs ir izaudzis jau līdz divu gadu līgumam ar Rīgas «Dinamo». ➤

preses labvēlību, un tas arī saprotams, jo Artis bijis arī barikāžu šajā pusē. Hokeju saprot un spēj arī padotajiem pateikt, ko grib. Nav izteikts Rautakalio forčekinga piekritējs, līdz ar to «Dinamo» pavilksies tuvāk Šuplera laiku komandai, taču tas vairs nebūs arī Jūliusa hokejs. Rautakalio atklāti pateica, ka nesaprotot čehu un slovēku hokeju (arī apzelētais gadījums ar Peružāleku), savukārt Ābols ir gatavs pieņemt visu bišu pienesto medu. Arta sejā vairāk redzams smaids, un TV ekrānos laiku pa laikam redzams, kā treneris ar apmierinātu smaidu sejā aplaudē Mika Indraša supergolam Jaroslavļas «Lokomotiv» vārtos.

Skaidrs, ka pērnās vasaras treneru kolektīvs formāli skaitās spēcīgāks, taču man gribas ticēt, ka Ābola brigāde sasniegs daudz vairāk. Arī ar Ignatjeva pieredzi, Ankipāna un Klodāna viltībām. Tie nav puikas, kas obligāti skries ar galvu sienā. Ja pārdesmit centimetrus tālāk ir caurums tajā.

Vēl septiņas spēles, lai sagatavotos KHL sestajai sezonai. No 12. līdz 16. augustam četras spēles Prāgā. 12. augustā plkst. 13. ar Kazanā «AK Bars», 13. augustā plkst. 17.30 ar Prāgas «Lev», 15. augustā plkst. 13 ar Ufas «Salavat Julajev», bet 16. augustā vai nu plkst. 13 vai 17.30 – mačs par konkrētu vietu. Visas spēles, izņemot maču ar Ufu, translē «Eurosport 2». **SA**

Anglijas 10 iemesli,

RAIMONDS RUDZĀTS

Sestdien futbola draugi visā pasaulē varēs uzgavilēt, jo sāksies jaunā Anglijas premjerlīgas sezona, par kuru, kā ierasts, pieklājīga interese būs arī Latvijā. Gaidāmā futbola izrāde visas sezonas garumā solās būt sevišķi interesanta, jo, lai arī aktieru rindās vērienīgu pārkārtojumu nav, radošās grupas (treneru) sastāvs sola mums interesantu un neparedzamu sezonu. Uzskaitīsim 10 iemeslus, kāpēc būtu vērts tai pasekot līdzī.

Mourinju atgriešanās

Premjerlīga ir iedomājama bez harismātiskā portugāliešu trenera Žuzē Mourinju, taču ar viņu tā ir krāsaināka un par vienu futbola titānu bagātāka. Pēc 6 gadu prombūtnes Mourinju ir atgriezies Anglijā, turklāt turpat, no kurienes devās prom – Londonas «Chelsea». Kopš viņa aiziešanas «Chelsea» ir piedzīvojuši labākas un sliktākas sezonas, taču

premierlīga sāk: kāpēc tas ir jāredz

ilgtermiņā klubs ir mīnājies uz vietas. Lai arī «labākā drauga» Fērgusona pie «Manchester United» stūres vairs nebūs, temperamentīgais portugālis noteikti pamanīsies izprovocēt asākas vārdu apmaiņas gan treneru starpā, gan arī sev vien raksturīgajā stilā izdarīt spiedienu uz tiesnešiem. Runā, ka šoreiz Mourinju Londonā ir ieradies uz ļoti ilgu laiku ar ļoti grandioziem mērķiem, un gaidāmā sezona būs pirmais atskaites punkts. Negaidīti rāms «Chelsea» līdz šim ir bijis transferu tirgū, tomēr būtiski papildinājumi ir bijuši. Jāatzīmē Andrē Širles 22 miljonu vērtā iegāde no «Bayer», kā arī tikai 20 gadus vecā nīderlandiešu talanta Marko van Ginkela pievienošanās «Chelsea». Mourinju rokraksts ir labi salasāms – tiek meklēti jauni spēlētāji jaunam modelim.

«Manchester City» rāpsies atpakaļ tronī

Pamatīgas pārmaiņas ir piedzīvojuši pašreizējie premierlīgas vicečempioni «Manchester City», kuri jaunu spēlētāju iegādei ir iztērējuši vairāk nekā 100 miljonus eiro. Turklāt komandai ir arī jauns galvenais treneris – čiliētis Manuels Pelegrīni, kurš ar vēl lielāku vērienu (Kakā, Krištianu Ronaldu, Šabi Alonso un citi) savulaik pārņēma Madrides «Real», taču diez ko ilgi Madridē neuzkavējās. 40 miljoni eiro par pussargu Fernandinju, 26 miljoni par Melnkalnes burvju nūjiņu Jovetiču, kā arī kopā 45 miljoni ir pārskaitīti «Sevilla» par Hesu Navasu un Alvaro Negredo iegādi. Pelegrīni arī būs viens no tiem treneriem, kurš premierlīgas sezonu padarīs košāku, jo tiek raksturots kā visnotaļ īpatnējs treneris, kuram allaž ir ticis pārņemts aktivitātes trūkums spēļu vadīšanā, kā arī pārlietu lielā milestība pret golfu, kas paņemot, pēc Madrides «Real» vadības domām, pārāk daudz laika un traucējot veikt tiešos darba pienākumus. Tiesa gan, savas karjeras laikā Pelegrīni ir pierādījis, ka nav sprinteris, taču, ja viņam tiek dots laiks, viņš no katras savas komandas pamanās izspiest maksimumu un pat vēl mazliet. To viņš uzskatāmi ir parādījis, strādājot ar «Villareal» un «Malaga».

«Arsenal» ambīcijas

«Arsenal» fanus allaž ir kaitinājusi kluba kadru politika, allaž pārdodot labākos futbolistus, kurus paši ir padarījuši par zvaigznēm. Tas viss tika darīts, lai stabilizētu kluba

finansiālo situāciju un atpelnītu 2006. gadā pabeigto kluba jauno stadionu. Taču šovasar pēkšņi «Arsenal» mērenību ir metuši pie malas un paziņojuši, ka nu ir spējīgi tirgū mēroties spēkiem ar visiem Eiropas varenajiem, jūnijā arī paziņojot – viņi varot atļauties iegādāties arī Veinu Rūniju. Tāpat bija interese par Iguainu, Svaresu un citām futbola zvaigznēm, taču divu mēnešu laikā tā arī nekādi skaļi darījumi nav notikuši. Visticamāk, skaļie papildinājumi, ja tādi būs, ir gaidāmi augusta beigās (kas vispār «Arsenal» ir ļoti raksturīgs brīdis, lai iepirktos). Ja tā jau itin pieklājīgais sastāvs saņems līdz septembrim vēl dažu izcilu spēlētāju piešprici, tad pavisam droši arī «Arsenal» varam minēt starp premierlīgas čempionu titula tīkotājiem. Katrā ziņā gaidāmā sezona sola iezīmēt jaunu posmu «Arsenal» evolūcijā.

Pirmais Velsas derbijs

Šosezon Anglijas premierlīgā spēlēs velsas divas komandas no Velsas. «Swansea» ar savu sniegumu pēdējās sezonās ir kļuvusi par stabilu premierlīgas vērtību, bet gaidāmajā sezonā viņiem kompāniju sastādīs arī «Cardiff City». Abas Velsas komandas nav snaudušas arī vasarā, iztērējot arī pāris desmitus miljonu eiro. Piemēram, «Swansea» ir iegādājies jauno Kotdivuāras futbola zvaigzni Vilfrīdu Bonī, savukārt «Cardiff City» rindas ir papildinājis viens no aizvadītās sezonas atklājumiem «Tottenham Hotspur» rindās aizsargs Stīvens Kaulkers. «Swansea» premierlīgā ienāca 2011. gadā, bet aizvadīto sezonu noslēdza 9. vietā, kā arī ieguva Līgas kausu, spēlējot acij tīkamu futbolu. Savukārt «Cardiff City» nekad iepriekš vēl nav spēlējusi premierlīgā un Anglijas futbola augstākajā līgā atgriežas pēc 53 gadu pārtraukuma. Divi Velsas derbiji, kas gaida mūs jaunajā sezonā, būs vēl nebijis notikums Anglijas futbola augstākajā līgā visā 125 gadus ilajā tās vēsturē!

Deivida Moiza neiespējamā misija

Neapskauzamā situācijā labprātīgi sevi ir nostādījis skots Deivids Moizs, kurš starpsezonā ir nomainījis pie «Manchester United» stūres citkārt par visu laiku labāko futbola treneri saukto seru Aleksu Fērgusonu, kurš savā amatā sabija nepilnus 27 gadus. Jau no pirmās darba dienas Moizam nācās pasvīst – vienubrīd ļoti aktīvi tika runāts par Veina Rūnija došanos uz kādu citu klubu, kas pagaidām vēl nav piepildījies. Jaunais galvenais treneris vairākkārt ir licis noprast, ka nevēlas, lai ilggadējais kluba spēlētājs pamestu «Manchester United». Ja runājam par tirgus aktivitātēm, tad savu darbu jaunajā amatā Moizs ir uzsācis ļoti godbijīgi, lieki veikalus skatlogus nepētot. Tas gan nenozīmē, ka «Manchester United» līdz septembrim neplāno nevienu vērienīgu darījumu. Skaidrs, ka «Manchester United» jauna galvenā trenera rokās – tā būs viena no lielākajām intrigām gaidāmajā sezonā.

Kāds izskatīsies «Tottenham Hotspur»?

Lai ko arī publiskajā telpā runātu par Garetu Beilu un viņa došanos no «Tottenham Hotspur» uz Madrides «Real», ļoti ticams, ka viņš šosezon uzspēlēs arī pirmajās premjerlīgās kārtās, pat ja tiešām vēlāk dosies uz Spāniju. Ja par spīti milzu interesei Beils tomēr paliks Londonā, tad lielākie ieguvēji būs viņa pašreizējā komanda un arī Anglijas premjerlīga. Vasarā komandu ir papildinājuši tādi spēlētāji kā Paulinju un Roberto Saldado, no kuriem noteikti tiek gaidītas pirmo viļņu partitūras. Tāpat par nepilniem 9 miljoniem eiro ir iegādāts arī Nasers Čadli no «Twente», kas nozīmē, ka beļģu diaspora premjerlīgā ir kļuvusi vēl lielāka. Saglabājot Beilu un pārējos kodola spēlētājus, kā arī klāt pieliekot jau iegādātos, Londonas klubs arī iestājas rindā pēc godalgām un, kas zina, varbūt beidzot ir nobriedis kam lielākam. Pēdējās sezonās allaž mazliet pietrūkst, lai kvalificētos vismaz UEFA Čempionu līgai, bet pacietība ir bijusi šīs komandas rota, tāpēc sajūtas saka priekšā – šī varētu būt tā sezona, kad «Tottenham Hotspur» tiek atalgoti par pragmatismu.

Ciņa par palikšanu

Katru sezonu premjerlīgā trīs komandas mainās – trīs neveiksmīgākās iepriekšējā sezonā ir spiestas nolaisties līmenī zemāk, savukārt trīs citas nāk vietā. Šosezon premjerlīgā atkal redzēsīm «Hull City», tāpat arī Latvijas futbolam labi zināmo «Crystal Palace» un jau pieminēto «Cardiff City». Pieredze rāda, ka visbiežāk tieši jaunpienācēji arī kļūst par galvenajiem «favorītiem» uz izkrišanu, un izņēmums nebūs arī šis iesaukums. Pagaidām izskatās, ka arī «Aston Villa» visu sezonu varētu pavadīt kraujas malā, arī «Stoke City» sastāvs nepārlicina, pārliecinoši neizskatās arī «Newcastle United», kuri pirms dažām sezonām jau Anglijas eliti atstāja. Kā vienmēr,

visinteresantākās ciņas ir par godalgām, bet, kad to sadalījums jau ir daudz maz skaidrs, īstu plēšanos parasti var novērot arī par vietas saglabāšanu zem saules, kas noteikti atsevišķam komandu lokam būs darba kārtībā visas sezonas garumā.

Vēl viena «zelta paaudze»?

Iespējams, ka «Manchester United» vēl pagūs iegādāties kādu spēlētāju ar skaļāku vārdu, taču starpsezona kārtējo reizi ir aplicinājusi, ka pašu siltumnīcās ir nogatavojušies jaunie gurķi. Klubam ir jauns treneris, kuram varētu būt tas gods ievadīt lielajā futbolā kluba jauno «zelta paaudzi», kas tiek salīdzināta ar Fergusona zelta puikām – Gigsu, Bekhemu un visiem labi zināmo kompāniju, kas sevi pieteica 90. gadu sākumā. Stadiona tuvumā uzaugušais vietējais delveris Džeši Lingārds (20 gadi), beļģis Adnans Janužajs (18), dviņubrāļi Maikls un Vils Kīni (20; attēlā), kuriem radniecības ar Roju Kīnu nav, un Džeks Bārbmijss (slavenā Nika Bārbmija dēls) ir kvintets, kas šosezon «Manchester United» rindās varētu ienākt ar troksni un, kas zina, iespējams, ar laiku kļūs par Moiza ēras «Manchester United» sejmā.

Derbiji

Līdz ar vēl vienas Velsas komandas parādīšanos premjerlīgā ir kļuvusi par vienu interesantu derbiju bagātāka. Spriedzes un notikumu ziņā pēdējās sezonās priekšplānā

ir izvirzījušies abu Mančēstras klubu derbiji, savukārt abu Liverpūles klubu – «Everton» un «Liverpool» – derbijs bija, ir un būs absolūtā premjerlīgas un visas pasaules futbola klasika, neraugoties uz to, ka abas komandas pēdējās sezonās atrodas drošā attālumā no labāko četrinieka. Vienmēr saistošas ir arī Londonas klubu savstarpējās spēles, īpašu uzvaru liekot uz «Chelsea» un «West Ham United» jau vēsturiski sarežģītajām attiecībām, kā arī allaž skatāmo Ziemeļlondonas derbiju, tiekoties «Arsenal» un «Tottenham Hotspur». Tāpat neizpaliks arī «Tyne-Wear» derbijs jeb divu Ziemeļaustrumanglijas pilsētu klubu «Newcastle» un «Sunderland» savstarpējo attiecību skaidrošana – abas pilsētas atrodas kurpes metiena attālumā viena no otras. Šosezon, ļoti iespējams, abu tikšanos sezonas beigu daļā varētu pavadīt arī ciņa par vietas saglabāšanu premjerlīgā. Premjerlīgas jaunā sezona būs pilna ar saistošiem un jau vēsturiskiem futbola derbijiem, kas noteikti neliks vilties, kā arī pašu pirmo divu Velsas komandu tikšanos Anglijas futbola elitē.

Jaunas sejas = jaunas zvaigznes?

Starpsezona premjerlīgas klubu rindās ir papildinājuši vairāki spēlētāji, kuri vēl tikai gaida savu debiju specifiskajā premjerlīgas futbolā un vēl ir tikai ceļā uz superzvaigzņu statusu. Visaktīvākie spēlētāju iegādē, kā jau minēts, ir bijuši «Manchester City», un visiem par brangu naudu iegādātajiem futbolistiem tā būs debija Anglijā. Īpašu uzmanību vajadzētu pievērst 23 gadus vecajam Jovetičam (attēlā), kurš iepriekš «spridzināja» A sērijā «Fiorentina» sastāvā. Tikmēr «Manchester United» daudz gaida no pēdējā Fergusona pirkuma angļa Vilfrīda Zahas, kurš arī premjerlīgā vēl nav spēlējis. «Chelsea» rindās debītēs Vācijas jaunā viļņa zvaigzne Širle, par kuru angļu klubs interesējās jau sen. Komforta zonu Valensiju ir pametis uzbrucējs Soldado, par kuru Totenhema galdā nolika 30 miljonus eiro – tik lielu summu samaksājot, noteikti tiek gaidītas pirmās vietas bombardieru tabulā. «Everton» no «Barcelona» irē pēdējo gadu spilgtāko «La Masia» audzēkni Žerāru Delofuē, kura karjerā šai sezonai būs izšķiroša nozīme – viņš var aiziet pa Mesi ceļu un var aiziet arī pa Bojana Krkiča ceļu. Nav izslēgta arī vairāku skaļāku darījumu iespējamība līdz pat septembrim. SA

MARATONS

VASARA

2013

→ ATVAĻINĀJUMA TRENINPLĀNS

KALIFORNIJAS
ULTRAMARATONS

ORIENTIERISTS
**EDGARS
BERTUKS**

KĀ TRENĒJAS

MĀRIS ŠTROMBERGS?

KĀ ATJAUNOT IZSMELTĀS
ENERĢIJAS REZERVES?

ĪPAŠI PAR VELO

TRENINPLĀNI, TRAUMAS, APĢĒRBS
UN LABĀKIE VELOSIPĒDI

Nr. 2

MEKLĒ ŽURNĀLU PRESES TIRDZniecības vietās no 1. augusta

PACIENTS

drīzāk veseļojas, nekā mirst

ANATOLIJS KREIPĀNS

Pagājušās nedēļas nogalē «Zelta zirga» trasē Ķegumā jau 18. reizi risinājās pasaules čempionāta posms motokrosā ekipāžām jeb motociklu ar blakusvāģiem klasē, kas jau pats par sevi ir izcelšanas cienīgs fakts. Tieši šajā klasē mums joprojām ir vienīgie pasaules čempioni motokrosā (starp pieaugušajiem), tieši šī klase, kas tautā saukta vienkārši par blaķenēm, bija visu motokrosu nagla, un daudzi gaidīja tieši «blaķeņu» braucienus. Likumsakarīgi, ka pirmo reizi pasaules čempionāta posms motokrosā pie mums 1996. gadā notika tieši ekipāžu klasē. Gadu gaitā ažiotaža te kritās, te atkal cēlās, arī motosporta pasaules čempionātu kontekstā «blaķenes» tika uzlūktas dažādi, taču ir izdzīvojušas, un pašreiz, kā mēdz teikt, pacients ir drīzāk dzīvs, nekā miris. Pacients veseļojas.

Kopš 1997. gada, kad Kristeris Serģis un Artis Rasmanis ieguva savu pirmo no pieciem pasaules čempionu tituliem, tikai vienreiz – 2006. gadā – mums nebija medaļas pasaules čempionātā ekipāžu motokrosā. Vai nu kāda mūsu ekipāža, vai mūsu pilots ar ārzemju līdzbraucēju (retāk), vai kāds mūsu līdzbraucējs ārzemju pilota motocikla «kulbā» (biežāk), bet medaļa vai pat tituls un medaļas bija. Izskatās, ka šis gads nebūs izņēmums – divkārtējais pasaules čempions ar holandiešu Danielu Vilemsenu un pilna pasaules čempionāta medaļu komplekta īpašnieks Kaspars Stupelis beļģa Etjēna Baksa ekipāžas kantētāja lomā, Elvijs Mucenijs (viņam pagaidām vēl nav pasaules čempionāta medaļu) šādā pašā lomā cita beļģa Jana Hendriksa ekipāžā, kā arī brāļi Jānis un Lauris Daideri ir starp medaļu pretendentiem.

Kaspars Stupelis savā mājās posmā Ķegumā ir uzvarējis gan ar pašreizējo pilotu Ejtēnu Baksu, gan ar Danielu Vilemsenu, Kristeru Serģi un Māri Rupeiku, viņš «Zelta zirga» trasē Ķegumā vispār reti kad nebija trijniekā kādā no braucieniem vai abu braucienu summā, tāpēc neviens nebrīnījās, ka Bakss/Stupelis triumfēja Latvijas GP izcīņā otro gadu pēc kārtas.

četras «nullītes». Holandē braucu ar ielauztām ribām plus pievīla tehnika otrajā braucienā, bet Beļģijā pirmajā braucienā motociklam nolūza kāpslis un bijām tikai astotie. Tāpēc arī nav tā, kā pirms sezonas bijām cerējuši.

– Pirms Ķeguma uzvaras braucienos vispār bija tikai trim ekipāžām – jums, Adrianam un francūžiem Žiro/Musē. Īsti labi tas laikam nav...

– Jebkurā gadījumā labāk nekā kādreiz, kad uzvarēja vai nu Serģis, vai Vilemsens un tikai «ļoti lielos svētkos» kāds cits. Būtu ierindā Vilemsens, būtu četrām ekipāžām uzvaras. Ja vēl Joriss Hendriks ar Kasparu Liepiņu būtu turpinājuši braukt, tad būtu vēl vieni potenciāli uzvarētāji. Jau pieci. Konkurence nav maza, pirmās vismaz piecas sešas ekipāžas ir spēcīgas, un ar katru no tām jārēķinās. Savukārt kopā šosezon kaut vienā posmā ir startējušas jau 99 ekipāžas, bet 52 no tām ir guvušas punktus. Mazāk par 40 vispār reti kurā posmā ir. Ko tad lai saka par slaveno MX1 klasi, kurā Čehijas posmā Loketā piedalījās tikai 20 sportistu? Nevis kaut kur Brazīlijā vai tālu Āzijā, nevis kaut kur dziļi Krievijā, bet gan Eiropas centrā un vienā no atzītākajiem mo-

attiecīgi par vietām finālbraucienos. Nekādas lielās summas tās nav, un par to naudu neiztiksi, bet tomēr tas ir vairāk nekā nekas. Jauna perspektīva ekipāža parādījusies zviedriem, atkal laba ekipāža ir Šveicei, varbūt atdzīvošies igauņi, arvien vairāk ir to, kuri grib rīkot pasaules čempionāta posmu – savulaik taču bija tikai astoņi posmi, bet tagad ir 14 posmu un ir konkurence par to sarīkošanu. Žēl, ka vācieši pazuduši, arī Krievijai pašreiz nav spēcīgas ekipāžas, taču gan jau drīz atkal būs, jo Krievija nākamgad atkal grib rīkot pasaules čempionāta posmu. Paskaties – kopvērtējuma pirmajā desmitniekā ir septiņu valstu pilotu ekipāžas.

– Četrās ekipāžas desmitniekā ir mūsu vai pa pusei mūsu. Latvijas kantētāji joprojām ir pieprasīti!

– Parasti jau pilots veido ekipāžu, kas nozīmē, ka viņš arī galvenokārt gādā sponsorus jeb finansē ekipāžu. Latvijā situācija nav tik laba, citur Eiropā to ir vieglāk izdarīt, tāpēc, tiklīdz parādās kāds perspektīvs kantētājs, tā to kāds «savāc» – ja vien, protams, viņam nav iespējas braukt kopā ar labu pašmāju pilotu. Ja reiz esi ticis braukt ar labu pilotu, tad diez vai nāk-

Šosezon kaut vienā posmā ir startējušas 99 ekipāžas, bet 52 no tām ir guvušas punktus. Mazāk par 40 vispār reti kurā posmā ir. Ko tad lai saka par MX1 klasi, kurā Čehijas posmā piedalījās tikai 20 sportistu?

Tas viņiem ļāva nedaudz nostiprināties otrajā vietā kopvērtējumā un turpināt pakalpdzišanos lideriem – beļģim Benam Adriansenam un holandiešim Benam van den Bogārtam.

Tieši Kasparu Stupeli vēl pirms sacensībām Ķegumā aicinājām uz sarunu par ekipāžu motokrosu – kādas izredzes pašam ar Baksu, kas ekipāžu motokrosā pašreiz īsti notiek jeb kā tad pacientam patiesībā ir ar veselību?

«Mums pašreiz galvenais ir nostiprināties otrajā vietā, jo tuvākie sekotāji tomēr nav tālu atpalikuši, bet priekšā vēl – nerēķinot Ķegumu – četri posmi jeb astoņi braucieni. Teorētiski var iegūt 200 punktu. Adriānsens ir patālu, un vismaz tagad par viņa noķeršanu vēl nerunāsim. Varbūt vēlāk,» saka Kaspars Stupelis.

– Jums un Adriānsena ekipāžai pirms Ķeguma bija pa astoņām uzvarām, tā ka potenciāli...

– ...mēs arī varējām tagad būt pirmie. Pirmajā posmā nebraucām Etjēna savainojuma dēļ, vēlāk Čehijā pirmajā braucienā uzbrauca virsū man. Jau

motokrosa centriem. «Youthstream» biznesa piegājiens diemžēl sāk dot «augļus»... Jau tagad MX1 pasaules čempionātā brauc tikai elite jeb rūpniecību komandu motobraucēji, vēl daži labi braucēji un tie, kas var samaksāt par piedalīšanos, nevis patiešām ir spēcīgāki par citiem un tāpēc tikuši startēt pasaules čempionāta posmā. Ekipāžu motokross attīstās. Varbūt ne tik strauji, kā mums gribētos, taču – pacients vairāk ir dzīvs un pat veselojas, nevis mirst. Savulaik, līdz ar kvadriciklu klases parādīšanos, daudzi teica, ka nu tagad «blaķenēm» pienācis gals, ka tagad tās «izēdīs», bet – kas notika? Nupat Eiropas čempionāta posmā Vācijā finālā startēja tikai 14 «kvadru»... Ekipāžu motokrosam tomēr ir diezgan senas tradīcijas, turklāt mums nedaudz arī maksā – par tikšanu finālbraucienos un

si atpakaļ pie sliktāka, kaut arī tas būs jaunais savējais. Pēdējā laikā neviens jauns pilots – atskaitot Arnoldu Sili – nav parādījies, taču pēc dažiem gadiem varētu būt, un vispār pašreiz ekipāžu motokrosā plašumā vērsas kustība, kāda nekad agrāk nav novērota.

– Interesanti, interesanti...

– Man klasesbiedram ir dvīņi – tikai sešus gadus veci puikas –, un viņi jau braukā ar minimotociklu. Gribējām sarunāt, lai viņi atbrauc uz Ķegumu, lai nobrauc vieni paši kādu aplīti vai atklāšanā lai parādās, un lai cilvēki redz, ka ne tikai solomotociklu klasēs ir minimotocikli un tik mazi braucēji, taču pagaidām neizdevās. Varbūt nākamgad sanāks, skatītājiem tas būtu interesanti, un varbūt vēl kādu tas ieinteresētu. Toties abi bija Latvijas čempionāta posmā Viļākā, un visiem bija lielas acis, jo neko tamlidzīgu neviens nebija redzējis. Skatītāji bija sajūsmā. Tamlidzīgas zēnu ekipāžas ar speciāliem maziem mocīšiem brauc Holandē, Beļģijā, Vācijā un Francijā. Nākotne mums ir. Mēs te nesen paskatījāmies 20 gadu vecu ierakstu, un likās, ka pašreiz desmitās un zemāku vietu ieguvēji brauc ātrāk – ekipāžu motokrosā ir daudz lielāks ātrums nekā kādreiz, tas ir kļuvis dinamiskāks un skatāmāks. **SA**

← Kaspars Stupelis optimistiski raugās ekipāžu motokrosa nākotnē. Dinozauru liktenis šai motosporta disciplīnai nedraud.

«FERRARI» un AL kad atkal būs uzvaras?

ARMANDS PODĀNS

F1 aizkulisēs kādu laiku klīdušās baumas, ka «Ferrari» komandas līderis Fernando Alonso varētu pārcelties uz «Red Bull», negūst apstiprinājumu, taču tas nemazina itāliešu satraukumu par nespēju cīnīties ar Sebastjānu Fetelu. «Ferrari» prezidents Luka di Montedzemolo šķīļ zibeņus un aicina darīt visu iespējamo, lai sezonas otrajā pusē sarkanās mašīnas būtu konkurētspējīgākas, bet Alonso rastos iespēja spēkoties par uzvarām.

Fernando Alonso no sezonas līdera Sebastjāna Fetela atpaliek jau 39 punktus un, ņemot vērā «Ferrari» mašīnu pašreizējo kondīciju, diez vai tic iespējai cīnīties par titulu. →

divkārtējo kopvērtējuma uzvarētāju, spānietim paredzēja spožu nākotni, nu gluži kā Šūmaheram vecākajam, taču laiks apstājās – parādījās Lūiss Hemiltons, ātri no puikas par pieaugušu vīru izauga Fetels, kurš nu jau ir jaunākais čempions, bet Alonso turpina cīnīties ar «Ferrari», kas šobrīd nav no ātrākajām, un apzinās, ka iespēja tikt pie titula viņam var

Vēl pastāv teorētisks variants, ka «Ferrari» un «Red Bull» samainās ar saviem līderiem.

Montedzemolo nikns

Šoruden apritēs jau seši gadi, kopš viena no titulētākajām F1 komandām «Ferrari» izcīnījusi pēdējo pasaules čempionu titulu pilotu vērtējumā – diez vai kāds šaubās, ka atlikušajos deviņos posmos Sebastjāns Fetels no «Red Bull» nosargās iekrāto 39 punktu pārsvaru pār itāliešu karognesēju Fernando Alonso, lai gan F1 mēdz gadīties visādi, kā, piemēram, pagājušās sezonas izskaņā, kad pats spānietis pamanījās zaudēt 44 punktus.

Un tomēr, liekot roku uz sirds, neticas Alonso un «Ferrari» izrāvienam sezonas otrajā pusē, ja nu vienīgi F1 augstākie spēki neiejaucas... Acimredzot par titula iegūšanas neiespējamību šosezon domā arī pats Alonso, jo pretējā gadījumā diez vai viņš atļautos publiski kritizēt komandu – visi zina, ka «Ferrari» vienībā iekšējās problēmas parasti arī paliek tās iekšienē, un šādu kārtību gluži mafiozi stilā savulaik bez ierunām akceptēja visas F1 zvaigznes no sarkano komandas ar Mihaelu Šūmaheru priekšgalā. Bet, lūk, Alonso meklē vainīgos pēdējā laika neveiksmēs...

«Visus izcilos čempionus, kuri pārstāvējuši «Ferrari», allaž esam lūguši komandas intereses stādīt augstāk par personiskajām,» pēc Ungārijas GP, apsveicis Alonso ar 32. dzimšanas dienu, kategoriski paziņoja «Ferrari» šefs

Luka di Montedzemolo. «Šobrīd nepieciešams saglabāt vēsu prātu, izvairīties no diskusijām, nodemonstrēt pazemību un ar pārliecību dot savu artavu kopējos panākumos, būt kopā ar komandu un tās darbiniekiem gan trasē, gan ārpus tās.»

Var saprast Alonso. 32 gadi aiz muguras, lielajā autosportā vairs atlikušas piecas, nu, iespējams, nedaudz vairāk sezonu, bet trešais tituls kā nedodas, tā nedodas rokā. Lai gan «Ferrari» spānietis pievienojās tieši ar cerībām atkal kļūt par pasaules čempionu. Pagājušosezon Fernando patiesi bija ļoti tuvu tam, tomēr čempionāta izskaņā Fetels un «Red Bull» sasparojās un ne tikai atvinnēja Alonso iekrāto iespējamā handikapu, bet arī pārspēja viņu izšķirošajās cīņās.

Alonso sāk apnikt

Protams, pats Alonso publiski nekad neatzīs, ka tituls jau izslīdējis no rokām, gluži pretēji, viņš apgalvo, ka visa cīņa vēl priekšā, ka nākamās trases kalendārā Spā un Moncā ir piemērotas «Ferrari» mašīnām. Laikam jau tā ir, taču tikai gadījumā, ja pašas šīs mašīnas ir uzvarētspējīgā kondīcijā, par Alonso neviens nešaubās...

Savulaik Alonso kļuva par jaunāko pasaules čempionu, nedaudz vēlāk arī par jaunāko

rasties ne agrāk kā pēc gada. Varbūt ir vērts šķirties no «Ferrari»? Bet tādā gadījumā uz kuriem? Protams, «Red Bull», kas ar garantiju piedāvās uzvarētspējīgu mašīnu.

«Man šķiet, ka Alonso kaut kā jāreaģē uz situāciju. Viņš jau trīs gadus gaida titulu, un katru reizi Fernando priekšā nostājas «Red Bull»,» filozofē bijušais F1 pilots Gerhards Bergers. «Un viņam jādara viss, lai nonāktu tur. «Red Bull» ir komanda ar ģeniālu konstruktoru Edriānu Nūiju, un tas garantē, ka mašīna jebkurā gadījumā dos iespēju cīnīties par uzvarām. Protams, ja Fernando ir strikts līgums ar «Ferrari» līdz 2016. gada sezonas beigām, tad par pāreju var aizmirst. Taču, iespējams, tur ir kaut kādi punkti, kuri dod viņam iespēju pāriet uz «Red Bull».»

Ungārijas posmā krietnu laiku draudzīgi tērzējam ar «Red Bull» komandas vadītāju Kristianu Horneru tika manīts Alonso menedžeris Luiss Garsija Abads, un tas tikai pastiprināja baumas, ka sarunas objekts esot tieši spānietis. Abads vēlāk gan paziņoja, ka ar Horneru apsprieduši citu viņa izbilstamo Karlosu Sainsu jaunāko, taču kāds gan iemesls viņiem runāt par autosporta leģendas dēlu, kam līdz F1 vēl ļoti tālu un kurš turklāt ir «Red Bull Junior» programmas dalībnieks... Ka runa nav bijusi par Sainsu, vēlāk apstiprināja arī

ALONSO:

Horners, piebilstot: «Patiesībā mums jau bija skaidrs priekšstats, kam jāstājas Marka Vēbera vietā, taču dažkārt no nekurienes parādās varianti, par kuriem pat neesi domājis.»

«Red Bull» atkrīt

Tātad tomēr runa bijusi par Alonso, taču pagājušonedēļ «Red Bull» paziņoja, ka uz «Red Bull» otrā pilota vietu esot divi pretendenti – Daniels Rikardo un Kimi Raikonens, kurš finansiālajās grūtībās nonākušajā «Lotus» algu it kā neesot saņēmis jau kopš janvāra.

Domājams, ka «Red Bull» vadība lieliski apzinās, lai arī cik pievilcīga šķistu iespēja dabūt savā paspārnē divkārtējo pasaules čempionu Alonso, minūsu šādai pārejai būtu krietni vairāk. Štrunts par kompensāciju, ko tādā gadījumā pieprasītu «Ferrari», galvenais, ka diez vai vienā komandā spētu sadzīvot divi piloti ar tik lielām ambīcijām, un F1 vēsturē tam ir daudz spilgtu piemēru. «Ja par «Red Bull» pilotiem kļūs Fetels un Alonso, čempiona titulu pie «Ferrari» stūres izcīnīs Raikonens,» uzskata vēl viens bijušais F1 pilots Marks Zūrers. «Tā notika jau 2007. gadā, kad Alonso un Lūiss Hemiltons tik ļoti cīnījās viens ar otru «McLaren» rindās, ka par uzvarētāju kļuva Kimi, lai gan viņa mašīna bija

slīktāka.» Un vēl var atgādināt, ka 2008. gadā «Red Bull» jau piedāvāja Alonso sadarbību, taču spānietis pieprasīja pārāk lielu naudu, un par Marka Vēbera pārinieku kļuva Fetels. 2009. gada vidū, kad «Renault» komandai, ko tolaik pārstāvēja Alonso, klājās visai bēdīgi, spānietis mēģināja atsākt sarunas ar «Red Bull», uzsverot, ka gadījumā, ja viņš sēdīsies pie ātras mašīnas stūres, Dītriha Matešica komandai radīsies iespēja apsteigt Džensoņu Batonu un «Brawn GP» cīņā par tituliem. Diez vai «Red Bull» ir aizmirsusi tos laikus.

Protams, vēl pastāv teorētisks variants, ka «Ferrari» un «Red Bull» samainās ar saviem līderiem, jo, piemēram, Fetels vairākkārt izteicies, ka kādreiz nākotnē vēlēties jaunus izaicinājumus, taču diez vai viņš šobrīd (turklāt līguma iegrožots) gribēs lēkt nezināmā, nonākt Montedzemolo dzelzainās disciplīnas skavās, ja savā pašreizējā darbavietā vācietis jūtas ļoti labi, turklāt tituli nāk cits pēc cita. Lai jau Alonso pasvīst pie itāliešiem...

Atkal ar Elisonu

Fernando Alonso F1 brīvdienās ir ļoti kluss un noskaņojas sezonas turpinājumam, par savu nākotni citur diez vai vairs domā. «Fernando pēdējo gadu laikā daudz darījis, un viņa vilšanās ir saprotama. Galvenokārt

tā parādījās pēc Silverstonas, kur mēs cerējām uz labākām vietām. Taču man nepatika pārmaiņas noskaņojumā, kaut kādi izteicieni, emociju uzplaisnījumi. Tāpēc pateicu to, ko pateicu,» skaidro Montedzemolo. «Alonso ir lielisks pilots, ko jau ir pierādījis un pierādīs vēl. Jau ļoti drīz.»

«Ferrari» tagad galvenās rūpes ir par to, kā padarīt mašīnas ātrākas un sezonas otrajā pusē tomēr mēģināt iejaukties strīdā par titulu pilotu vērtējumā – itālieši allaž cīnījušies līdz galam un negrasās padoties arī šoreiz. Viens no šoļiem ir tehniskā štāba pastiprināšana – no 1. septembra oficiāli «Ferrari» šasiju nodaļas tehniskā direktora amatā stāsies Džeimss Elisons, bet Pets Frejs kļūs par komandas galveno inženieri. Kas ir Džeimss Elisons? Inženieris ar nelieliem pārtraukumiem strādājis «Lotus» kopš 1991. gada (un aizgājis no tās galvenā inženiera amata šāgada maijā), taču visvairāk šis speciālists asociējas ar savu darbu «Renault» komandā pagājušās desmitgades vidū, kad kopā ar Alonso izcīnīja divus čempiona titulus. «Ferrari» vadība uzskata, ka Elisons, uz kura pakalpojumiem tēmēja vēl vairākas komandas, ne tikai palīdzēs mašīnas konkurētspējas paaugstināšanā, bet arī ievērojami uzlabos Alonso garastāvokli. Bet tas ir ļoti nepieciešams. **SA**

2

NO 19.AUGUSTA KATRU DIENU, VISAS DIENAS GARUMĀ

JAUNĀ TALANTU FABRIKA

EMOCIJAS, INTRIGAS, AMBĪCIJAS – DZĪVO LĪDZI,
KĀ JAUNIE SKATUVES ELKI CĪNĀS PAR VIETU ZEM SAULES!

Viņas pelna

ĒRIKS STRAUSS

Finanšu izdevums «Forbes» laiku pa laikam savus lasītājus iepazīstina ar dažādiem pētījumiem sporta finanšu jomā. Regulāri tiek veidoti pasaules bagātāko sportistu simtnieks, turīgāko sporta komandu topi, ietekmīgāko sporta funkcionāru desmitnieki utt. Svaigākais tops ir gada desmit vislabāk pelnošākās sportistes. Izrādās, ka dāmām ienesīgākais ir teniss, jo pelnošāko desmitniekā ir septiņas tenisistes.

1

Marija Šarapova (teniss)

Kopējie ienākumi:	29 miljoni USD
Prēmijas:	6 miljoni USD
Sponsoru līgumi:	23 miljoni USD

Ko viņa izdarījusi? 2013. gada sezona Šarapovas karjerā nav pati labākā, jo savainojumu dēļ izlaisti vairāki turnīri. Pagaidām vienīgie WTA tituli šajā gadā izcīnīti vispirms martā Indianvelsā, kur finālā pārspēta kādreizējā tenisa primadonna Karolina Vozņacki. Tieši Indianvelsā nopelnīts šā gada lielākais bonuss miljons dolāru apmērā. Vēl viena uzvara izcīnīta Štutgartē, taču tur prēmija bija pavisam neliela – tikai 125 tūkstoši eiro. Vēl bijuši vairāki fināli: Maiami finālā zaudēts Serēnai Viljamsai, Madrides turnīra finālā atkal kāju priekšā pielika Viljamsa, bet savdabīgais «hat trick» tika sasniegts «French Open», kad atkal spēcīgāka bija amerikāniete.

Sponsori. «Evian», «Cole Haan», «Head», «Nike», «Porsche», «Samsung», «TAG Heuer».

Serēna VILJAMSA (teniss)

Kopējie ienākumi:	20,5 miljoni USD
Prēmijas:	8,5 miljoni USD
Sponsoru līgumi:	12 miljonu USD

Ko viņa izdarījusi? Nepilnus 32 gadus vecā amerikāniete, iespējams, aizvada vienu no savām labākajām sezonām un uzvaras 7 turnīros ir vislabākais apliecinājums, un tas iespēts 9 turnīros. Īpašs bija Madrides turnīra tituls, kurš Serēnas karjerā bija jubilejas – 50! Gada kopējā bilance – no 54 aizvadītajiem mačiem zaudēti tikai trīs, un ir loģiski, ka Serēna šobrīd atrodas ranga pirmajā vietā. Savam priekam aizvadītas arī četras dubultspēles un uzvarēts trijās. Tomēr pietrūkst paša galvenā – kaut viena «Grand Slam» titula šajā gadā. Vēl ir atlicis «US Open», kur viņa noteikti būs galvenā favorīte.

Sponsori. «Nike», «Gatorade», «Wilson», OPI.

2

VISVAIRĀK...

LI NA (teniss)

Kopējie ienākumi:	18,2 miljoni USD
Prēmijas:	3,2 miljoni USD
Sponsoru līgumi:	15 miljonu USD

Ko viņa izdarījusi? Karjeras laikā ķīniete izcīnījusi uzvaras septiņos turnīros, un viens no tiem – šogad, kad ne pārāk spēcīgajā Šeņņežas turnīrā finālā trīs setos tika pārspēta čehiete Klāra Zakopalova. Arī prēmija gana pieticīga – tikai 112 080 dolāru. Savukārt par zaudējumu Austrālijas atklātā čempionāta finālā baltkrievietei Viktorijai Azarenko pienācās krietna kaudzīte dolāru – 1 220 969. Finālā spēlēts arī Štutgartē, kur zaudēts Šarapovai, un tas arī viss ievēribas cienīgais šajā sezonā.

Sponsori. «Nike», «Mercedes-Benz», «Talking Life Insurance», «Kunlun Mountains», «Rolex», «Samsung», «Haagen-Dazs», «Spider Tech», «Crown Limited», «Babolat», «Visa», «Yili Group».

Viktorija AZARENKO (teniss)

Kopējie ienākumi:	15,7 miljoni USD
Prēmijas:	6,7 miljoni USD
Sponsoru līgumi:	9 miljoni USD

Ko viņa izdarījusi? Gads Viktorijai iesākās ļoti cerīgi. Iesildoties «Australian Open», Brisbenas turnīrā izdodas aizkļūt līdz pusfinālam, bet Melburnā tiek paņemta visa banka – 7 spēles un 7 uzvaras, ieskaitot finālā pār ķīnieti Na. Čempiones sniegums tika novērtēts ar atbilstošu prēmiju – 2 441 936 USD. Pēc Austrālijas vēl viens fināls Katarā, kurā trīs setu mačā tiek pārspēta Serēna Viljamsa. Gada turpinājumā uzvaru turnīros vairs nebija, taču divi fināli tika sasniegti – Romā (zaudējums Viljamsai) un pavisam nesen Kārlsbādā (zaudējums Samantai Stosurai). Vēl bija «French Open» pusfināls ar zaudējumu Šarapovai.

Sponsori. «Nike», «Six Star», «American Express», «Citizen», «Wilson», «Red Bull». Azarenko ir pirmā tenisiste, ar kuru sponsoru līgumu noslēdza «Red Bull».

5.

Danika PATRIKA
(autosports)

Kopējie ienākumi:	15 miljonu USD
Prēmijas:	6 miljoni USD
Sponsoru līgumi:	9 miljonu USD

Ko viņa izdarījusi? Sieviete un autosportiste? Amerikā viss ir iespējams. Vispirms «IndyCar Series» sacensības, kur 2005. gadā viņa tika atzīta par gada labāko jauno braucēju. Vēl pēc trīs gadiem viņa kļuva par pirmo sievieti, kura uzvarējusi kādā no «IndyCar» posmiem. Kopš 2011. gada viņa startē «NASCAR» sacensībās. «NASCAR Sprint Cup» divu gadu laikā izdevies iekļūt labāko desmitniekā, bet «NASCAR Nationwide Series» 60 braucienos labāko desmitniekā bijusi pat 7 reizes.

Sponsori. «Tissot», «Coca Cola», «Chewrolet», OPI, «Schuberth», «Sega», «William Rast», «Peak», «Hot Wheels», «Nationwide Insurance».

Karolina VOŽŅACKI
(teniss)

Kopējie ienākumi:	13,6 miljoni USD
Prēmijas:	2,6 miljoni USD
Sponsoru līgumi:	11 miljonu USD

Ko viņa izdarījusi? Sieviešu tenisā Karolīna ir viena no pelnošākajām, taču ne pēdējā pusgadā un ne gadā. Ja karjeras laikā viņas prēmiju lielums jau pārsniedzis 15 miljonus, tad šogad viņa knapi ir tikusi pāri vienam miljonam. Savādāk nemaz nevar būt, jo kopējā spēļu bilance ir 21–16 un nav uzvarēts nevienā turnīrā. Lielāko kumosu Vožņacki paņēma Indianvels turnīrā, kurš, tiekot līdz finālam (zaudējums Šarapovai), viņai deva pusmiljons dolāru lielu peļņu. Ja kādreiz viņa bija WTA ranga līdere, tad šobrīd viņa atrodas tikai desmitajā vietā.

Sponsori. «Stella McCartney», «Danske Invest», «Oriflame», «Turkish Airlines», «Yonex», «Boks.dk», «Dubai Duty free», «jbs», «EFactor».

7.

6.

Kim JUNA
(daiļslidošana)

Kopējie ienākumi:	14 miljonu USD
-------------------	----------------

Ko viņa izdarījusi? Neapšaubāmi pēdējās piecgades labākā daiļslidotāja pasaulē. Sākot ar 2007. gadu, visos pasaules čempionātos korejiete kāpusi uz goda pjedestāla. Savu pirmo pasaules čempionāta zelta medaļu viņa izcīnīja 2009. gadā Losandželosā, bet otro savai kolekcijai pievienoja šogad Londonā. Kim Junas kolekcijā atrodams arī Vankūveras olimpiskais zelts. Bez tam viņai pieder pasaules rekordi šajā programmā (78,50), izvēles programmā (150,06) un summā (228,56). Starp citu, pasaules čempionāta zelta medaļa no Starptautiskās federācijas pusē tiek novērtēta ar 45 000 dolāru lielu prēmiju.

Sponsori. «Hyundai Motor», «Kookim Bank», «Nike», «Procter&Gamble».

8.

Agneška RADVANSKA (teniss)

Kopējie ienākumi:	7,4 miljoni USD
Prēmijas:	4,9 miljoni USD
Sponsoru līgumi:	2,5 miljoni USD

Ko viņa izdarījusi? Veiksmīgs bija pats sezonas sākums – pirmie divi turnīri, un abos uzvarēs. Vispirms Jaunzēlandē, bet pēc tam arī Sidnejā. Tiesa, nekādus dižos ienākumus no šīm uzvarām Radvanska neieguva. Pa abiem uzvarētajiem turnīriem kopā nopelnīts nedaudz virs 150 tūkstošiem dolāru. «Australian Open» ceturtdaļfināls bija krietni izdevīgāks – 251 tūkstotis, bet Vimbldonas pusfināls sita pušu visas gada pirmajā pusē nopelnītās prēmijas – 626 092 USD. Gada kopējā bilance 37 uzvaras un 12 zaudējumi ļauj atrasties starp pelnošākajām sievietēm pasaulē. Vēl gads nav beidzies, vēl priekšā ir «US Open», vēl būs arī gada noslēguma turnīrs, un tajos apgrozās prāvas naudas summas.

Sponsori. «babolat», «Lexus», «Lotto», «Amica».

Ana IVANOVIČA (teniss)

Kopējie ienākumi:	7 miljoni USD
Prēmijas:	1 miljons USD
Sponsoru līgumi:	6 miljoni USD

Ko viņa izdarījusi? Serbu skaistulei ir jau 26, jau sesto gadu pēc kārtas viņa atrodas WTA ranga pirmajā divdesmitniekā (šobrīd – 15. vieta), taču teniss nav Anas galvenais ienākumu avots. Kādu lielu dolāru viņa nopelna arī tenisa kortos. Piemēram, 201 tūkstoti dolāru par pusfinālu Madrides turnīrā, kas arī ir šā gada lielākais ienākums no viena turnīra. Pārsvārā Ana netiek tālāk par trešo kārtu, un līdz ar to arī atbilstoši ienākumi. Ja sezonā no 39 mačiem ir uzvarēti 25, tad nekas vairāk kā mazs miljonu dolāru nesana. Ja nesana laukumā, tad ārpus kortiem apgrozās pavisam citas naudas summas, un to ir novērtējuši arī sponsori.

Sponsori. «adidas», «Yonex», «Rolex», «Juice Plus», «Dubai Duty Free».

10.

Polina KRĒMERE (golfs)

Kopējie ienākumi:	5,5 miljoni USD
Prēmijas:	1 miljons USD
Sponsoru līgumi:	4,5 miljoni USD

Ko viņa izdarījusi? Pagājušajā nedēļā Krēmerei palika 27 gadi. Golfa karjeras laikā viņai bijuši arī labāki laiki nekā pēdējais gads. Karjerā viņa uzvarējusi deviņos LPGA sērijas turnīros, taču pēdējā uzvara bija labi pasen – pirms trīs gadiem. Šajā sezonā Krēmere piedalījies 16 turnīros un tikai divas reizes bijusi labāko trijniekā (otrā un trešā vieta). Krietni veiksmīgāk spēlēts «LPGA Major» turnīros. Pērn «British Open» izcīnīta trešā vieta. Starp citu, 2013. gadā Krēmere ir tikai devīta pelnošākā golfe-re pasaulē. Ar piebildi – ar golfu pelnošākā.

Sponsori. «Ricoh».

9.

206 VALSTIS

Krieviem būs par ko padīzoties pārējās pasaules priekšā. Kad beidzās sportistu reģistrācija pasaules čempionātam vieglatlētikā, kas šajās dienās notiek Maskavā, kļuva zināms, ka tajā piedalīsies rekordliels valstu skaits – 206, kas ir par sešām valstīm vairāk nekā 1999. gadā Seviljā un 2009. gadā Berlinē. Līdz ar to Maskavā būs arī lielākais dalībnieku skaits pasaules čempionātu vēsturē – 1974 (1106 vīrieši un 868 sievietes). 2009. gada pasaules čempionātā bija pieteikušies 1895 atlēti.

6 ZELTI

Par pasaules čempionāta peldēšanā varoni kļuvusi amerikāniete Misija Frenklina, kura kļuva par pirmo sievieti, kura vienā čempionātā izcīnījusi sešas zelta medaļas. Trīs zelti izcīnīti individuālajās distancēs (100 m uz muguras, 200 m uz muguras un 200 m brīvajā stilā) un vēl trīs komandu stafetēs (4x100 m brīvajā stilā, 4x200 m brīvajā stilā, 4x100 m kompleksā). Savulaik piecas zelta medaļas vienā čempionātā bija izcīnījušas amerikāniete Treisija Kolkinsa (1978) un austrāliete Libija Triкета (2007).

0 AMERIKĀŅU

ASV teniss piedzīvo pamatīgu krīzi. Pēc tam, kad Monreālas «Masters» turnīra pirmajā kārtā Džons Izners zaudēja kanādietim Vaškam Pospišilam, kļuva zināms, ka nākamnedēļ jaunākajā ATP rangā Izners izkritīs no labāko divdesmitnieka. Līdz ar to pirmo reizi, kopš tiek veidots rangs, TOP 20 nebūs neviena amerikāņa. Pirms pāris gadiem tika fiksēts, ka neviena amiša nav labāko desmitniekā, tagad – divdesmitniekā. Kas tālāk? Gaidām, kad neviena amerikāņa nebūs TOP 30?

Spāņu tenists Rafaels Nadals Monreālas «Masters» tenisa turnīrā otrajā kārtā divos setos pārspēja kanādieti Džesi Levainu, un tā viņa karjerā bija 250. uzvara «Masters» turnīros, bet visos turnīros kopā – jau 627. Nadals uzvarēja arī trešajā kārtā un izcīnīto uzvaru skaitā noķēra André Agasi. Līderis ar 277 uzvarām ir Rodžers Federers. Toties Nadalam ir visvairāk «Masters» turnīru titulu – 24!

NADALAM 250!

100%

Nevienam nav noslēpums, ka futbols tiek spēlēts gandrīz ikvienā valstī. Arī Maldivu salās ir savs nacionālais čempionāts, kurā piedalās sešas komandas. Šogad par čempioni kļuva «New Radiant» komanda, kura sezonu pabeidza ar 100% rezultātu. Lai sasniegtu perfektu rādītāju, «New Radiant» tik vien bija nepieciešams, kā pirmajā posmā uzvarēt septiņas spēles, otrajā posmā – vēlreiz septiņas un beigu beigās trešajā posmā – vēl piecas, un tas arī tika izdarīts. Pats interesantākais, ka šī ir jau otrā sezona pēc kārtas, kad «New Radiant» nav zaudējusi nevienu punktu.

3,25 PAR «MANCHESTER CITY» UN «CHELSEA»

Šonedēļ sāksies Anglijas premjerlīgas futbolā jaunā sezona. Par godu šim notikumam ir sarosījušies arī dažādi bukmeikeru kantori, kuri izsaka savas prognozes par gaidāmo čempionātu. Prognozes ir par visu ko, taču pati galvenā ir – kurš kļūs par čempionu. «Bet365» paredz, ka līdzīgas izredzes kļūt par čempioniem ir uzreiz diviem klubiem – «Manchester City» un «Chelsea». Abu izredzes novērtētas ar likmi 1:3,25. Pērnā gada uzvarētājam «Manchester United» vēl viens triumfs tiek prognozēts kā 1:3,50. «Arsenal» izredzes kļūt par čempionu tiek vērtētas kā 1:10, «Liverpool» – 1:29, «Tottenham Hotspur» – 1:34. Vismazāk izredžu ir «Crystal Palace» – 1:10001.

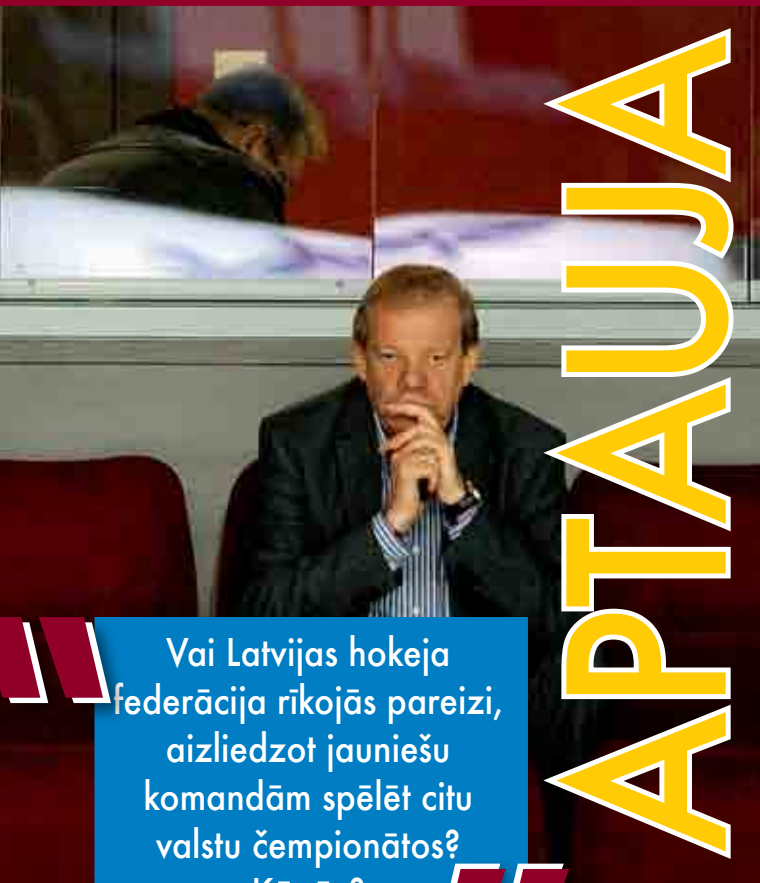

Labā cena!

Ls 0.79

11.08.2013. – 31.08.2013.

NARVESEN
Diena kā piedzīvojums!

APTAUJA

Vai Latvijas hokeja federācija rikojās pareizi, aizliedzot jauniešu komandām spēlēt citu valstu čempionātos? Kāpēc?

-
SK Rīga 97 @SKRiga97 7 Aug
 @Eriks_Strauss Nepiekrītam, jo:
 #View conversation
-
SK Rīga 97 @SKRiga97 7 Aug
 @Eriks_Strauss 1.Ķopad 55.vsk. ir izveidots 10.klase SK Rīga 97 audzēkņiem, kur bija paredzēts mācības pakārtot izbraukumiem un treniņiem,
-
SK Rīga 97 @SKRiga97 7 Aug
 @Eriks_Strauss 2. Ar 55.vsk. vadību panākta vienošanās par ledus treniņu skaita palielināšanu, trenējoties arī no rīta!
-
SK Rīga 97 @SKRiga97 7 Aug
 @Eriks_Strauss 3.Viņi SK Rīga 97 jaunieši pamatskolu pabeidza un eksāmenus nokārtoja sekmīgi.
-
SK Rīga 97 @SKRiga97 7 Aug
 @Eriks_Strauss 4.Pagājušajā sezonā SK Rīga 97 vienīgie no citu valstu čempionātos spēlējošajām komandām atveda medaļas.
-
SK Rīga 97 @SKRiga97 7 Aug
 @Eriks_Strauss 5.Uzskatām, ka jauniešiem jāapgūst izglītība un jāzaug ģimenē, LV, pie vecākiem nevis svešumā audžuģimenēs.
-
SK Rīga 97 @SKRiga97 7 Aug
 @Eriks_Strauss 6. Uzskatām, ka 15-16gad. jauniešiem ir jāspēlē savam vecumam, fiziskai un psiholoģiskai attīstībai atbilstošā vecuma grupā.
-
SK Rīga 97 @SKRiga97 7 Aug
 @Eriks_Strauss 7. Uzskatām, ka novērsām visus iespēj. riskus, sakārtojot mācību un treniņu lietas, lai katru otro ned.nogali dotos izbrauk.
-
SK Rīga 97 @SKRiga97 7 Aug
 @Eriks_Strauss 8. U12:U18 = U18:Virslīga. Rotorisks jautājums: Vai LHF nav plānots U12 daļiņa U18 čempionātā?

-
Krišs Rauska @kris110 7 Aug
 @Eriks_Strauss Diezgan absurdi, ka LHF gļābjot vietējo čempionātu liek kāju priekšā, jauniešiem, kuri varētu spēlēt spēcīgākos turnīros.
-
Roberts @Trance_Robe 7 Aug
 @Eriks_Strauss No vienas puses jā, jo pārlidojumi būtu dārgi un aprūrina mācības. No otras puses nē, jo LAT nav tik augsts hokeja līmenis.
-
RINALDS @survijaunobala 7 Aug
 @Eriks_Strauss @SportaAvize domāju ka tas ir galīgi garām, vāroties savā sulā neko vairāk nesaaniēgs,protams ir viedoklis par skolām...
-
Martins Lauva @MartinsLauva 7 Aug
 @Eriks_Strauss no maies izklausās pēc populistiska, bezjēdzīga, vienreizēja pasākuma, kas esošo sistēmu nemainīs ne uz labo, ne sliktu pusī!
-
Lily Hammett @LilyHammett 7 Aug
 @Eriks_Strauss @SportaAvize Man liekas absurdi, ka LM ar U14 grib startēt Baltkrievijā, bet Latvijas čempionātam, nevar nokomplektēt komandu
-
K.ristaps @kristaps 7 Aug
 @Eriks_Strauss Pareizi, jo tālāk pārlidojumi - jo mazāk treniņu, bez tam - kurš uz skolu ies, visi jau par profiem nekļūs, ko dzīvē darīs?
-
Kristīne Zile @KristineZile 7 Aug
 @Eriks_Strauss Izskatās, ka LHF šodien, maigi izsakoties, ir uzspļēvusi vismaz 100 Latvijas ģimenēm, kurās aug LV hokeja nākotne! Skumji...

-
Līga Brikmāne @Liguzsai 14h
 @Eriks_Strauss Jā, jo ne visi, kas spēlē jauniešu komandās, turpina to darīt arī profesionāļos. Tātad izglītību neapguvuši atkritēji (jā-skarbi)
-
Mārtiņš Rudzītis @RudzitisMertis 22h
 @Eriks_Strauss Manuprāt pareizi, jo tādā vecumā ir vairāk jātrenējas nevis jābraukā apkārt un jānīkst autobusos. Spēlēt var arī tepat LV.
-
Aivars Mednis @Aivars_Mednis 23h
 @Eriks_Strauss Ja nevar nodrošināt LČ vecumam atbilstošā grupā, LHF nav tiesību kaut ko aizliegt, vēl jo vairāk, ja tas LHF neko nemaksā.
-
Aivars Mednis @Aivars_Mednis 6 Aug
 @Eriks_Strauss 15 gadīgiem sīkaļiem nav ko darīt Virslīgā! Tas ir noziegums ar bērniem lāpīt Virslīgas caurumus! Kurš uzņemsies atbildību?!
-
Artūrs Vitols @Arturs_Vitols 8 Aug
 @Eriks_Strauss To vai rikojās pareizi, varēsim redzēt nākošajā pavasarī. Puikas viamaz nebūs "atēdušies" hokeju un varēs PC normāli nospēlēt.
-
Kaspars Zabarovskis @kasparsz 7 Aug
 @Eriks_Strauss Pareizi, jo spēlējot gan ārvalstu čempionātos, gan savējā iznāk pārāk daudz spēļu. Tomēr nav pārliecības par vietējo līmeni
-
Jānis Raslavs @JanisR 7 Aug
 @Eriks_Strauss Pareizs lēmums tas būs tad, kad vietējā čempionāta līmenis nodrošinās spēlētāju izaugsmi!
-
Hokeja Blogs @hokeja_blogs 7 Aug
 @Eriks_Strauss Nē, jo citu valstu turnīri ir spēcīgāki par LAČ. Tādēļ arī daudzi labi latviešu hokejisti dodas spēlēt uz ārzemēm.

SEKOJĒT

 @Eriks_Strauss
 facebook.com/SportaAvize

 draugiem.lv/sporta.avize/

Krājiet punktus un
apmainiet tos pret barību
un noderīgām lietām!

Iepazīstieties ar piedāvājumu **AUGUSTAM**:

Sezonas SUPER Akcija!

20 – 30 – 40 – 50 %

Atlaide visām precēm + unikāla dāvana

31,96
~~52,00~~

35,94
~~51,34~~

49,06
~~70,00~~

39,99
~~66,00~~

39,99
~~66,00~~

Šūpuņtīkla cena 44,58
~~74,30~~

Statīva cena
172,90
~~247,80~~

46,33
~~77,21~~

Vairāk preču:

Šūpuņtīklu veikalā "Vespucci" Viestura ielā 22, Jūrmala un e.veikalā www.vespucci.lv

Nepalaid garām iegūt īpašumā Oriģinālu šūpuņtīklu, šūpuļkrēslu NO DIENVIDAMERIKAS.

ATLAIDES IR VISĀM PRECĒM!

Akcija spēkā, kamēr prece ir noliktavā.